Jubileumeditie nummer 500!

#500 / mei-juni 2024 / jaargang 47

Music Maker

Lijfblad voor muzikanten

TOPMUZIKANTEN KIEZEN DE BESTE MUZIEKMAKERS VAN DE LAGE LANDEN

DE VERSCHILLENDE KARAKTERS VAN DI-RECT

GETEST:
BLACKSTAR ID:CORE V4 VERSTERKER
FENDER CALIFORNIA SERIES AKOESTISCHE GITAAR
VINTAGE REVO SERIES ELEKTRISCHE GITAAR
STERLING BY MUSIC MAN JV60CB ELEKTRISCHE GITAAR
T.BONE SC420 USB MICROFOON
BOSS VE-22 VOCAL PERFORMER VOCAL EFFECT

EN VERDER:
HET ABSURDISME VAN **LIBRARY CARD**
CLOCKTOPUS: NIEUWE SUPERBAND
BEZOEK AAN DE **ALASKA STUDIOS**
YORICK VAN NORDEN ONDER INVLOED VAN
HUUB REIJNDERS DE REIS NAAR HEIJMAT
MENTOS GROTE PRIJS BOTER BIJ DE VIS

BP 8 710966 319055 00500
€ 7,95

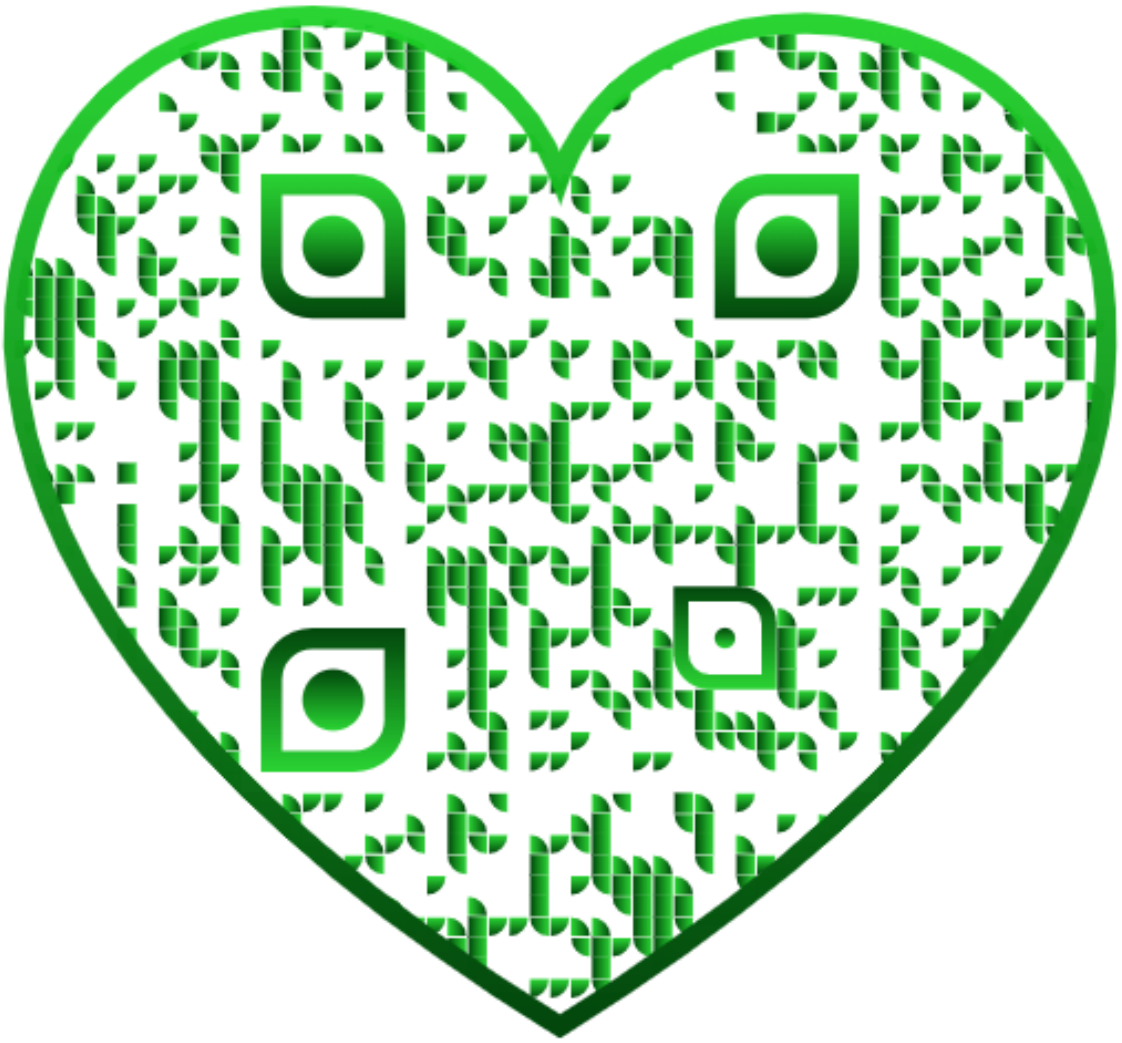

We've Got You Covered

Bluetooth Connectivity

2,000 Watt Power

Pro Connect App Control

Best-in-class Acoustics

PRX900

JBL PRX900 Series powered loudspeakers and subwoofers provide versatile solutions for delivering powerful, room-filling sound in any portable or installed scenario. With advanced acoustics, 2,000-watt Class D amplification, comprehensive DSP with dbx DriveRack technology, and BLE control, systems deliver unrivaled clarity and definition at any volume. And, their comprehensive rigging options, simple setup and dependable performance make them the first choice of multitasking venue owners and systems integrators. Learn more at **jblpro.com.**

Best-in-class Acoustics

Pro Connect App Control

Rugged Durability

7 Year Warranty

www.jblpro.com

info?
marketing@audioxl.nl

audioXL
a division of Audio Pro Heilbronn Elektroakustik GmbH

HERCULES®

WWW.HERCULESSTANDS.COM

HCGS-414BLT

STANDS YOU CAN TRUST!

HERCULES STANDS AND
MUSIK MEYER GMBH
CONGRATULATE
MUSICMAKER MAGAZINE
WITH ITS 500TH ISSUE!

MUSIK MEYER
Benelux

MUSIK MEYER GmbH • MUSIk MEYER Benelux • Industriestr. 20 • 35041 Marburg • Germany
+49 6421 989 1550 • info@musik-meyer-benelux.com • **www.musik-meyer.de/benelux**

47e jaargang nr.500 – mei-juni 2024
Musicmaker is een uitgave van
Keijser 18 Mediaproducties bv

Musicmaker.nl
Facebook: MusicmakerMagazine
Instagram: musicmaker_magazine

Adres voor uitgeverij en redactie
Keijser 18 MEDIAPRODUCTIES
Atlantisplein 1, 1093 NE Amsterdam

HOOFDREDACTEUR
Chris Dekker

Overige redacteuren: Bouke Bijlsma (redacteur en eindredacteur), Erk Willemsen (redactie-coördinator)
Eindcorrectie Wymer Vaatstra
Redactie bereiken?
redactie@musicmaker.nl
020 675 5308

VORMGEVING
Marcel Willemsen en Caia Veenstra

BLADMANAGEMENT
Ronald Willemsen

Verder werkten mee aan dit nummer:
Gertjan Essenstam. Marc Stakenburg, Stijn Gruisen, Wouter Bessels, Hidde Roorda. Chinouk de Haan, Nico Slagter. Peter van Leerdam, Steven Faber, Daryl Robertson, Neville Marten, Jon Musgrave, Harry Pater, Yasmin Roelofs, Ella-Milou Quist, Iris Bouman.

Drukwerk: Veldhuis Media, Meppel
Distributie: Betapress (NL), Imapress (B)

UITGEVER
Erk Willemsen

SALES & MARKETING
Ronald Willemsen, Ollie Schmitz, Erk Willemsen
020 675 5308 – ads@k18.nl

BOEKHOUDING EN ABONNEMENTENADMINISTRATIE
Ellen van der Star, Mirjam Berendse
factuur@k18.nl
abonnee@musicmaker.nl

Musicmaker verschijnt 6x per jaar
Neem een abonnement:
muziekmagazines.nl/musicmaker, of
abonnee@musicmaker.nl, of bel +31 (0)20 755308
Graag bij alle correspondentie naam, adres, en mailadres vermelden
• Losse edities € 7,95
• Proefabonnement (2 edities) € 12,50
• Jaarabonnement (6 edities) € 39,50
• Tweejaarabonnement (12 edities) € 71,50
NB: extra verzendkosten buiten Benelux
los nummer € 2,-, en jaarabonnement € 12,-
Zie voor meer mogelijkheden, cadeau-abonnementen, en speciale aanbiedingen:
muziekmagazines.nl/musicmaker
• Digitale editie via Magzine.nu of Readly.com

© 2024 Keijser 18 Mediaproducties bv. Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden vermenigvuldigd en/of openbaar worden gemaakt door middel van druk, kopie of welke andere wijze dan ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever. Musicmaker is een geregistreerd handelsmerk van Keijser 18 Mediaproducties bv. Musicmaker stelt de geboden informatie op zorgvuldige wijze en naar beste eer en geweten samen, maar aanvaardt op geen enkele wijze aansprakelijkheid voor handelingen en beslissingen van derden die mogelijkerwijs voortvloeien uit het lezen van deze uitgave.

ISSN 0165-5884

© 2024

Op de cover: DI-RECT. Foto's: Set Vexy, Nathan Reinds, Boemklap

Een broodje kroket met Ilse.

Voor je ligt Musicmaker 500. Ik ben ongeveer even oud als het magazine, maar ik realiseer me opeens trots dat ik alweer aan ongeveer een derde van alle edities heb meegewerkt en daar zijn boeken over te schrijven! Wie weet ooit.

In deze lastige tijd voor magazines, besloten we #500 bescheiden te vieren. 'De Beste' bestaat niet, zeker niet in de muziek, maar we besloten een bont gezelschap muzikanten naar hun favoriete muziekmaker van de lage landen te vragen. Daar kwam een even zo bont gezelschap aan nominaties uit. Een wedstrijd? Nee. Compleet? Verre van. Representatief? Al helemaal niet! Leuk? Ik heb me in ieder geval erg vermaakt tijdens het lezen van de inzendingen en ik hoop jullie ook. Het inspireerde me ook om in het werk van een aantal muzikanten te duiken.

Natuurlijk kwamen er ook meteen herinneringen boven aan nominaties die ik zelf voor dit magazine sprak, zoals Anne Soldaat, Spinvis en de Dewaele Broers. Ilse Delange sprak ik nooit, maar toen mijn band en haar band eens samen in een aflevering van Toppop met Gerard Ekdom zaten, stond ik in de pauze naast haar, beiden met een broodje kroket in de hand. Ik dacht: Nederlandser dan dit wordt de rock 'n roll niet. Maar ik dwaal af. Wie zou mijn keuze zijn?

Ik interviewde Henny Vrienten ooit voor zusterblad De Bassist. Met een bak koffie, lekker huiselijk op sokken vertelde hij over al zijn instrumenten en zijn enthousiasme was aanstekelijk. Zelfs voor Sesamstraat moest de juiste gitaar bij het juiste nummer. Zongen Bert en Ernie country? Dan kwam de Chet Atkins-signature uit de koffer. Als een van ons daarna een bas kocht, whatsappten we elkaar even. Helaas hield dat op. Ik ben niet eens zo'n Doe Maar-fan, maar wat Henny betekende voor film en tv, wat hij deed met onder meer Doe Maar, Vreemde Kostgangers en solo: Zijn oeuvre is enorm. De Beste Musicmaker van de lage landen bestaat niet, maar het is Henny Vrienten.

Op naar editie 1000? Editie 500 is een bijzondere editie, dus we hebben dit keer een voorwoord én een nawoord. Namens het hele team wens ik je veel leesplezier, je komt vanzelf bij het nawoord uit, dus... wordt vervolgd!

Chris Dekker
Hoofdredacteur

INHOUD

#500 / MEI-JUNI 2024

006 **COLUMN: WIM**
De winst van de muziekschool

06 **KOM D'R MAAR IN**
Nieuws, wetenswaardigheden en Clocktopus

08 **COLUMN: WILLEM**
Moderne drummer

11 **ESSENTIALS**
Geartips van de redactie

12 **DE BESTE MUZIEKMAKERS VAN DE LAGE LANDEN**
Twintig topmuzikanten maken hun keuze

26 **INTERVIEW: DI-RECT**
Vier karakters en Sphinx

34 **INTERVIEW: HUUB REIJNDERS**
En de reis naar Heijmat

44 **NIEUW: INSTRUMENTEN**
Verse aanvoer voor je verlanglijst

42 **NIEUW: STUDIO**
Tof nieuw spul voor je (thuis)studio!

44 **INTERVIEW: LIBRARY CARD**
Het absurdisme van Library Card

48 **ONDER INVLOED: YORICK VAN NORDEN**
De vijf albums die Yorick inspireerden

52 **REPORTAGE: ALASKA STUDIOS**
Een bezoek aan de Vlaamse topstudio

56 **REPORTAGE: MENTOS GROTE PRIJS VAN NEDERLAND**
Boter bij de Vis in Wisseloord

58 **BLOED, ZWEET & TRANEN**
16 nieuwe Nederlandse en Belgische releases onder de loep

63 **EVENTS**
Evenementen & podcasts

65 **MUZIKANT & KLAAR**
Emmelie Herwegh

67 **NAWOORD**

GETEST!

20 **STERLING BY MUSIC MAN JVC60CB**
Al het goede behouden

24 **BOSS VE-22 VOCAL PERFORMER**
Altijd goed bij stem

31 **FENDER CALIFORNIA SERIES**
Prijskoning

31 **BLACKSTAR ID:CORE V4**
Prettig intuïtief

41 **T.BONE SC420**
Ultra-budget met pittige sound

50 **VINTAGE REVO SERIES VISION**
Vintage uitstraling, originele twists

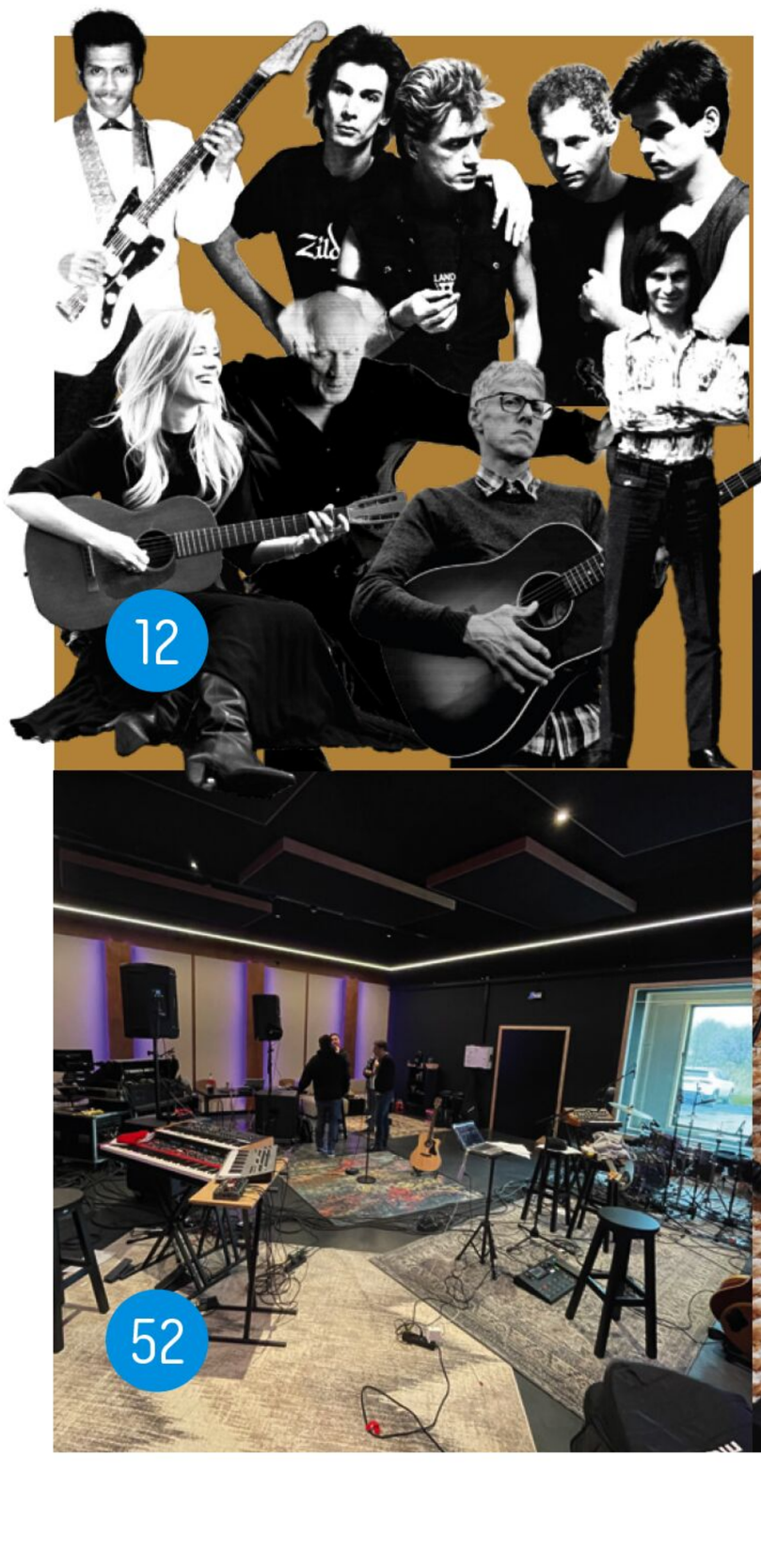

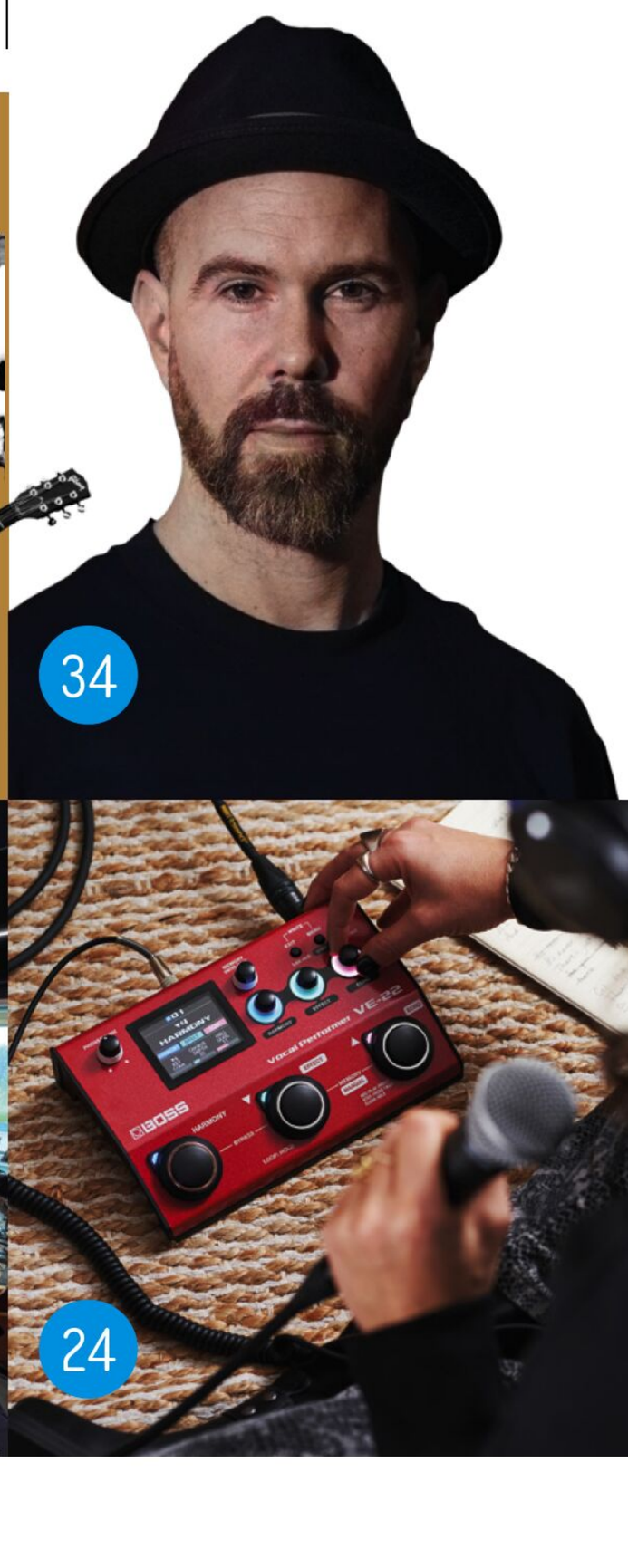

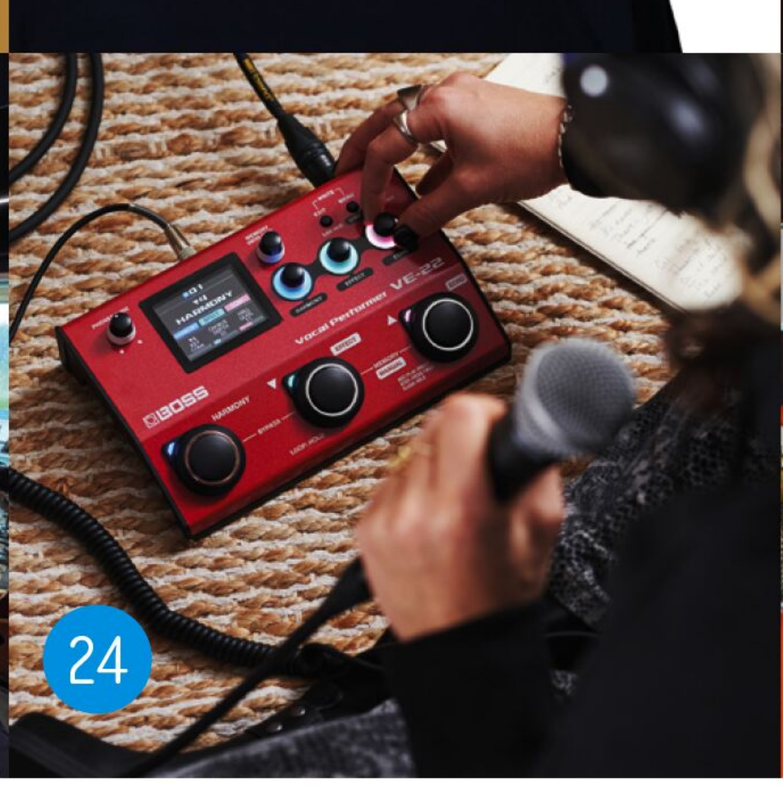

Wim #88

WIM DEN HERDER is gitarist en oprichter van de Guitar Academy en de Drum Academy. Hij organiseert muzieklessen, workshops en concerten van wereldberoemde gitaristen in Amsterdam en Haarlem.
wimdenherder.nl • guitaracademy.nl • drumacademy.nl

DE WINST VAN EEN MUZIEKSCHOOL: RECHTVAARDIG OF NIET?

Het cultureel ondernemen bracht me wel eens in gewetensnood. Zo geef ik de gitaardocenten zo'n zestig procent van de omzet en houd ik zo'n vijftien procent winst over. Maar ik vroeg me af: is dit wel rechtvaardig? Muzikanten hebben het al niet zo breed. Kunnen leerlingen en docenten niet gewoon rechtstreeks met elkaar afspreken? Laten we eens kijken of de muziekschool een nuttige tussenpartij is. En misschien een handige vraag als je zelf een muziekschool wilt starten. Ik zie veel jonge ondernemers met goede intenties te hoog uitbetalen, en noodgedwongen na een paar jaar stoppen. Zonde! Dus waarom dan die zestig procent uitbetalen?

Allereerst maak je natuurlijk de kosten als huur, website, roosters maken, betalingen en administratie. Als je je muziekschool een beetje opschaalt, dan neemt je winst wel steeds meer toe. Is die winst van 15% dan nog rechtvaardig?

Het draait om het mogelijk maken van een liquide markt voor muziekonderwijs. Zo, liquiditeit, een begrip waarmee je punten scoort op je eindexamen! Maar laten we kijken wat het betekent. Leerlingen en docenten hebben verschillende wensen. Door ze samen te brengen, verkleinen we de kloof, wat meer geslaagde matches en een dynamischere markt oplevert die de economische groei stimuleert. (Lees: meer blije fietsers in Amsterdam centrum met een gitaar op hun rug die geen benul hebben wat liquiditeit betekent)

Daarnaast neemt een muziekschool het inkomensrisico van docenten weg. In plaats van zelf leerlingen te moeten werven, hebben ze een vast aantal uren per week. Ook leerlingen profiteren: ze krijgen toegang tot een grote docentenpool en kunnen makkelijk wisselen, als ze bijvoorbeeld Justin Bieber willen spelen omdat dat het enige is wat ze luisteren ;-)
Een muziekschool voegt ook waarde toe door kwaliteitscontrole, een verklaring omtrent gedrag en het verspreiden van gecheckte informatie over docenten. Leerlingen kunnen centraal inzicht krijgen in de expertise en stijl van de docent. Scheelt ze een hoop tijd die ze kunnen besteden aan TikTok kijken ;-)

Verder biedt een muziekschool professionele leslocaties, bekende gezichten, aanvullende workshops en een gezellige leercultuur. Dit verhoogt de leerervaring ver boven het niveau van een middagje bij oom Bob op zolder.
Ook wordt de ondernemer gecompenseerd voor het ondernemersrisico en beloond als hij efficiënt roosters maakt. Er is ook extra geld nodig om te groeien.

In essentie rechtvaardigt deze benadering wel het uitkeren van zestig procent van de omzet aan docenten. Dus, voor degenen die dromen van een eigen muziekschool: het is mogelijk om een winstgevende onderneming te runnen en tegelijkertijd het beste na te streven voor iedereen, zonder morele twijfels!

EINDHOVEN GUITAR FESTIVAL
BRIDGE GUITAR FESTIVAL

BRIDGE GUITAR FESTIVAL

WO 29 MEI T/M ZO 2 JUNI

Het wordt weer een wervelend Bridge Guitar Festival in Eindhoven. In vijf dagen tijd wisselen grote headlineshows in iconische venues zich af met huiskamerconcerten, kan je masterclasses volgen bij topgitaristen, terwijl je je kan vergapen aan al het moois op de gitaarbeurs.
Onze collega's van Gitarist en De Bassist organiseren in Muziekgebouw Eindhoven op zaterdag 1 juni (12-18u) de Bridge Guitar Convention met zowel een grote gitaarbeurs als masterclasses van de meest spraakmakende gitarist van dit moment wereldwijd: **Matteo Mancuso**, met ook fingerstyle innovator **Jon Gomm**, met **JB Meijers, Barend Courbois, Merol Bechtold** en vele anderen.
Onder de noemer **Bridge Around Town** programmeren poppodia, cafés en festivaltenten drie dagen lang gratis toegankelijke gitaarconcerten, met gitaristen als **Matteo Mancuso, JB Meijers, Bombino, Aynsley Lister, Bertolf, Leif de Leeuw, Anton Goudsmit** en heel veel anderen**. Floor Jansen** geeft zaterdag 2 juni een grote show in het imposante Klokgebouw.
Ook kun je 'ticketed concerts' meemaken van onder anderen **Robert Cray, Vieux Farka Touré en Dinsoaur Jr**.
bridgefestival.com

Matteo Mancuso

© Nanda Hagenaars

NIEUWE SUPERBAND **CLOCKTOPUS**

Een aantal muziekvrienden ontmoeten elkaar in Thailand, zetten een houtje-touwtje studio in elkaar midden in de jungle en komen twee maanden later terug met een album. Vergezocht? Ja. Geslaagd? Ja! Het debuutalbum van Clocktopus – The And Scene - is even avontuurlijk en onwaarschijnlijk divers als het ontstaansverhaal doet vermoeden.

Puur toeval was het niet. Multi-instrumentalist Maarten Rischen was toetsenist bij Tommy Ebben & the Small Town Villains en drummer in Shaking Godspeed en speelde dusdanig op alle denkbare Nederlandse podia en festivals als de Zwarte Cross, Paaspop en Sziget. Zo'n zes jaar geleden verhuisde hij echter naar Azië en kwam uiteindelijk in Thailand terecht. Na jarenlang met lokale muzikanten en backpackers te hebben gespeeld, vond hij het in 2022 tijd om z'n ouwe muziekmakkers - die inmiddels allemaal hun sporen in de Nederlandse (indie)scene verdiend hebben - uit Nederland eens op te trommelen.

Ergens in de Thaise jungle werd een geïmproviseerde studio gebouwd met bamboe, open zijkanten en palmbladeren op het dak. Deze onalledaagse opnamesetting was natuurlijk aangenaam exotisch, maar zorgde ook voor de nodige praktische ongemakken die dwongen tot extra creativiteit. Zo hadden veel instrumenten en apparatuur zwaar te lijden onder de Thaise temperaturen en drukte de plaatselijke fauna ook zijn stempel op de opnames. Wie goed luistert, hoort in de uiteindelijke songs hier en daar het gebrul van een reuzekikker en de lokroepen van jungle-gevogelte. Er werd opgenomen in verzengende hitte, maar ook tijdens helse tropische stormen.

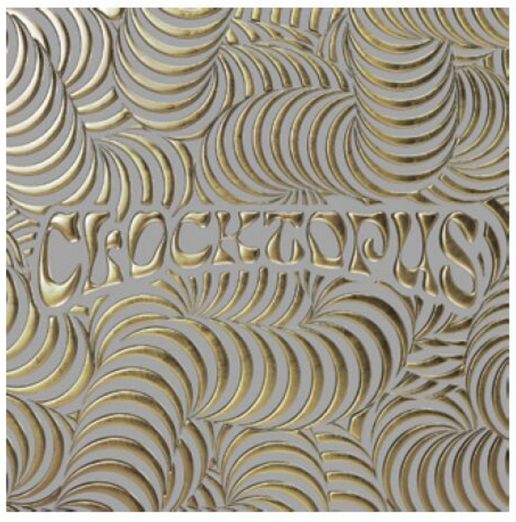

De garde bestond uit Wout Kemkens (Shaking Godspeed, Iron Jinn, De Niemanders), Tommy Ebben (Komodo), Thomas van den Berg (o.a. Amber Arcades, Alamo Race Track), Zac Chapman (Electric Company), Ferdy van der Singel (o.a. producer van Bløf, Ruben Hein) en producer Rutger Drenth (o.a. KRACH, producer Lavalu en Hilltop Howlers). In Nederland leende Sofie Letitre haar stem ook nog voor de ballad Inside.

Een vooropgezet muzikaal concept, of plan om een officiële band te vormen, was er totaal niet. Het plezier van simpelweg samen muziek maken was het enige doel. Zo goed als alle nummers - met uitzondering van drie songs - zijn ontstaan uit jams in een sfeer van ontembare inspiratie. Die vonden overdag plaats in de studio, maar ook 's avonds tijdens optredens in lokale barretjes. Een drumbeat, een baslijn, willekeurige gitaarfeedback of een interessante kakofonie; het waren allemaal kiemen waaruit de tracks op het debuutalbum 'Clocktopus – The And Scene' zijn gegroeid. Maar de muziek die ontstond en de onderlinge chemie - zowel in de studio als op het podium - maakte het bijna misdadig om hier geen échte band van te smeden.

De uiteenlopendheid van hun afzonderlijke stijlen, de optelsom van songwriting-skills en de hoeveelheid aan lead-vocalisten maakt de muziek niet alleen bizar divers, maar ook genadeloos avontuurlijk. Van gefreakte space-rock tot donkere folky ballads en van orkestrale hiphop-blues tot straight-up popsongs.

@clocktopus

Willem #7

Willem Wits is drummer en zanger van Ciao Lucifer: een getalenteerde maar onbekende duoband die op het punt staat om door te breken. Tenzij alles in de soep loopt.

ANDERHALVE MINUUT UIT HET LEVEN VAN EEN MODERNE DRUMMER

Daar komt die fill. Hou de beat steady en let op je ademsteun. Beweeg verder van de mic. Mond wijd open, uit je tenen nu, deze tweede stem is hoog en hard. Hou de groove steady. Daar is die fill. Rustig timen gap, het is geen wedstrijd. Synth noot instart op de 1, middelste SPD-pad. Beweeg ondertussen je linkerhand snel naar de koebel. Zet tegelijkertijd je rechtervoet op het tweede pedaal voor de bridge kick sound. Hou de groove steady. Kijk niet naar de grond. Let op je ademsteun. Rechtop zitten. Dicht op de mic nu, deze lijn is zachter en lager dan je denkt. Hou de groove steady, daar komt die fill. Puntig timen als het effe kan. Start de tweede synth noot halverwege de fill, rechter middelste SPD-pad. Break, sla de synth noot uit op de 1. Switch meteen van mic naar kazoo. Iemand gaat sowieso lachen want kazoos zijn grappig. Lach niet te veel mee want dan kan je niet spelen. Ademsteun. Zet de melodie in, extra aandacht voor de noten aan het eind van de melodie. Je zakt, omhoog met die noten. Kijk niet naar de grond. Straks komt de fill, daarna weer de beat. Die moet dus steady. Rechtop zitten. Nu eerst die percussieve 12-bit 'BLAF!' op de middel onderste SPD-pad. Start de beat weer en rustig aan, tijger. Let op! Nu komt het moeilijke stuk.

Improviseer de kazoo-solo. Probeer al je gewoontes los te laten en bedenk écht even iets nieuws. Waar heb je zin in? Hou die groove steady. Loslaten! Gaat best lekker eigenlijk. Loslakut. Oeps, dat was dus heel erg lelijk. Laat het los. Of beter nog: herhaal het. Ja! Herhaal het nog een keer. Nu was het de bedoeling. Hou de beat steady. Je moet straks de snare een beetje bijstemmen, wanneer kan dat eigenlijk? De volgende drie songs zitten aan elkaar. Oh ja, straks is er een bridge zonder drums. Niet vergeten om dan even te stemmen.

Je dwaalt af. Ademsteun. Solo klaar, meteen terug naar de mic. Hou die beat steady. Nu het laatste vocal lijntje, in het hoog switchen naar dunne stembanden, let op je s-klank. Hou de beat steady. Ontspan die linkerhand een beetje. Wat is eigenlijk de volgende track? Oh ja. Maak je klaar voor de tempowisseling. We skippen straks de laatste noot van dit outro… toch? Komt die fill. Fuck, die laatste noot skippen we toch?

Toch??

SVEN FIGEE IN ZEE

Muzikale duizendpoot Sven Figee trekt alle registers open voor de soundtrack van De Wilde Noordzee, een avontuurlijke ontdekkingstocht met adembenemende en nooit eerder vertoonde beelden van boven én onder water van het grootste natuurgebied van Nederland: de Noordzee. De Wilde Noordzee kun je vanaf 12 september in de bioscoop zien, mét muziek van Figee dus: 'van atmosferische synths en neoklassieke pianopartijen tot gierende gitaren en opzwepende electro!', aldus het persbericht.

© Hans-Peter van Velthoven

VINYL OR NOT?

Een van die vragen die je je als muzikant afvraagt deze dagen is of je je muziek op vinyl moet uitgeven of niet. Mark Lettieri, voorheen Snarky Puppy en nu bezig met zijn eigen carrière, vraagt het zich hardop af op Facebook: 'Ik weet dat vinyl weer supercool en hip is. Ik luister er zelf ook graag naar. Maar als een indie-artiest die op het punt staat een album af te maken, is het erg lastig om nummers in de juiste volgorde te zetten om aan de fysieke beperkingen van dit 'ancient' medium te voldoen. Ik wil geen nummers knippen of bewerken. Ik wil ook geen zware, dure multi-disc vinylpakketten inkopen en er dan mee zeulen op tournee, of jou als luisteraar dwingen om te vaak van de bank op te staan om van kant te wisselen. Wat moet ik hier doen?' Voor de goede orde: vinylomzet in 2023 in Nederland was 13% van het totaal, cd-verkopen beleven steken op 5%, streaming 80%, en diversen 2%. Tel uit je winst en verlies…

SIGN OR NOT?

Eeuwig dilemma. Teken ik bij het kruisje, of weiger ik mijn ziel te verkopen? Ronnie Flex tekende in 2015 bij Top Notch en vindt met terugwerkende kracht dat hij meer geld had moeten krijgen dan de aanvankelijke 8% en later 15% die Top Notch hem bood. En hij wilde de rechten over de originele opnames terug. Hij vocht de deal aan bij de rechter, maar die gaf hem geen gelijk: hij had willens en wetens getekend. Wat als hij niet getekend had? Was hij dan ook zo populair geworden? Dat schetst de spagaat.

FROUKJE EN YVETTE TERPSTRA

Yvette Terpstra is een vaste waarde in de band van Froukje. Ze maakt indruk met doordachte singlenotepartijen en smaakvolle gitaarsolo's. Het is niet verwonderlijk dat Froukjes begeleidingsband zo'n hechte groep is, want de meeste muzikanten spelen al sinds het begin van hun studie aan Codarts in Rotterdam met elkaar. De input van alle muzikanten is dan ook welkom. 'Froukje komt vaak met een demo die best wel af is, dus dat staat wel heel erg', legt Terpstra ons uit. 'Het is wel eens gebeurd dat we meedoen met een schrijfsessie en dan met wat ideeën kunnen komen. *Ik Wil Dansen* is bijvoorbeeld gebaseerd op een idee van Pieteke (*Dik, bassiste*) en mij. Pieteke kwam met een baslijn en daar schreef ik een gitaarlijn overheen. Uiteindelijk is daar *Ik Wil Dansen* van gemaakt, grotendeels ook door Froukje, maar het is superleuk dat er ruimte voor onze ideeën is.

© Kevin Pasman

'Meestal staat het nummer grotendeels en is mijn aandeel meer in het live-arrangement. Daar krijgen we best wel veel ruimte voor, het is alleen af en toe even zoeken. De gitaar moet dan natuurlijk wel matchen met de sound die er al staat. Maar dat zoeken is wel heel leuk om te doen. Daar leer ik ook heel veel van: hoe vul ik het liedje in met gitaarpartijen? Op welke plekken is daar ruimte voor? Welke sound gebruik ik daarvoor? Matcht het gitaargeluid met de sound van het liedje?' Om Froukjes uitgekiende producties live overtuigend te kunnen brengen is een heel specifieke sound nodig. 'Ik was wel al heel erg veel bezig met pedalen', aldus Yvette. 'Maar niet zo uitgebreid als nu. Als je op een gegeven moment op grote festivals speelt, móét je wel. Je wordt dan gedwongen om het voor elkaar te hebben en er veel tijd in te steken, wat achteraf heel fijn is. Want ik weet niet of ik anders wel zo ver geweest zou zijn in mijn sounds en mijn kennis daarin.

'Het is wel belangrijk dat je clean al goed klinkt. Die pedalen zijn dan eigenlijk allemaal een toevoeging. Dat kan je helpen met een mooie sound. En ook met het spelen; als ik een goede sound heb, speel ik ook lekkerder. Maar het begint wel bij jou. Ze zeggen altijd dat de toon in je vingers zit en daar ben ik wel van overtuigd.'
(Kevin Pasman)

TAMA'S 50TH ANNIVERSARY CELEBRATION

In 1973 zag het eerste Tama drumstel het levenslicht. Nu, 50 jaar later viert de Japanse fabrikant een feestje op Tweede Pinksterdag, maandag 20 mei, in Schouwburg Amstelveen. Met een indrukwekkende lineup!
Voor Nederland zal **Nadesh Ligthart** spelen. Zij maakt momenteel furore bij Merol en onder de naam Desh met haar groove based songs op Spotify die vele miljoenen keren beluisterd zijn. **Simon Phillips** is natuurlijk the top of the bill voor deze dag. Hij speelt sinds jaar en dag op Tama en is aanwezig met zijn band Protocol. **Robert 'Sput' Searight** werd bekend met Snarky Puppy en tourt nu met zijn eigen band Ghost-Note de wereld rond. **Camille Bigeault** (foto) is de Franse dame die zich heeft toegelegd op de *'odd meters'*. **Roni Kaspi** werd bekend vanwege haar gig én album (*Shifting Sands*) in 2022 met bassist Avishai Cohen en heeft haar eigen band in Israel: de Roni Kaspi Band. **Anika Nilles** was al beroemd, maar deed daar nog vele scheppen bovenop door haar wereldtournee met Jeff Beck. Hij grossiert in hippe grooves, puttend uit jazz, flamenco, funk en rock: **David Bao** is voor ons nog een onbekende, maar dat zal niet lang meer duren! **Maxx Furian** is doorgewinterd in een lange carrière met tal van Italiaanse artiesten, zoals Laura Pausini.

Tama's 50th Anniversary Celebration
Maandag 20 mei (2de Pinksterdag), 14.00u, Schouwburg Amstelveen
Tickets à € 26,- bij Schouwburg Amstelveen.

SONAR 1 JAAR

Sonar, hét platform voor muzikaal talent in Gelderland en Overijssel, vierde 1 april haar eerste verjaardag. Sinds de lancering op Booster Festival 2023 zijn er meer dan 1300 bands, dj's, producers en acts en 200 organisatoren te vinden op checksonar.nl. Sonar is een thuis voor muzikanten die op zoek zijn naar shows, airplay, support en wedstrijden. En dé plek voor festivals, podia en radiostations om nieuw talent te ontdekken. Het is een initiatief van Poppunt Gelderland en Overijssel, gebaseerd op het succesvolle VI.BE platform uit België, waarover in de volgende editie van Musicmaker veel meer!

Sinds de lancering zijn er ruim 1300 artiesten uit Oost-Nederland actief op het platform, van beginner tot professional en van techno-dj tot singer-songwriter.
Organisatoren kunnen via Sonar een gerichte oproep uitzetten, waar artiesten op kunnen reageren met hun profiel. Uit alle inzendingen kiest de organisator de beste match.
checksonar.nl.

NIEUWE EDITIE MUZIKANTENDAG

Een nieuwe editie van de Muzikantendag! Zaterdag 1 juni is het zaak je in de Melkweg in Amsterdam te vervoegen. Bij het ter perse gaan van deze editie van Musicmaker was er nog helemaal niets bekend over het programma. Maar wat maakt het uit: het is een bekend, en altijd weer succesvol recept: neem je demo mee en vraag feedback van tientallen professionals op het demospreekuur, en loop ondertussen tal van interessante panels en clinics langs om je te laten inspireren door je muzikantencollega's en toppers uit de industrie!
1 juni, Melkweg Amsterdam
Muzikantendag.nl

NU IN ONZE ANDERE MAGAZINES

MACCA, RUUD JOLIE, MARCO MINNEMANN, AI MASTERING

Musicmaker wordt uitgegeven door Keijser 18 Mediaproducties en daar maken we ook de magazines Gitarist, De Bassist, Slagwerkkrant en Interface. Hieronder een een paar highlights uit de edities die nu of binnenkort in de winkel liggen! (ook te bestellen in onze **webshop muziekmagazines.nl)**

Macca. Ofwel Paul McCartney. Zijn in 1972 gestolen bas is teruggevonden! Uw hoofdredacteur Chris Dekker had de primeur. Het verhaal leest als een thriller.
Lees het artikel in De Bassist 68, april-juni 2024

Met AI kan je je tracks masteren… Top-engineer Sander van der Heide testte voor Interface 9 mastering-tools. Van $ 5,99 per track (Waves Online Mastering) tot volledige aanschaf voor € 489,- (Izotope Ozone 11 Advanced).
Lees het artikel in Interface 262, april-mei 2024

Marco Minnemann brengt het ene na het andere album uit. André Kemp tourt met Venice door Europa! Greg Hutchinson: 'Uiteindelijk moeten we samen dansen zonder op elkaars voeten te staan.' Plus Peruviaanse metal-power van Fred Aching. En Mike Portnoy bij Drumeo. Laat je inspireren door de interviews met al deze topdrummers!
Lees de interviews in Slagwerkkrant 240, maart-april 2024

Matteo Mancuso is dé gitarist van dit moment: een uitgebreid interview plus workshop over zijn unieke fingerstyle/shred-techniek.
Lees het interview in Gitarist 398, mei 2024

Music maker ESSENTIALS

Natuurlijk besteden we aandacht aan nieuwe producten, maar wat zijn de essentiële tools in jouw studio, op het podium, in de oefenruimte of op je muziekzolder? Welke standaard, accessoires en gitaar moet je gewoon hebben? In deze rubriek zetten we de Musicmaker Essentials op een rijtje.

SCHALLER STRAPLOCKS

Natuurlijk kan je Grolschrubbers gebruiken, maar als je band echt goed aan je kostbare gitaar of bas moet vastzitten, dan is een setje Schallers geen overbodige luxe. Sterker nog: het is het eerste wat wij monteren na aankoop. Je hebt ze in diverse kleuren en er is een luxeversie, die je band nog vaster zet. Een bijkomend voordeel is dat je je band makkelijk afneemt, want een gitaar past niet met band in elke koffer.

TMA Benelux (schaller.info)

SQUIER CV ‘60S MUSTANG BASS

De Mustang is een klassieker en de betaalbare Squier-versie is een ontzettend goed gebouwde bas. Als je als bassist een shortscale wilt is dit een goede keuzes en als gitarist speel je er makkelijk op weg. In je thuisstudio bijvoorbeeld, want de ‘Stang’ is populair onder studiomuzikanten. De enige vraag is: zet je er flatwounds op of rounds?

Fender Europe (fender.com)

TC ELECTRONIC POLYTUNE

De Polytune is onze grote aanrader als je een stemapparaat zoekt. De TC is namelijk als een van de weinigen erg goed zichtbaar op buitenpodia. Daar wil je niet pas achter komen als je al in de brandende zon op je lokale festival staat. Neem je de pedaalversie, want dan kan je in stilte stemmen als je zanger(es) het publiek toe-spreekt. Kies je voor een clip-on? Haal hem van je kop af als je gaat spelen, want dat is geen gezicht!

TC Electronic (tcelectronic.com)

SOULDIER GITAARBAND

Wat maakt jouw zwarte Strat of P anders dan al die andere zwarte exemplaren? Juist, je gitaarband. Ook jij wilt opvallen als muzikant en dat doe je niet met een zwarte canvas gitaarband. Souldier uit Chicago heeft alle oude stoffen opgekocht, die gebruikt werden door Clapton, Hendrix en Stones en jouw band komt dus van dezelf-de rol als die van Lennon aan zijn Casino. De eigen en vintage stoffen worden gebruikt door bijvoorbeeld Wilco, Gary Clark Jr., Ilse DeLange, Taylor Swift en Raymond Stolp.

Musifacts (souldier.us)

TWINTIG TOPMUZIKANTEN UIT NEDERLAND EN BELGIË KIEZEN

DE BESTE MUZIEKMAKERS VAN DE LAGE LANDEN

VAN DE AFGELOPEN 60 JAAR

We vroegen het aan een fiks aantal muziekmakers van de Lage Landen: wie was de afgelopen 60 jaar de beste muziekmaker? De (soms verrassende) reacties vind je terug in dit feestelijke jubileumartikel. Niet toevallig beginnen én eindigen we met een bijdrage waarin gestoeid wordt met de betrekkelijkheid van een kwalificatie als ‘beste muziekmaker’. In veel reacties proefden we de bekende paradox: muziek is geen wedstrijd, maar over smaak twisten is leuk en het leidt tot mooie verhalen. Daar ging het ons om. Je leest die verhalen hieronder, en van de uitgebreidere bijdragen kun je online de volledige versie lezen.

door Musicmaker-redactie en alle genoemde muziekmakers

We mailden een vrij random verzameling mensen uit de muziekwereld waar we de afgelopen 500 nummers mee te maken hebben gehad. We realiseerden ons natuurlijk dat het niet meevalt publiekelijk een favoriete muziekmaker te kiezen en ook nog eens uit te leggen waarom, dus we waren blij verrast met de vele mooie, persoonlijke en soms uitgebreide verhalen. Grote dank daarvoor aan iedereen die een reactie inzond.

Dit was de tekst van de mail die we verstuurden:

‘Musicmaker bestaat sinds 1977 en binnenkort brengen we editie 500 uit. In deze editie willen we de beste musicmakers van Nederland en België voor het voetlicht brengen. Zou jij ons willen helpen? Wie is volgens jou de beste muziekmaker (m/v/x) van de Lage Landen van de afgelopen 60 jaar en waarom? Zou je dit in een paar zinnen, 200 tot 250 woorden kunnen toelichten?

‘De Lage Landen kent veel fantastische makers. Dat kan Typhoon zijn, die hiphop naar een compleet nieuw publiek bracht. We denken ook meteen aan Henny Vrienten, die niet alleen prachtige songs schreef voor zichzelf en zijn bands, maar die ook muziek componeerde voor films en series. En aan Jacob de Greeuw van Johan, die onlangs weer met een meesterwerk kwam. Raymond van het Groenewoud is natuurlijk ook een hele grote, al was het alleen maar om Twee Meisjes, en dat kan ook jij zelf zijn natuurlijk, maar dat moeten we misschien maar aan anderen overlaten om dat te vernoemen :-)

‘Froukje is dé stem van de jeugd, JunkieXL mocht als enige Elvis remixen en zijn muziek is in grote films te zien, terwijl je ook aan Robbie van Leeuwen kunt denken. Er bestaan 64 covers van Venus en als Nirvana Love Buzz van je covert, doe je iets goed. Of is het een duo à la Lennon/McCartney? De Lage Landen hebben bijvoorbeeld Nijgh/De Groot, Harry Bannink/Annie M.G. Schmidt, Lademacher/Brood en Kooymans/Hay. Maar we willen je niet te veel beïnvloeden. De keuze is aan jou!’

JB MEIJERS GITARIST (THE COMMON LINNETS, DE DIJK)

EDDIE VAN HALEN

Het is natuurlijk een heel lastig te beantwoorden vraag. De beste muziekmaker van Nederland aller tijden. Het fijne van muziek maken vind ik persoonlijk dat het hele wedstrijdelement er niet toe doet. Ja, oké, wie kan de meeste noten per seconde op zijn instrument produceren, of wie heeft de snelste dubbele bassdrum. Maar eigenlijk is het vragen wie nou een betere schilder is… Karel Appel of Rembrandt? Onmogelijk. Tiësto die gevraagd wordt voor de *Half Time* van de Super Bowl? Geweldig natuurlijk, maar steekt hij daarmee Reinbert de Leeuws vertolkingen van Erik Satie naar de kroon? Of het wilde universum van de geweldige Ben Herman? Ik waag het te betwijfelen. Aanvankelijk dacht ik daarom: ik doe het niet! Ik wil het niet weten! *Fuck this!* Het is geen wedstrijd! Maar toen ik zojuist in de keuken stond, heb ik toch maar even een mes uit de keukenla getrokken, het zachtjes op de keel gezet (altijd van je af!!!), en eens even goed nagedacht. Het is eigenlijk heel simpel en behoeft wat mij betreft weinig verdere uitleg. Wat mij betreft is de meest baanbrekende, grensverleggende, omnipotente en virtuoze Nederlandse muziekmaker aller tijden niemand minder dan onze eigenste Eddie van Halen. Gewoon uit Nijmegen. Gitaartje. Stemmen. Inpluggen. Mondjes open laten vallen. Eten. Slapen. Repeat.

SIMONE VAN VUGT ZANGERES (LOV3LESS)

ILSE DELANGE

Voor mij is Ilse DeLange absoluut een van de beste makers van de Lage Landen en mag niet in deze lijst ontbreken. Ik heb zo veel respect voor haar kracht als performer en vind het fantastisch om haar ontwikkeling als schrijver te volgen. Hoe zij altijd schijnbaar moeiteloos met haar tijd mee schrijft, nieuwe dingen durft te proberen, maar altijd die knipoog naar de country roots behoudt, is echt geweldig knap. Veel van haar songs zijn tijdloos en dan die onwijs goede live band om haar heen, hallo dan! Mijn favoriete album blijft toch wel die eerste: World of Hurt. Een van de beste recente tracks vind ik Homesick. Dat zit gewoon heel slim en goed in elkaar, je hoort daar echt vakmanschap in. Voor mij is Ilse DeLange haar muziek onlosmakelijk verbonden aan mijn eigen ontwikkeling als maker. Mijn vriendinnetjes luisterden vroeger allemaal naar K3, maar ik wilde als klein meisje altijd de nieuwe albums van Ilse voor mijn verjaardag. Ik zat dan uren op mijn kamertje te luisteren op mijn blauwe discman, te bladeren door de cd-boekjes en de harmonieën mee te zingen. Je hoort of ziet dat misschien niet direct terug, maar zonder de muziek van Ilse had ik waarschijnlijk heel andere dingen gemaakt.

MARATHON BAND

BLUE MURDER

Wij zouden met Marathon graag de band Blue Murder willen aandragen. Het is een band uit de jaren tachtig die wat ons betreft crimineel ondergewaardeerd is, in het straatje Killing Joke en The Sound. Voor onze band zijn de jaren tachtig post-punk en new wave een grote inspiratie geweest op weg naar het vinden van onze sound, maar veel Nederlandse bands vonden we hierin niet. Behalve Blue Murder en dan vooral het nummer Stalking The Deerpark. Fun fact, onze drummer Lennart werkt bij Paradiso met Kors, de drummer van deze band.

JESPER ALBERS DRUMS-ZANG-GITAAR (JESPERJESPER, PACESHIFTERS, WOLFMOTHER)

MOZES AND THE FIRSTBORN

De beste band van de Lage Landen van de afgelopen zestig jaar is wat mij betreft de Eindhovense indierockband Mozes And The Firstborn. De breekbare stem van Melle Dielesen in combinatie met de fuzzy gitaarsound van Ernst Jan van Doorn, en dan alleen maar super goeie liedjes, *I love it*. De drie lp's die ze hebben uitgebracht zijn allemaal zo anders van elkaar qua productie. Wat de albums met elkaar gemeen hebben is dat er alleen maar goeie liedjes opstaan, vandaar dat ik geen favoriet album kan uitkiezen. Ik heb ze allemaal grijsgedraaid. Hun eerste album kwam uit in 2013 op het hiphop-label TopNotch, dat vond ik al super cool, een indieband bij een hiphop-label. Dit album kwam later ook uit op het Amerikaanse label Burger Records. Van begin 2019 tot aan de afscheidshows in december 2019 heb ik als drummer bij ze mogen spelen. Echt een enorme eer! We hebben veel shows gespeeld waaronder een tour door de VS. Tering goeie band en ook nog eens aardige gasten. Het beste nummer is wat mij betreft Down With The Band.

ROBIN BERLIJN GITARIST (JOHAN)

ROBBIE VAN LEEUWEN

In de tijd dat Robbie van Leeuwen (links op de foto) deel uitmaakte van het door hem opgerichte Shocking Blue, kwam alles in vier muzikanten zo samen, waardoor het terecht een iconische pop-groep is geworden. In een paar jaar tijd leverde hij een collectie perfecte songs af, kleine miniatuurtjes van puur popgeluk. (Venus, Hot Sand, Send Me A Postcard, Shocking you) Waar of wanneer je ze ook terug hoort, het blijft altijd urgent en fris en modern klinken. Met op z'n tijd precies het juiste vleugje psychedelica, maar nooit te veel (Demon Lover, Bird Of Paradise) Wat ik ook te gek vind: alhoewel je natuurlijk Amerikaanse invloeden hoort, heeft het ook onmiskenbaar een Europese signatuur. Luister bijvoorbeeld naar Never Marry A Railroad Man of Blossom Lady. Ook in de hemelse zang van Mariska Veres klinkt altijd iets Oost-Europees door, ik neem aan door haar Hongaarse achtergrond. Verder vind ik Robbie van Leeuwen een fantastische gitarist, omdat de hooks je om de oren vliegen, die altijd op een natuurlijke manier door de songs verwoven zitten. Het klinkt nooit 'gitaristisch'. Soolotjes zijn geen nodeloos gepiel, maar lekker melodieus en *to the point*. De akoestische gitaren klinken trouwens extreem wreed (vermoedelijk vanwege de befaamde Soundpush Studio mengtafel?) Verder verdienen Cor van der Beek en Klaasje van der Wal een eervolle vermelding. Wat een sexy ritmesectie; worden die zo nog gemaakt?, vraag je jezelf wel eens af! Al met al genoeg redenen waardoor Shocking Blue mijn favoriete Nederlandse band ooit is, en het kan niet anders dan dat Robbie van Leeuwen daar in een cruciale rol in heeft gespeeld. (Interessant genoeg dacht hij daar zelf lekker Haags laconiek over, zo blijkt uit de sporadische interviews die je op YouTube kunt terugvinden. Daarvoor krijgt hij nog een bonuspunt extra.)

BART VAN POPPEL BAS-PIANO-GITAAR (THE ANALOGUES)

LIESBETH ESSELINK ALIAS SOLEX

Het ligt wat mij betreft voor de hand om te kiezen voor helden als bijvoorbeeld Golden Earring, Focus, Robbie van Leeuwen, Henny Vrienten, Jean-Marie Aerts of Anne Soldaat, maar ik vind het eigenlijk leuker om de aandacht te vestigen op Liesbeth Esselink alias Solex. Zij heeft op geheel eigen wijze met haar originele knip-en-plak-muziek, buiten de gevestigde orde om, jarenlang aan de weg getimmerd. Zo stond zij onder contract van diverse Engelse en Amerikaanse toonaangevende independent platenlabels, tourde over de hele wereld en stond op festivals waar ik en een hoop andere muzikanten alleen maar van konden dromen. Dit is allemaal te danken aan het feit dat Liesbeth muziek maakte die ze met name in het buitenland als bijzonder en exotisch zagen, terwijl de meeste Nederlandse popartiesten toch aan hun grote Engelse en Amerikaanse voorbeelden refereren. In de nadagen van de band Solex was ik (de ergste copycat van NL) een tijdje geluidsman en was totaal verbaasd over waar ik allemaal terechtkwam, onder meer bij de BBC in Londen (John Peel), een club in Moskou, en een festival in Reykjavik. Ook leerde ik artiesten kennen als Jon Spencer, Cat power en St. Vincent; allemaal grote bewonderaars van de muziek van Solex. Dit alles maakt Liesbeth voor mij toch wel een van de meest bijzondere musicmakers van de Lage Landen.

En ook twee bijzondere Belgische broers vallen in de dubbele prijzen: David en Stephen Dewaele. Zij worden bejubeld door twee Belgische topdrummers: Mario Goossens en Davy Deckmijn.

MARIO GOOSSENS DRUMMER (TRIGGERFINGER, SLOPER)

DEWAELE BROERS

Soulwax, dat zijn de broertjes David en Stephen Dewaele, die de band startten in 1993. Zij komen uit de stad Gent. Hun vader was populaire radio DJ Jackie Dewaele, beter bekend als Zaki. Door hun vader leerden ze enorm veel verschillende soorten muziek kennen, wat hen later zeker geen windeieren zou leggen. Wat op mij zo'n indruk maakt, is dat ze zich meerdere malen heruitgevonden hebben en daarmee vooral aandacht trokken op internationaal vlak. Kijk maar naar de artiesten waarmee ze werkten: LCD Soundsystem, Tame Impala, Destiny's Child etc, etc, en altijd in hun eigen stijl. Hun magie blijft de honger naar muziek. Zo hebben ze een eigen universum gecreëerd met hun DeeWee Studio en hun label DeeWee, waar ze dan weer nieuw talent begeleiden en op uitbrengen. Het bewijs dat je door hard te werken en niet op te geven een mooie eigenheid kan neerzetten. Naar mijn gevoel is alles wat ze doen zo goed en vaak ook gedurfd, en vooral niet rekening houdend wat iedereen ervan vindt. Ook over hoe het eruitziet is altijd nagedacht. Het is altijd cool!

DAVY DECKMIJN DRUMMER (ZORNIK, TOM HELSEN, MILOW, KATE RYAN)

DEWAELE BROERS

Zestig jaar de tijd in, dan passeer ik waarschijnlijk veel artiesten waar ik nu niet onmiddellijk aan denk. Maar toch kies ik voor de Dewaele broers, aka Soulwax, The Flying Dewaele Brothers, The Fucking Dewaele Brothers, 2 Many DJ's… Ze zijn veel groter dan we hier in de Lage Landen beseffen. Zie hun docu Part Of The Weekend Never Dies. Ik leerde ze in 1998 kennen met hun tweede album Much Against Everyone's Advice. Met producer Dave Sardy (Barkmarket). Omdat ze tijdens het touren het wachten maar niks vonden, boden ze zich aan voor dj-sets. Dat begon al snel een eigen leven te leiden. Er kwam een album met mash-ups op de markt. Met misschien wel als bekendste mash-up 10CC vs Destiny's Child. Ze mochten The Rolling Stones remixen en worden intussen wereldwijd gevraagd om remixen te maken. Het derde album Any Minute Now, was moeilijker te behappen voor het grote publiek. Dus vormde ze het album om tot Nite Versions. Met herwerkte versies gingen ze van rockband naar live dance-act. Waarmee ze volgens mijn vage info meer dan twee jaar nonstop wereldwijd tourden. De molen stond niet meer stil en hun ideeën bleven komen. Radio Soulwax, Soulwaxmas, release Most Of The Remixes, soundtrack voor de film Belgica. Ze gingen ook steeds vaker producen. Ze bouwden een eigen waanzinnige studio in Gent en richtte een eigen label op waar onder anderen Charlotte Adigery op getekend is. Intussen touren ze weer met Soulwax en dit met maar liefst drie drummers. Ook op die manier weten ze weer eens grenzen te verleggen.

MARTIN VERDONK SESSIEPERCUSSIONIST (NICK & SIMON, STEVE WINWOOD, JAMES TAYLOR)

DOE MAAR

Lastige vraag, want er zijn uiteraard meerdere bands/artiesten mogelijk. Mijn persoonlijke voorkeur gaat uit naar Doe Maar. Zij hebben Nederland op z'n kop gezet eind jaren 70, begin 80, en Nederlandstalige popmuziek populair gemaakt. En dat ze blijvende indruk hadden gemaakt, bleek wel uit hun comeback in 2000. Tien clubshows en zestien (!) uitverkochte Ahoy-concerten. Nog steeds trots dat ik daar als percussionist deel van mocht uitmaken.

Maar liefs twee inzenders – Frank Kraaijeveld en Stefan Kruger – kwamen met de iconische Tielman Brothers en roemen hun baanbrekende rol in de vroege Nederrock.

FRANK KRAAIJEVELD BASSIST-ZANGER (BINTANGS)

ANDY TIELMAN

Ik nomineer Andy Tielman, omdat hij mij heeft geïnspireerd om rockmuziek te gaan maken. Hij was (met zijn Brothers) de eerste in Nederland die het ingeslapen publiek wakker schudde. Hij speelde gitaar op zijn rug, met zijn voeten en heeft hordes muzikanten, waaronder ik en ook mijn broer Arti behoorden, aan het gitaarspelen geholpen. Wij waren hier niets gewend, wij hadden hier de blokfluit en de accordeon! Ineens zag je Gibson gitaren, Fender gitaren en Framus bassen. Hoe mooi kan het zijn? We gingen aan de slag zonder enige kennis, er waren nog geen rock academies; je moest het zelf leren van singeltjes en later van lp's. Daarom was de muziek in het begin van de zestiger jaren ook zo oorspronkelijk! We zogen het op als een inktlap. Andy Tielman heeft ons daartoe aangezet! Een held. De Bintangs zijn ook als Indo Rock-band begonnen en zijn na een paar jaar overgestapt op rhythm & blues. Maar de roots zijn we nooit vergeten.

STEFAN KRUGER DRUMMER-PRODUCER (CARO EMERALD, ZUCO 103, JOE JACKSON)

TIELMAN BROTHERS

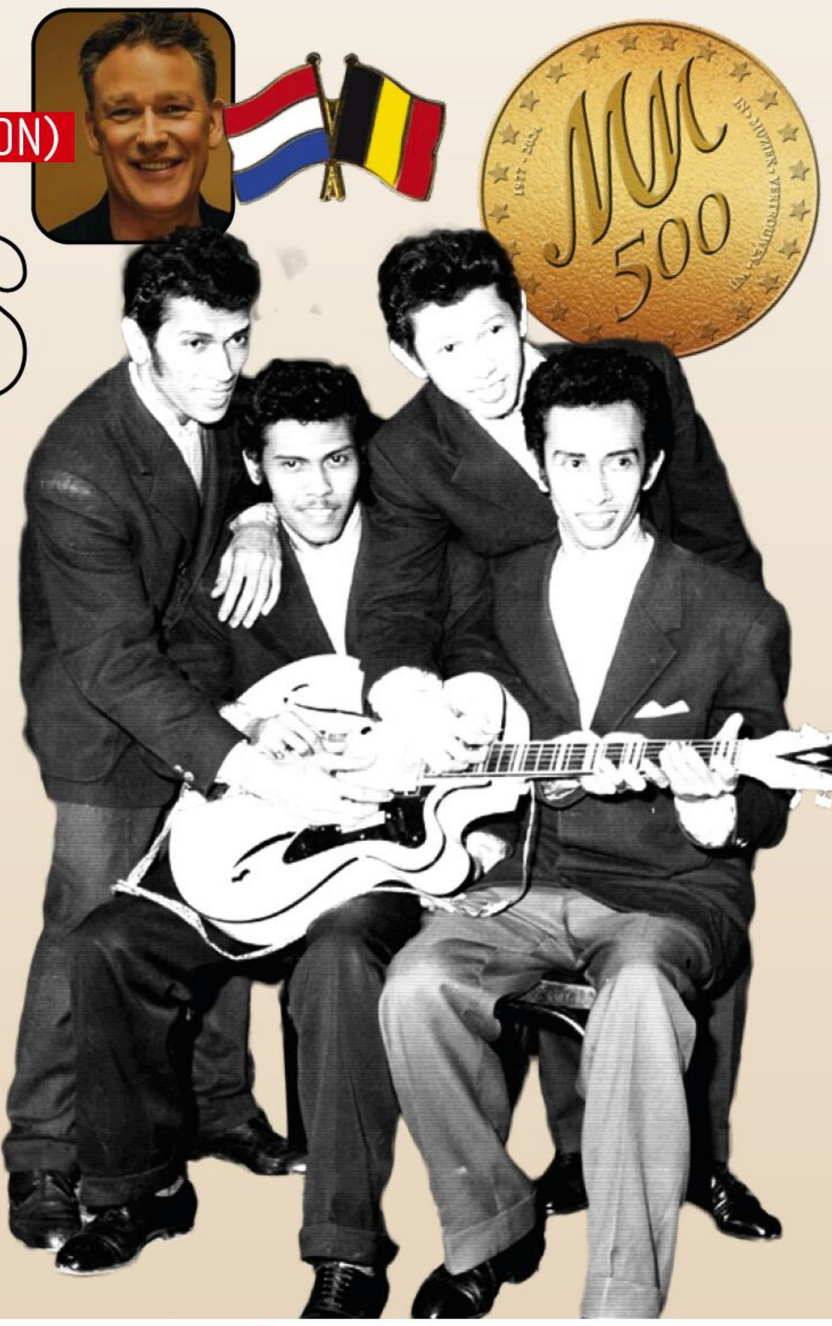

De shows van Tielman Brothers waren van uitzonderlijk gevaarlijk hoog niveau. Hun inspiratie lag in de early rock 'n' roll uit Amerika begin jaren vijftig, van artiesten zoals Chet Atkins en Elvis Presley. De broers zijn (muzikaal) opgegroeid in Indonesië en in 1957 naar Nederland geëmigreerd. Al snel maakten ze carrière in Duitsland – in ons kille landje en in de donkere late jaren vijftig bleken deze gekleurde Indo-jongens niet erg welkom (*what's new?*).
Op 23 januari 1960 verzorgden zij het eerste echte rock 'n' roll-optreden op de Nederlandse televisie in Avro's Weekendshow. Ze werden toegejuicht door een keurig publiek van middelbare leeftijd. Presentatrice Mies Bouwman en collega Willem Duys schijnen hen ooit 'een stelletje apen' te hebben genoemd met een 'nare vertoning'. Beter commentaar kun je wellicht niet krijgen, hoe rock 'n' roll kun je zijn!
De optredens van de Tielman Brothers moeten legendarisch zijn geweest. Ze haalden allerlei stunts uit met hun gitaren: bespeelden ze in de nek, met handen én voeten, gooiden ze naar elkaar, klommen op de contrabas – en dan die gewelddadige drumsolo's. Doet me denken aan Iggy Pop, Nirvana en The Who. Rock 'n' roll to the max. Een belangrijk fundament van onze Nederpop-geschiedenis dus. Maar hoe komt het toch dat wij als Nederlanders niet in staat zijn om iets wat vreemd, ruig, experimenteel, nieuw is of van verre komt onmiddellijk te kunnen omarmen? Dat we zo vaak achteraf pas moeten zeggen: 'Wauw, die waren echt goed zeg!'

BART VAN DALEN EN DANIQUE VAN KESTEREN ZANG-GITAAR-PIANO (DONNA BLUE)

CONNY VANDENBOS

Iemand die we beiden bewonderen is Conny Vandenbos. Tijdens een autorit hoorden we het nummer Ik Ben Gelukkig Zonder Jou (geschreven door Peter Koelewijn en Hanny Meijler) op de radio, en we waren allebei enorm onder de indruk. Wát een nummer, arrangement, stem en performance! Conny was in de jaren 60 getrouwd met Wim van den Bos, maar doordat haar zangcarrière steeds meer in een stroomversnelling kwam en hij dat maar niks vond, scheidde ze van hem. Vanuit daar ontstond dit fantastische nummer én heeft ze bewezen dat een vrouw een muzikale carrière kan nastreven, terwijl in die tijd veel mensen vonden dat de plek van de vrouw in de eerste plaats thuis is, als huisvrouw. Het lied is dan ook uithangbord geweest van de vrouwenbeweging eind jaren 60. Een groot deel van haar oeuvre bestaat ook uit covers van Franse liedjes. Haar brutale nummers maken haar voor ons de yé yé-ster van Nederland en zijn daarmee van invloed op onze eigen muziek. Het lied Waar Zijn Alle Bloemen Toch (met tekst van Annie M. G. Schmidt) is ook mega mooi uitgevoerd door Conny. Eervolle vermelding: het arrangement van haar nummers 'T Is Genoeg, Met Wie Ik Hem Zie en Ik Ben Gelukkig Zonder Jou is gedaan door Bert Paige, een arrangeur die meerdere van onze favoriete arrangementen op zijn naam heeft staan, zo ook Het Dorp van Wim Sonneveld en Verdronken Vlinder van Boudewijn de Groot.

JEROEN DE RIJK SESSIEPERCUSSIONIST (MEZZOFORTE, DAVID GUETTA, MICHAEL JACKSON)

ROGIER VAN OTTERLOO

Geweldig om door Musicmaker gevraagd te worden om na te denken over de 'beste muziekmakers van de Lage Landen' over de afgelopen 60 jaar. En tegelijk een volstrekt onmogelijke opgave, want muziek en 'de beste' laat zich niet verenigen; het is geen (top)sport. En ook in ons Kikkerlandje is door véél mensen véél prachtige en belangrijke muziek gemaakt! Toch kwam er meteen iets omhoog geborreld uit het onpeilbare muziekgeheugen: Dat Mistige Rooie Beest van Rogier van Otterloo. Diep ontroerend en wat mij betreft de mooiste compositie ooit in Nederland gemaakt. Het gaat hier over filmmuziek voor Turks Fruit, met o.a. Rutger Hauer, Monique van der Ven, maar ook het Metropole Orkest en vooral Toots Thielemans op z'n mondharmonica. Door hemzelf z'n 'broodje' genoemd. Een aantal keer heb ik het genoegen gehad het podium te delen met dit buitencategorie icoon. Maar charismatische Toots was een Belg, geen Nederlander, zoals Rogier die sowieso veel prachtige muziek heeft geschreven. Of rekenen we België ook tot de Lage Landen? Nou, oké, bekogel me maar met rotte tomaten in het kader van 'over smaak valt prima te twisten'. Om het leed te verzachten zet ik er wat 'game changers' tegenover. Lage Landen-muziekmakers die mij, ook vanuit compositorisch oogpunt, gevormd hebben. En even streng: componisten zijn de heiligen! Vanuit mild megalomaan oogpunt de toevoeging dat ik met alle genoemden een persoonlijke c.q. professionele band heb. Daar gaat ie: Golden Earring, Jan Akkerman, Massada, Nits, The Scene (c.q. Thé Lau), Louis van Dijk, Stephen Emmer, Maarten van Roozendaal... Sorry voor wie ik vergat dan wel zich tekort gedaan voelt! En nu weer muziek maken!

JEAN-PAUL HECK POPJOURNALIST (TELEGRAAF, SOUNDZ, SLAGWERKKRANT)

TON SCHERPENZEEL

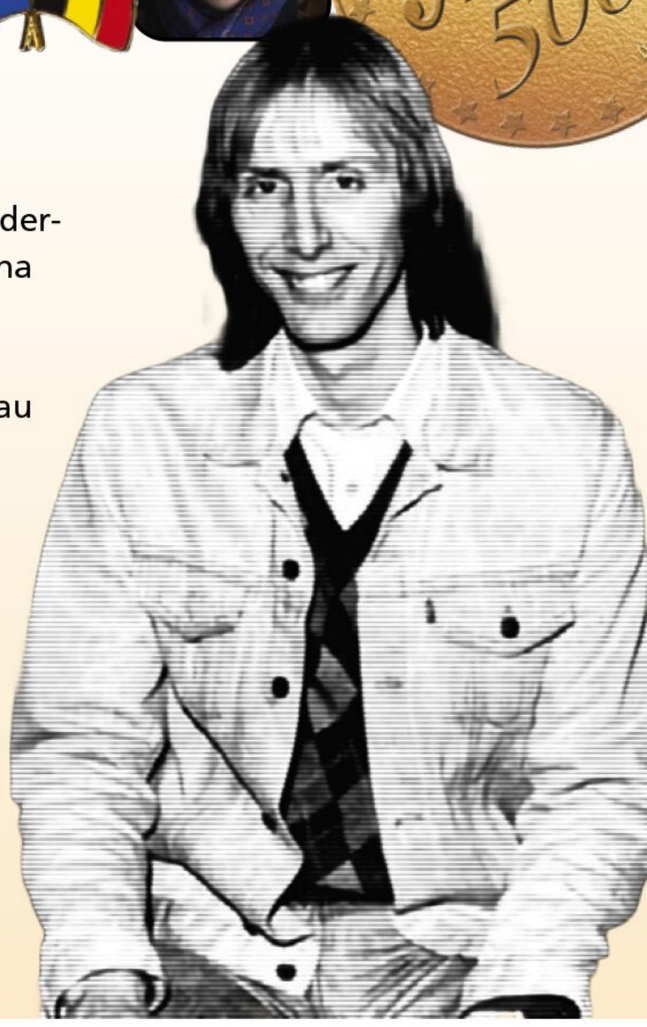

Natuurlijk is het bijna een inkoppertje om te gaan voor iemand als Henny Vrienten, George Kooymans of Boudewijn de Groot. Ik heb getwijfeld over, nee niet over België, al wonen daar ook genoeg muzikale wonderkinderen. Maar mijn keuze is uiteindelijk gevallen op Ton Scherpenzeel. Als er één band in Nederland al bijna 50 jaar is onderschat, dan is dat wel Kayak. Deze band, onder leiding van toetsenman en songschrijver Scherpenzeel, is volgens mij naast Golden Earring, de enige band die werkelijk op internationaal niveau acteerde. Vanaf het debuutalbum tot de laatste conceptplaten bleef Scherpenzeel met Kayak op hoog niveau nieuwe muziek maken. Wat mij destijds als eerste opviel, was de productie van Starlight Dancer. Een album dat absoluut in mijn top 10 staat van beste Nederlandse platen allertijden. Opeens hoorde ik een productie en muzikantenvakmanschap dat het niveau aantikte van bands als Toto en Steely Dan. Samen met drummer en producer Pim Koopman wist Scherpenzeel met Kayak iets heel bijzonders weg te zetten. Van Starlight Dancer naar Phantom Of The Night en van Periscope Life naar Merlin. En toen de stekker er een poosje uit werd getrokken, kwam de band in 2000 knalhard terug met Close To The Fire. Ik weet nog dat ik samen met Scherpenzeel, Koopman en Max Werner in de homestudio in Hilversum zat. Bescheidenheid siert de mens, maar de immer vriendelijke Scherpenzeel is wel een uitblinker in die categorie. En dan vergeten we bijna zijn geweldige composities voor de Engelse band Camel en cabaretier Youp van 't Hek. Scherpenzeel is in mijn ogen de wellicht meest begenadigde producer, componist en toetsenman die Nederland heeft gekend. En iemand met een geweldige visie.

JELLE PAULUSMA ZANG-GITAAR-TOETSEN-BAS (DARYLL-ANN, SOLO, HER MAJESTY)

HERMAN VAN VEEN

Als het over Nederlandstalige muziek gaat, kom ik altijd weer uit bij Herman van Veen. Jeugdsentiment, m'n ouders draaiden die lp's vaak in de jaren 70. Eigenlijk trek ik alleen de platen tot 1975. Niet alleen zijn stem in die periode vind ik heel tof, maar ook de mensen die hij om zich heen had verzameld. Muzikanten en tekstschrijvers. Harry Sacksioni, Hans van Baaren, Rob Chrispijn, Laurens van Rooyen, Lennaert Nijgh, Chris Pilgram. Om er een paar te noemen. Melancholie ten top en zo mooi naturel opgenomen. Krijg ik nog steeds een brok van in m'n keel.

MENNO TIMMERMAN (A&R) MANAGER (THE MEN-O, INNERCORE, WARNER, SONY, EMI, UNIVERSAL)

URBAN DANCE SQUAD

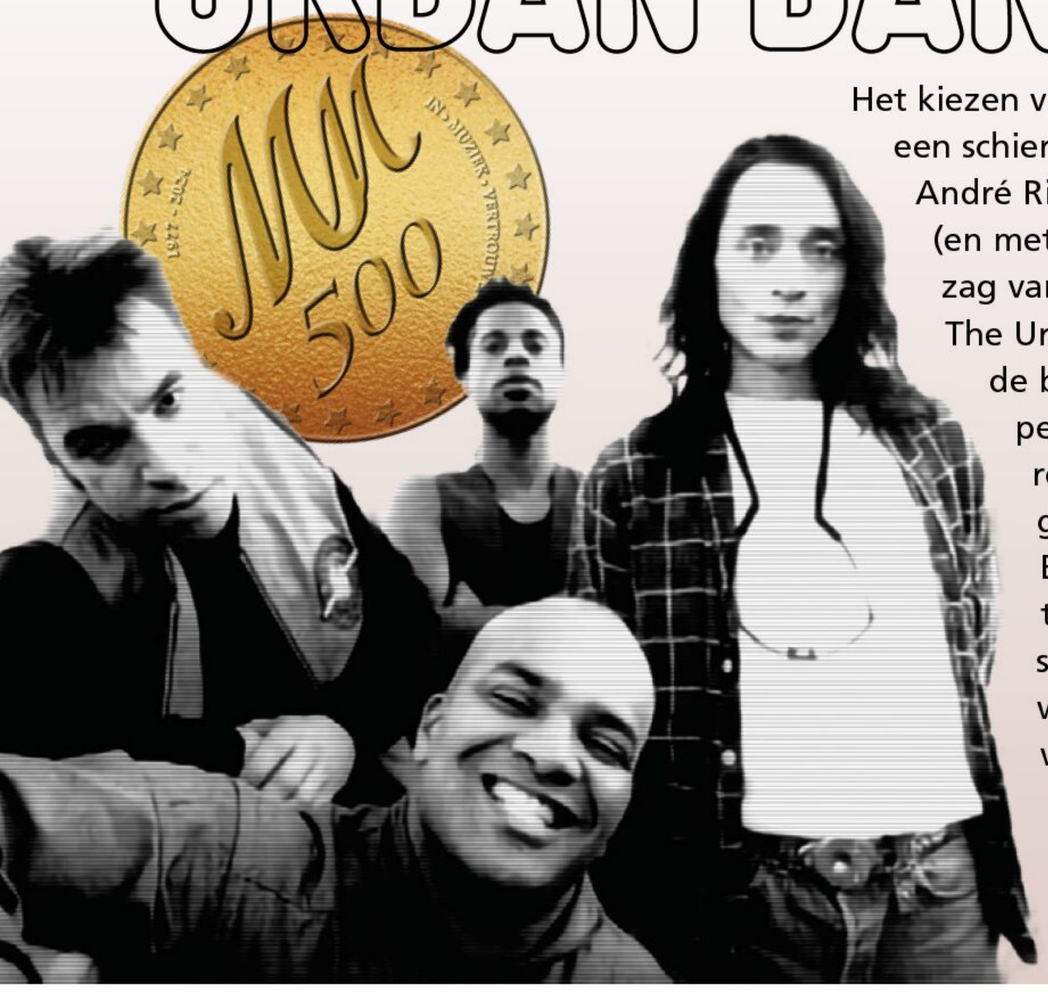

Het kiezen van de beste Nederlandse of Belgische muziekmaker van de afgelopen 60 jaar is een schier onmogelijke opgave. Ga je voor Brel of Shaffy? Of is het toch Pierre Kartner of André Rieu, beiden internationaal succesvol. Appels en peren. Het is maar in welk genre (en met welke argumenten) je kiest. Ik kreeg inspiratie voor mijn keuze toen ik de lijst zag van 3voor12 van de 50 belangrijkste (pop)artiesten van de laatste 20 jaar. Daar staat The Urban Dance Squad niet bij. Dat is misschien ook niet zo gek, maar toen ontstond de behoefte om voor de meest revolutionaire Nederlandse rockband van de afgelopen zes decennia te kiezen en dat is voor mij toch wel deze band. Dat zeg ik met respect voor The Golden Earring, die over een langere periode bepalend is geweest voor de rocksound in Nederland, en dat geldt dan ook voor Herman Brood & His Wild Romance. Maar vóór UDS had je wereldwijd rock EN rap als twee strak gescheiden genres met een compleet verschillend publiek. Hiphop was subcultuur in de jaren 70, maar nam een vaart in de jaren 80 en 90. Niet alleen wist UDS een brug te bouwen tussen deze genres, zij deden dat op geheel unieke wijze en vormden ook internationaal een inspiratiebron voor onder andere Rage Against The Machine (het verhaal is bekend), die er wereldwijd succesvol mee werd. The Urban Dance Squad was de tijd heel ver vooruit, maar is erkend inspiratiebron van de cross-over (rock)muziek.

TOM GUDDE GITARIST-PIANIST (DE TOEGIFT)

SPINVIS

Net als velen, beschouwde ik Nederlandstalige muziek tot slechts enkele jaren geleden als niet veel meer dan De Jeugd Van Tegenwoordig en alles wat uit Volendam kwam. Dat veranderde toen ik Spinvis ontdekte. De manier waarop Erik de Jong het alledaagse kon verwoorden, omgeven door een fusie van verschillende muziekgenres, was voor mij een openbaring. Het toonde aan dat het mogelijk was om interessante en diepgaande muziek te creëren en uit te voeren in het Nederlands, zonder dat het meteen volks klonk. Spinvis blijft ook live intrigeren als band. Of het nu Erik alleen is, in duet met Saartje, of met het volledige zestal; de muziek blijft experimenteel en uitdagend. Een nummer zoals Artis – over twee voormalige geliefden die om de zeven jaar samenkomen in de dierentuin om bij te praten, althans zo interpreteer ik het – klinkt totaal anders live dan op de plaat. Bovendien kan ik geen Nederlandse artiest bedenken die ik op zo veel verschillende locaties heb gezien; van de immense Teddly Widder-tent op Down The Rabbit Hole tot aan een intiem theaterschuurtje in Nijmegen. Elke keer ben ik opnieuw verrast, ontroerd en geboeid. Voor mij en velen van mijn generatie is Spinvis de pionier van de Nederlandstalige indie. Zonder ooit expliciet de eer op te eisen, heeft hij de weg vrijgemaakt voor artiesten als Froukje en Joost om muzikale diepgang te zoeken in onze eigen taal.

KIM WEEMHOFF DRUMMER (CANDY DULFER, MARTHILDE SANTING, DIESEL)

FAY LOVSKY

Wie ik als beste Musicmaker van de Lage Landen beschouw is Fay Lovsky, oftewel Fay Luyendijk. Vanaf haar album Confetti was ik om. Prachtige warme stem, steengoede hilarische teksten en betoverende melodieën en ze speelde een bonte verzameling instrumenten als ukelele, theremin, zingende zaag alsmede keyboards en gitaren en zong met gemak met het timbre van opera, 20's swing tot aan Chinese folksongs toe. Altijd virtuoos, nooit smakeloos en vaak heel verfijnde humor. Confetti, Jopo In Mono (met prachtig boekje van tekenaar Joost Swarte), La Bande Dessinéé en Eigen Weg zijn geweldige albums met louter eigen songs met sterke melodieën, sfeerschetsen en teksten die altijd net wat dieper gaan of grappiger zijn. En ze is nog net zo mooi als Jane Fonda ook! Ik zag haar live met The Magnificent Seven (met o.a. Henny Vrienten) waar ze bijvoorbeeld in bloedtempo het thema van The Flinstones zong en speelde, maar ook in theater met La Bande Dessinéé (met o.a. mijn held Louis Debij op drums) en met de geweldige band Ocobar. Nog steeds speelt ze op het hoogste niveau en ik draai haar albums misschien wel het meest van alle Hollandse artiesten. Ik ben Fay paar keer tegen het lijf gelopen, maar tot mijn spijt heb ik nog nooit met haar gewerkt (in 2022 bijna maar toen gooide Covid weer eens roet in het bestaan). Viva Fay!

YORICK VAN NORDEN SINGER/SONGWRITER

ANNE SOLDAAT

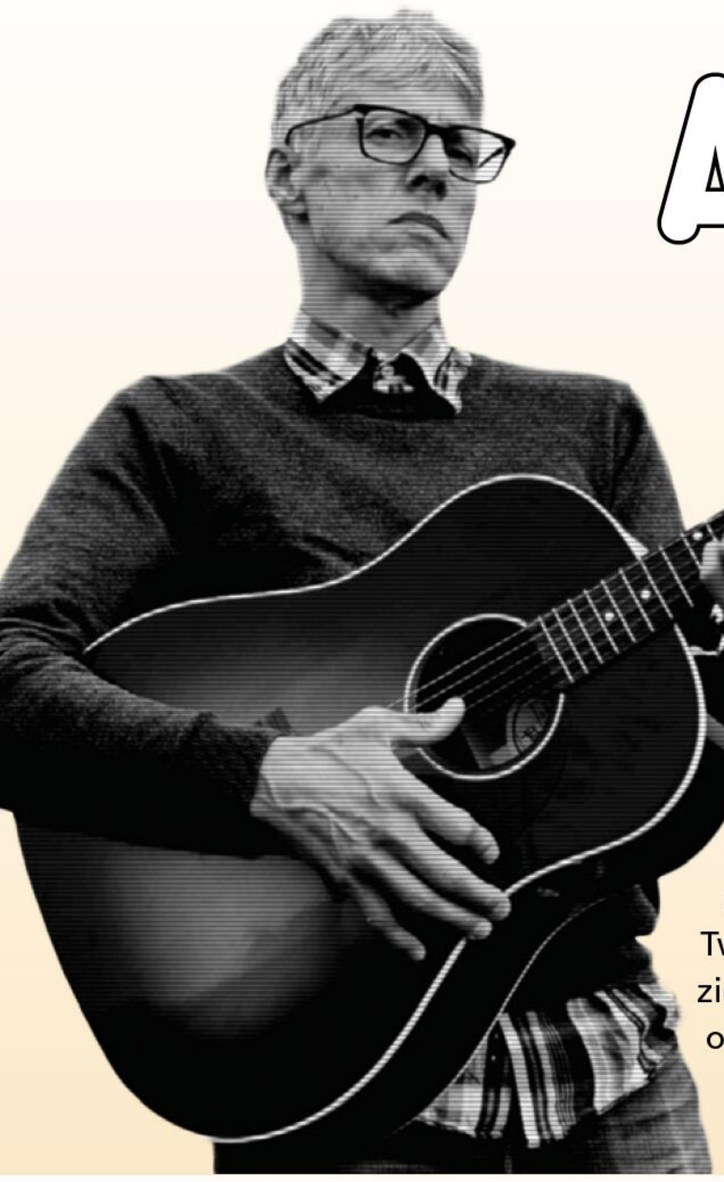

Ik zou graag Anne Soldaat willen nomineren als grootste muziekmaker van de Lage Landen. Hij zal deze nominatie zelf ongetwijfeld wegwuiven als onzinnige ijdeltuiterij, maar dat siert en typeert Anne nou juist zo. Hij gaat altijd gewoon stug door met prachtige liedjes schrijven, arrangeren, opnemen en uitbrengen, wars van de waan van de dag en recht tegen de stroming in. Muziek maken zoals muziek maken bedoeld is: ongefilterd en recht vanuit het hart, vanuit een diepgevoelde beleving. Gedurende zijn carrière is er altijd veel aandacht uitgegaan naar zijn fenomenale en onnavolgbare gitaarspel. Terecht. Vooral op de elektrische gitaar heeft Anne een geheel eigen stem die doorklinkt op z'n instrument. Maar net als dat we soms vergeten dat Eric Clapton naast gitaarheld ook een erg goede zanger is, en Bob Dylan naast een geweldige poëet ook een ijzersterke melodieënmaker, gaat er daardoor eigenlijk ook altijd te weinig aandacht naar Anne's zang en liedjes. Hij bracht met Daryll-Ann en als soloartiest inmiddels meer dan een dozijn albums uit, vol met hoogst melodische, harmonisch rijke, dan weer wonderschoon dan weer spannend gearrangeerde liedjes. Luister bijvoorbeeld maar eens naar verborgen parels als A Smile In Return, Two Sides, Money Or Love, Hibernation Generation, It Doesn't Matter of Pain Train. Ik weet zeker dat Anne zich niet zal laten afleiden of in verlegenheid brengen door een lofzang als deze. Hij zal gewoon verder gaan op zijn pad en hopelijk nog vele jaren blijven verrassen en plezieren met zijn unieke signatuur.

CHRIS MOORMAN MARKETING/COMMUNICATIE/PUBLICITEIT POPRONDE

IEDEREEN

Ik vind het heerlijk om op vragen waarop het antwoord bediscussieerbaar is, keihard stelling te nemen en zo die discussie te starten en door te zetten. Liefst aan de bar. Dus toen Chris P. Dekker, hoofdredacteur van dit fijne blad, me vroeg of ik mijn keuze voor 'de beste Nederlandse muziekmaker van de afgelopen 60 jaar' wilde doorgeven, dacht ik als eerste: ik ga een vurig betoog schrijven over Maarten van Roozendaal. Over hoe zijn teksten raken, en tegelijkertijd grappig kunnen zijn. Over hoe zijn stem iets in het diepste van mijn ziel raakt. En toen schoten mijn gedachten naar Pitou, wiens stemgeluid me ooit bijna van mijn goddeloze geloof deed afstappen. Zo'n stem kan namelijk alleen een engel toebehoren. Maar Pitou is jong, en 'de beste van de afgelopen zestig jaar' moet natuurlijk een oeuvre hebben, die moet het land op z'n grondvesten hebben doen trillen. Herman Brood? Al sinds ik een mobiele telefoon heb, is Saturday Night mijn ringtone en bijna alle stamgasten in het café waarin ik opgroeide hadden ooit met hem aan de bar gezeten. De grootste rockster die Nederland ooit gekend heeft, en tegelijkertijd zo benaderbaar. De beste muziekmaker? Dat zullen er waarschijnlijk niet veel beweren. Zonder Urban Dance Squad hadden Rage Against The Machine en Red Hot Chili Peppers niet bestaan, lees ik vaak uit reactie van mannen ouder dan ik, onder Facebook posts. Dat Robbie van Leeuwen invloed had op Kurt Cobain vind ik te gek, zonder Nirvana had ik niet in deze sector gewerkt. Maar in Shocking Blue heb ik me nooit echt verdiept. In de nu ruim tien jaar dat ik voor Popronde werk, tour ik ieder najaar met een selectie van de grootste talenten van dat moment door Nederland. En voor mijn gevoel zie ik ieder jaar de beste muziekmakers van de afgelopen, én de komende zestig jaar. En hoe kan ik ook tussen ze kiezen? Ik kan Maarten Stok onmogelijk vergelijken met Isai Reiziger, of Néomí met Vedran Mircetic. Wies met Meis, met Babs met Fiep met Froukje met Meau met Eva van Manen en Tessa Rose Jackson. Waarschijnlijk zullen ze geen van allen zeggen dat ze zelf de beste zijn, maar volgens mij verdienen ze die titel allemaal. Want het is geen wedstrijd om de beste muziekmaker van de afgelopen vijftig jaar te zijn, als er maar één winnaar is, verliezen we allemaal. Het mooie aan muziek maken, aan het luisteren is dat de beleving voor iedereen anders is, uniek is. En dat er bladen zijn als Musicmaker, die duiden en onder woorden brengen wat die beleving is. Hoe graag ik ook discussieer over van alles en nog wat, als je mij vertelt dat Barry Hay de grootste is, Boudewijn de Groot of Daniel Lohues, of misschien wel Chris P. Dekker, de hoofdredacteur van dit fijne blad, geef ik je gelijk. Alle Musicmakers zijn winnaars, op naar de volgende 500 edities!

LEES, LUISTER EN KIJK VERDER OP MUSICMAKER.NL

ARTIKEL Lees de volledige reacties online

SPOTIFY Playlist met muziek van de beste muziekmakers van de Lage Landen

Musicmaker.nl

STERLING BY MUSIC MAN JV60CB VALENTINE CHAMBERED

AL HET GOEDE BEHOUDEN

Dit nieuwe model in de James Valentine-reeks verleidt ons met zijn uitgeholde body van essenhout, coole Bigsby vibrato en inspirerende klanken.

Tekst Neville Marten foto's Phil Barker

De in Amerika gebouwde uitvoering van de signaturegitaar van de Maroon 5-gitarist kwam in 2016 uit. De betaalbare, in Indonesië gebouwde versie onder de naam Sterling by Music Man JV60 volgde twee jaar later en was in feite een Zuidoost-Aziatische uitvoering van de gitaar met hier en daar een aanpassing. Toen hoorden we dat Sterling voor 2023 gloednieuwe Chambered (uitgeholde) modellen op stapel had staan, met en zonder Bigsby, en het is ons eindelijk gelukt er een in handen te krijgen.

De oorspronkelijke Music Man Valentine was uitgerust met een massieve essen body met twee cutaways en een hals van geroosterd esdoorn met een 648-mm (25,5-inch) mensuur, een toetsradius van 305 mm (12 inch) en een slechts 42 mm brede topkam. Ook present waren de 'modern-klassieke' hardtail brug plus push/pushknoppen voor volume en toon: een voor een boost en de andere voor een coilsplit van de hals-humbucker. Bij de brug zat een singlecoil met de afmetingen van een humbucker, waarvan de poolstaafjes diagonaal over het verchroomde kapje geplaatst waren. De daaropvolgende Sterling by Music Man JV60-versie was daar een uitgeklede versie van.

Ons testmodel, de JV60CB, heeft een deels uitgeholde body van wit essenhout, een tune-o-maticbrug en een Bigsby B50 vibrato-staartstuk, en ziet er alternatief en interessant uit. Toch is hij duidelijk herkenbaar als onderdeel van de Music Man-familie. Het is een fraai instrument, mede dankzij de transparante, glanzende Butterscotch afwerking, die perfect is aangebracht. Op de uitvoering door de Indonesische fabriek valt werkelijk niets aan te merken.

IN DE PRAKTIJK Vrijwel alle Music Man gitaren hebben een geweldig aanvoelende hals en de JV60CB houdt zich aan die trend. De volle C-vorm van de hals is comfortabel en hoewel de 22 frets vrij smal zijn, zijn ze hoog genoeg voor moeiteloos opdrukken en vibrato. Dankzij de thinline-semiconstructie is de JV60CB aan de lichte kant. De Bigsby vibrato betekent dat duikvluchten er niet inzitten, maar een subtiele zweving wel en dat is vaak alles wat akkoorden en opgedrukte tonen nodig hebben om tot leven te komen.

Zoals gewoonlijk testen we met behulp van een 20-watt Laney Lionheart combo en onze eerste indruk is die van een helder klinkende gitaar. Losse tonen springen uit de halshumbucker op een manier die je eerder bij een Strat verwacht, terwijl je de tonen van akkoorden stuk voor stuk kunt onderscheiden. Schakel over naar het brugelement en het geluid wordt scherp op

SCHAKEL DE ACTIEVE BOOST IN EN HET GELUID WORDT EEN STUK BREDER EN ROMIGER

een goede manier. Een beetje zoals de Telecaster van George Harrison op The Beatles' *Octopus's Garden*. Eerlijk gezegd geven wij de voorkeur aan heldere pickups bij overdrive; het lijkt of vervormde tonen duidelijker te onderscheiden zijn.

Beide elementen tegelijk doen denken aan het heldere gerinkel van een Rickenbacker: perfect voor Jam- of Who-nummers. Met wat overdrive van versterker of pedaal behoudt de gitaar zijn muzikaliteit. Clean of vervormd, schakel de actieve boost van de Valentine in via de volumeregelaar en het geluid wordt een stuk breder en romiger. Perfect voor solo's. De mastertoonregelaar is ook het vermelden waard. Je kunt er alle kanten mee op; cleane lage tonen krijgen een bariton-achtig karakter, terwijl Claptons 'woman tone' (op beide pickups, gain omhoog, toon naar beneden) aan alle kanten overtuigt.

CONCLUSIE Geconfronteerd met de 'dieet'-versie van een gitaar die je nog in volvette vorm hebt meegemaakt vraag je steevast af waarop is bespaard. Klinken de pickups waardeloos? Is de bespeelbaarheid matig? Is de afwerking afgeraffeld? Gelukkig heeft deze Sterling by Music Man, vergeleken met zijn Amerikaanse voorganger, al het goede weten te behouden. Dit is een volwassen, professioneel instrument. Tijdens het testen hebben we zelfs geen moment aan herkomst en prijs gedacht. Dankzij de hulp van Ernie Ball Music Man in de VS en, natuurlijk, James Valentine's eigen muzikale input, komt Sterling nu met een gitaar die zijn mannetje staat. We vonden de in Indonesië gemaakte JV60 en JV60C ook al goed, maar de halfholle constructie van dit instrument in combinatie met de Bigsby brengen het op een hoger niveau. De hals speelt heerlijk en de geluiden zijn voortreffelijk - wat wil je nog meer? Iedereen kan zo'n gitaar wel gebruiken. En dat voor minder dan de helft van de Amerikaanse tegenhanger. Doe ons er maar zo een!

STERLING BY MUSIC MAN VALENTINE CHAMBERED BIGSBY

Type: semi-holle, thinline elektrische gitaar met twee cutaways

Body: essen, uitgehold

Hals: geroosterd esdoorn, toegang tot halspen bij body, bevestiging met vijf schroeven

Mensuur: 25,5 inch

Topkam/breedte: synthetisch/42 mm

Toets: gelijmd, geroosterd esdoorn, (12-inch) radius

Frets: 22, smal, hoog

Hardware: gelicentieerd Bigsby B50 vibratostaartstuk, tune-o-matic-achtige brug, gesloten stemmechanieken - verchroomd

Stringspacing brug: 50 mm

Elektronica: Sterling by Music Man humbucker bij hals, singlecoil in humbuckerformaat bij brug, 3-standen-schakelaar voor elementkeuze, één volumeregelaar (met 12 dB push/push-boost) en mastertoonregelaar

Gewicht: 3,24 kg

Reeksopties: solidbody zonder vibrato, uitgeholde body zonder vibrato

Land van herkomst: Indonesië

Richtprijs: € 1255,- (incl. gigbag)

Afwerking: ahoogglans Butterscotch

Distributeur: Algam Benelux (sterlingbymusicman.com)

Be part of our community.
Follow us on **harleybentonofficial**

Getting high on lows.

Great-sounding, easy-playing basses by Harley Benton.

More at **harleybenton.com**

YOUR STYLE. YOUR GEAR.
More information at **www.harleybenton.com**

Harley Benton

ALTIJD GOED BIJ STEM

Daar waar gitaristen het halve podium vullen met hun stompboxes is het aantal opties voor vocalisten beperkt. Toch is er de VE-22 van Boss, een effectpedaal speciaal voor vocalisten.

Tekst: Peter van Leerdam

De Boss VE-22 is de opvolger van de VE-20; in 2011 een van de eerste effectpedalen die speciaal voor vocalisten is ontwikkeld. De VE-22 lijkt net als de VE-20 voornamelijk voor live gebruik te zijn bedoeld. Toch is deze opvolger een stuk uitgebreider zodat deze ook in een (home)studio goed te gebruiken is.

De stembanden zijn gesmeerd. Laten we eens kijken of de VE-22 zelfs met mijn ‘geoefende’ (*ahum*) zangstem raad weet. De VE-22 is een fraai, rood met zwart kastje met een strak, modern uiterlijk. De behuizing, de knoppen, alles voelt degelijk en solide aan. Het moet ook tegen een stootje kunnen aangezien de VE-22 voornamelijk met de voeten bediend zal worden. We plaatsen de vier meegeleverde AA-batterijen om de unit van power te voorzien. Je kan ook een AC-adapter gebruiken maar deze is niet standaard meegeleverd. Wel jammer uiteraard, maar op het podium scheelt dit weer een snoertje.

We sluiten snel een microfoon en hoofdtelefoon aan op de achterzijde. Daar treffen we ook andere in-/outputs aan (o.a. aux in, expressie) en fantoomvoeding voor condensatormicrofoons. Na inschakelen licht het grote display en meerdere knoppen in verschillende kleuren op. Live zullen voornamelijk de drie onderste grote knoppen worden gebruikt, onder meer om van preset te switchen. De VE-22 bevat 50 voorgeprogrammeerde presets en ruimte voor 99 eigen presets. Al ‘zingend’ doorlopen we de standaard presets en worden we getrakteerd op een breed scala aan effecten; van prachtige hall reverbs, doublers, delay’s tot meer aparte FX zoals Lo-Fi, slicer (een soort stottereffect), radio- en robotstemmen. En uiteraard ontbreken ook de harmonizer om driestemmige koortjes te creëren en autotuner niet. De effecten klinken overigens uitstekend. De reverbs zijn zijdezacht en de doublers en korte delays zorgen voor een breed stemgeluid.

KLEURGEBRUIK De VE-22 maakt dus een goede eerste indruk. En ook dieper onder de motorkap treffen we veel slimme edit-mogelijkheden aan. De teksten op de behuizing maken het makkelijk om deze opties te vinden, zelfs zonder een handleiding te raadplegen. Met een dubbele druk op de Menu-knop vinden we de global FX zoals compressie, de-esser en EQ. Deze instellingen gelden voor alle presets. Met name de de-esser doet zeer goed zijn werk om ongewenst schelle s-klanken te verminderen.

De individuele presets zijn te wijzigen met drie knoppen Harmony, Effect en Echo, de

DE KWALITEIT VAN DE EFFECTEN IS ECHT UITSTEKEND EN IN ALLE MUZIEKSTIJLEN TOE TE PASSEN.

drie onderdelen voor iedere preset. Door een knop tegelijktijdig te draaien/drukken kan je van effect switchen. Dit wordt goed ondersteund door kleurgebruik; ieder effect heeft een eigen kleur, zowel in de display als rond de knoppen. Dit maakt alles net iets overzichtelijker. Een dubbele push op de knop opent een diepgaander edit menu. Hier zijn de gekozen effecten – 39 effecten in totaal - nog verder naar je hand te zetten: type galm, delay-lengte, chorus-diepte, vibratosnelheid, distortion-gain. Alles is in te stellen en op te slaan onder een van de 99 user presets. Maar eenmaal opgeslagen zul je het met de gekozen instellingen moeten doen. Er is geen real-time automation mogelijk, bijvoorbeeld met een MIDI-controller. Vooral met de driestemmige harmonizer was dit praktisch geweest. Nu moet je vooraf kiezen in welke toonsoort je welke 2e en 3e stem wilt horen. Het op een MIDI-keyboard kunnen spelen van de gewenste koortjes was een mooie bonus geweest. Dit is uiteraard wel te omzeilen door meerdere presets in verschillende toonsoorten achter elkaar te zetten.

De VE-22 is ook uitgerust met een live Loop-functie die met een lange druk op de middelste voetschakelaar wordt geactiveerd. Vervolgens kan je eindeloos over elkaar opnemen in een loop van maximaal 37 seconden. Tijdens het dubben kan je van preset wisselen om lekker creatief aan de slag te gaan; eerst een ritmische basis met een human beat-box, dan een mooi, galmend driestemmig koortje erover, opnemen beëindigen met een druk op de rechter voetschakelaar en hierover dan lekker live meezingen. Ook dit proces wordt goed ondersteund met verschillende kleuren. Jammer is wel dat je de loop niet op kan slaan. Eenmaal gewist verdwijnt deze permanent uit het geheugen. Wel is het mogelijk om via USB-C een connectie te maken met je laptop om audio op te nemen en af te spelen zodat je ideeën toch bewaard kunnen blijven.

CONCLUSIE We hebben bijzonder veel plezier beleefd aan het testen van de Boss VE-22. De kwaliteit van de effecten is echt uitstekend en in alle muziekstijlen toe te passen. Verschillende presets met stijlnamen Pop, Hip Hop, Trap, Rap en Rock zijn bijzonder functioneel en helpen je snel om in verschillende genres de gewenste zangsound neer te zetten. En verder blijft spelen met robotstemmetjes in Loop mode bijzonder leuk tijdverdrijf. Wel hebben we het gevoel dat er misschien nog iets meer in had kunnen zitten voor vocalisten, bijvoorbeeld door live met een klein MIDI-keyboard net iets meer controle te hebben over harmonisaties of autotune (door de gewenste koortjes of zanglijn te spelen), of misschien zelfs een vocoder effect? Maar los hiervan is de VE-22 een fraai stuk hardware met zeer veel uitstekende effecten waarmee je – naast die podium vullende gitarist – goed voor de dag kan komen.

BOSS – VE-22

Type: Geavanceerde multi-effectprocessor voor vocalisten

Effecten: compressor, EQ, delay, echo, reverb, lo-fi, distortion, radio, ring mod

Functies: Ingebouwde looper, automatische pitch-correctie, harmony- en doubling-functies. intuïtieve interface

Beeldscherm: Kleuren-LCD en multifunctionele knoppen voor snelle toegang tot parameters

Presets: 50 presets en 99 geheugens voor het opslaan van je eigen set-ups

Aansluitingen: XLR-microfooningang met fantoom-voeding en microfoongevoeligheidsregeling, twee XLR-uitgangen met stereo, dubbel mono of wet/dry-functie, USB-C voor het opnemen en afspelen van audio via een computer of mobiel apparaat, aux-ingang, aansluiting voor expressiepedaal of maximaal twee externe voetschakelaars

Voeding: vier AA-batterijen of een optionele AC-adapter

Richtprijs: € 370,-

Distributeur: Roland EU (boss.info/nl)

DE VERSCHILLENDE KARA

Vrijdag 8 maart kwam Sphinx uit, alweer het tiende album van DI-RECT. Musicmaker sprak met frontman Marcel Veenendaal en bassist Bas van Wageningen over goedkope Klira's, koffers vol microfoons en een dolby atmos-mix.

Tekst: Chris Dekker

Uw reporter met links Bas van Wageningen en rechts Marcel Veenendaal

We spreken Marcel en Bas een keer niet in Den Haag, maar in een van de vele studio's van Sound City in Amsterdam. Sphinx is gemixt in dolby atmos (zie kader) en vandaag is de eerste luisterbeurt. Voor deze sessie heeft Musicmaker alle tijd om met het duo over het maakproces van het album te praten. Wanneer begin je bijvoorbeeld aan een album?

Marcel: 'De muziek blijft zich maar opstapelen. Through The Looking Glass is een idee uit 2016. We hebben dat nummer destijds aangeraakt, we voelden dat het iets had, maar het refrein en de vorm zijn veel later gekomen. We zijn er beter in geworden om ideeën eruit te gooien en te laten rijpen. Het dient zichzelf wel weer aan. Vrij snel na Wild Hearts (2020; red.) hebben we wat tracks opgenomen, waaronder Through The Looking Glass. Het was fris om samen te spelen en ons te concentreren op één nummer, in plaats van twaalf tegelijk, waarbij iedereen met van alles bezig is. Dat gebeurde ook met How My Heart Was Won. Het nummer 90s Kid kwam iets anders tot stand, maar ook daar waren we alleen met

MARCEL: 'EEN IDEE HEBBEN, DAT UIT HANDEN GEVEN EN ZO TOT EEN MOOI NUMMER KOMEN IS HET HOOGST HAALBARE IN EEN BAND'

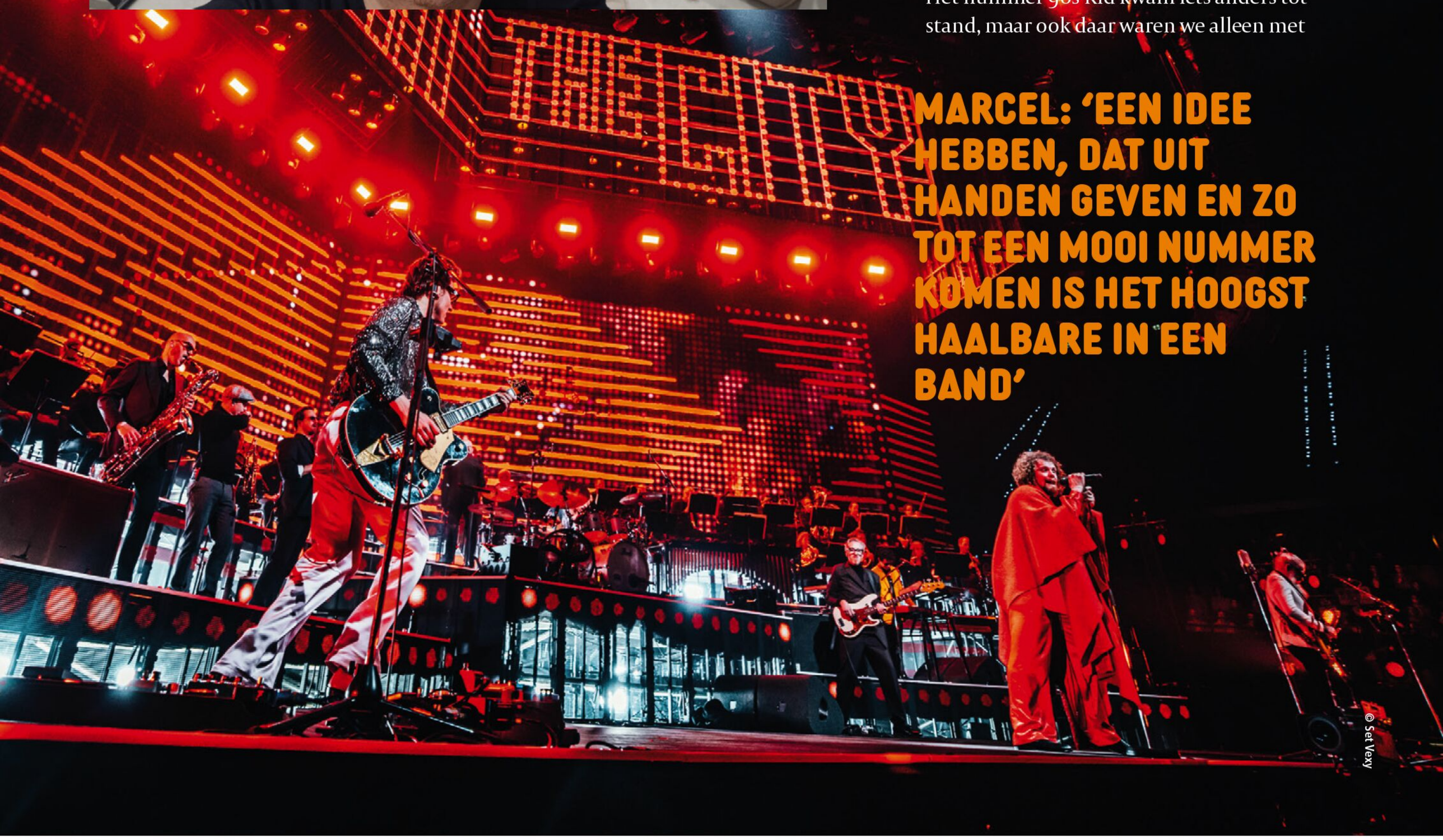

© Set Vexy

KTERS VAN DI-RECT

die song bezig, en daarna kwam OMG It's Happening. Afmaken, loslaten, delen en verder met een nieuwe track. Zo brachten we vier losse tracks uit, en daaruit ontstond het idee om meer muziek te maken die deze tracks zou complimenteren. Tracks met verschillende stijlen, die duidelijk van één band komen.'

Bas: 'We brachten steeds iets actueels uit en als je het dan op de radio speelde, was je er nog oprecht enthousiast over. En als we een nummer in het festivalseizoen uitbrachten, konden we het meteen spelen. Twee weken nadat we eens strik om het nummer gelegd hadden, kwam het al uit. Natuurlijk verkopen we vinyl aan een paar duizend puristen, maar streaming is de norm geworden. Het heeft voordelen, maar ik vind het ingewikkeld om aandacht te krijgen voor nummers die geen single zijn. In het verleden brachten we een mooi album uit, maar er komt zo veel muziek uit, dat zo'n album dan na twee maanden zijn moment wel had gehad. De singles kregen de *shine* en de albumtracks bleven achter. Nu stonden vier nummers steeds een half jaar in het voetlicht, het titelnummer krijgt nu extra promotie, de helft van het album heeft dus al aandacht gehad, en die laatste vijf zijn nieuw en dat is goed behapbaar.'

RIJPEN

Terwijl ik het album beluisterde viel me op dat de nummers zeer divers zijn, maar toch duidelijk DI-RECT. Het viel me ook op dat jullie allemaal totaal andere karakters zijn en dat zie ik vaak in de bands waar ik van hou. Is dat een van jullie geheimen?

Marcel knikt bevestigend: 'We zijn er nog! Dat zegt al genoeg. We hebben elkaar dusdanig veel te bieden en te voeden en we inspireren elkaar op vele fronten. Dat waarderen we erg van elkaar.'

Bas: 'Marcel en Spike zijn anders, maar Spike en Jamie zijn ook weer *worlds apart*. Ik deel die mening wel en als ik erover nadenk is het inherent aan bands die het lang volhouden. De Earring bestaat ook uit vier totaal verschillende gasten, maar daardoor wordt de som der delen groter. Dat zie je ook bij de Peppers en de Stones. Daarnaast tikken we allemaal de veertig aan, of we zijn het al, en we zijn met elkaar opgegroeid vanaf ons vijftiende, zestiende. We omarmen de verschillen steeds meer en we gaan er minder van uit dat jouw idee het beste idee is. Nu gooien we een idee op en we kijken er samen naar. Daar worden we steeds beter in en daardoor wordt de productiviteit ge-

© Set Vexy

© Set Vexy

© Set Vexy

© Nathan Reinds

© Set Vexy

© Nathan Reinds

DE SPULLEN

Marcel: ‘Ik heb een hele reis doorgemaakt en ik weet wat goed bij me past. Ik zong alles in via een Flea 47 mic; een remake van de U47. Dan via een Neve 1073 preamp en een Audioscape-versie van de Universal Audio Blue Stripe 1176 compressor. Die chain gebruikten we voor de hele plaat.’
Bas: ‘Bij tracking en overdubs was die chain identiek, dus we konden te gekke live takes combineren met latere vocal takes. Paul Jan, Marcel en ik hebben veel mooie spullen, dus we nemen koffers vol mics, preamps en compressors mee. Ik denk dat de hele Neumann U-serie aanwezig was! We zijn zeer zorgvuldig met een goede voorkant: het geluid goed vangen is de basis. We nemen digitaal op. Dat heeft creatief gezien voordelen waar we enerzijds aan gewend zijn en waar we anderzijds ook graag mee werken. Het samenstellen van een track uit takes verrijkt ons proces.’

En jullie nemen gitaar en bas vast met buizenbakken op?
Bas: ‘Spike is nooit klaar met het uitdiepen van zijn set-up. Die is helemaal stereo en dan moet er ook wat in het midden. Het stopt nooit. Als er links een Bassman staat, moet er rechts ook één, haha!’
Marcel: ‘Jamie is wat eenvoudiger. Hij is heel doeltreffend met een paar snares, waarbij hij precies weet wat er past in een nummer. Maar je hoeft met hem niet over gear te praten.’ (zie ook het interview in Slagwerkkrant 241; red.)
Bas: ‘Jamie weet meteen wat hij horen wil, terwijl Spike het liefst alle effectpedalen checkt.’

Speel je ook gitaar op het album, Marcel?
‘Ik speel toetsen en doe deels de productie. Ik speel alles een beetje. Net genoeg om nummers te maken, om het vervolgens aan de gitaristen over te laten. In mijn demo’s zit soms geen gitaar en zang; ik maak meer vibes. Dat geeft ruimte voor iedereen. Spike is erg van de melodieën en daar geniet ik enorm van. Met Guus van der Steen zoek ik dan naar de juiste woorden bij de muziek. Dat is juist gaaf van in een band zitten: Je hoeft het niet alleen te doen en ik wil het niet alleen doen. Een idee hebben, dat uit handen geven en zo tot een mooi nummer komen is het hoogst haalbare in een band.’

Bas: ‘Mijn effecten gaan via een d.i. en ik nam op met een Bassman die Spike nog niet gebruikte, haha, en een Ampeg Fliptop. Na jaren veel op een Mosrite te hebben gespeeld, viel ik nu weer veel terug op mijn ‘81 Squier/Fender JV. Het spelen met de P beviel zo goed, dat ik na de opnames een ‘65er en een ‘57er heb aangeschaft. De eerste hoor je op één nummer en die gebruik ik nu met alle optredens. De ‘57 nam ik mee naar alle radio-optredens.’

Heb ik nog wat gemist?
Bas en Marcel in koor: ‘De Klira!’
Bas: ‘Spike zit in een Jazzmaster-trip, hij heeft wat excessieve Jazzmasters aangeschaft, maar voor zijn demo’s pakte hij vaak een oude, Duitse, skai-beklede Klira van 350 euro via een amp-presetje. De Klira is helder en loepzuiver en die sound werd eigenlijk het geluid van de plaat en we konden het niet namaken met de duurste gitaren. Tijdens optredens staat er een batterij gitaren, maar dat waaibomending wint. Spike en Paul Jan wisselen tijdens de live set af op die gitaar!’

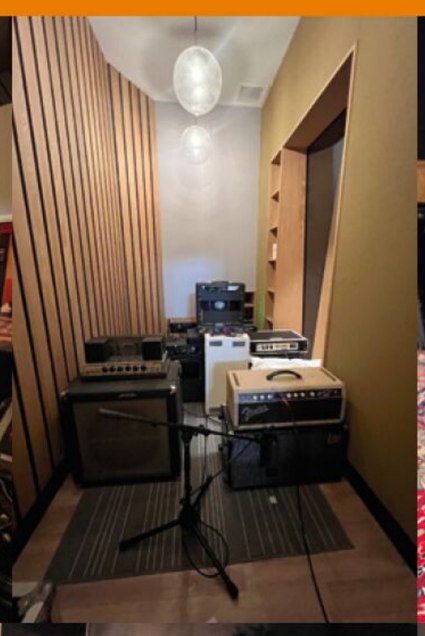

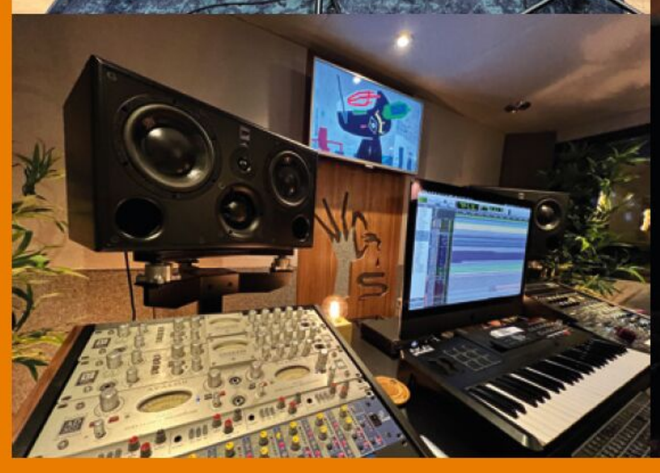

DI-RECT IN DOLBY ATMOS

Bas en Marcel zijn in Sound City om voor de eerste keer de dolby atmos-mix te horen van het album. Kortgezegd is dit een surround-systeem waarbij je tot op 128 sporen en 64 (!) speakers kunt gebruiken, waarbij het geluid echt van alle kanten op je afkomt. Zie Musicmaker 498 voor een uitgebreide uitleg. Bas vertelt over de keuze:
‘Ik was vooral nieuwsgierig. Ik ben old school: wat is er mis met stereo? En mono ging in de sixties toch ook prima? Apple is er als muziekplatform actief mee. In Nederland is Spotify veel groter, Apple wil een stukje van de taart en ze benaderen artiesten actief en ze investeren erin om albums in atmos uit te brengen. Toen we de aanvraag kregen, dachten we: waarom niet? Het is bizar dat je die atmos-mix ook op je Airpods kunt ervaren. Het is super weird dat je dingen achter je, voor je en boven je hoort, in plaats van alleen links en rechts. Cenzo Townshend heeft onze plaat gemixt en wij krijgen de stereo mix en alle stems. Deze hebben we aangeleverd en die zijn voor de atmos-mix gebruikt. Ik denk dat je met reverb erg leuke dingen kunt doen! Het is een hele nieuwe ervaring. Een paar jaar terug moest je concertopname in 5.1 en nu is dit happening. In feite is dit een atmos-remix van de stereo mix, maar je kan er ook vanaf begin op productieniveau over nadenken en nog gekker gaan. Als dit in de sixties bestond, waren The Beatles de eersten geweest!’

voelsmatig ook hoger. We zijn er beter in geworden om nummers te laten rijpen. We gooien iets niet te vroeg dicht. Meestal maakten we een demo waar we allemaal een half jaar mee leefden, voordat we het opnamen. Daardoor was het opname-proces overzichtelijk. We gingen twee weken samen een ruimte in en voor 80 à 90 procent wisten we wat we moesten doen. De rest was voor de frisse en spontane ingevingen.'

IN DE FIK

Marcel: 'Het scheelt wel per nummer. Het nummer Sphinx was een demo van Matteo Iannella (vaste live-toetsenist en DI-RECT-lid; red.). Er zat geen bas op, maar wel een laag pulserende ARP synth. We gingen er allemaal lekker op en we hadden een vorm beklonken. Na het eten speelden we hem twee keer door en dat stond zo in de fik! Het wapperde van alle kanten, dus we dachten: we doen hem morgen wel netjes over. We deden het de volgende ochtend na een bak koffie en het sloeg nergens op.'

Bas: 'Het was niet te raken en we merkten hoe bijzonder die opname van de dag ervoor was. Ik was de baspartij zelfs nog aan het uitvogelen. Normaal verzorg ik als bassist de backbone, maar die werd nu door de ARP gedaan. Ik kon dus de hoogte in en melodieuzer spelen, zonder dat er iets wegviel. Jamie voelt de dynamiek sowieso goed aan en Marcel stond lekker mee te blèren. Normaal is er altijd een venster tussen de live- en de controleruimte. We namen nu op in Studio Konkreet in Dordrecht, en daar was dat raam tot de grond. Wij stonden in een halve cirkel in de liveroom, terwijl Marcel met onze producer Niels Zuiderhoek in de controleruimte stond. We konden elkaar allemaal aankijken, dus het was supervrij. Aftikken en spelen.'

BAS: 'MARCEL EN SPIKE MAKEN VAAK HELE PRODUCTIES VAN HUN DEMO EN DAAR ZIT SOMS MAGIC IN DIE JE NIET WILT VERLIEZEN'

Marcel: 'Je maakt samen dat reisje door het nummer, terwijl er wel controle over het geluid is. Er was wel overspraak, maar dan hoor je nog meer dat de band het samen heeft opgenomen.'

PIEKEN

Bas: 'Marcel en Spike maken vaak hele producties van hun demo en daar zit soms magic in die je niet wilt verliezen in de uiteindelijke versie. Soms werken we dus met een demo, waarbij we de geprogrammeerde drums vervangen door echte drums, dan de bas en verder, en dat deden we nu ook. Maar door die chique demo's, zoals bijvoorbeeld met die ARP, wisten we meestal al wat het tempo moest zijn. In het verleden hadden we ook demo's, maar dan bouwden we een nummer helemaal opnieuw op en soms mis je dan een bepaalde vibe. Nu konden we die bewaren en dan speel je wat er bij past. Dat gaf een gave hybride manier van werken, die goed voor ons uitpakte.'

Bas vervolgt: 'Terugkomend op onze verschillen: Het is goed om te weten dat we allemaal op een ander moment pieken. Jamie piekt vroeg en na zes of zeven takes is de energie een beetje weg. Ik heb juist vijf takes nodig om een beetje op gang te komen. Spike is weer snel en Paul Jan heeft wat meer tijd nodig. Je zoekt dan naar die sweet spot, waarin iedereen op z'n best is en iedereen het voelt. Als je zo'n take terugluistert, is het meteen kicken. Als het gaaf is, is het gaaf, of iets nou uitgekristalliseerd is of niet. We kozen meestal de take waar iedereen blij van werd, maar dan keken we altijd even naar de andere takes of daar iets bijzonders in gebeurde. We nemen alles met clicktrack op, dus we konden andere stukjes aan de beste take toevoegen. Soms had een take iets aparts, waardoor het juist de aanleiding om het nog eens over te doen.'

di-rect.nl

ULTRA-BUDGET MET PITTIGE SOUND

Als je veel verkoopt, kun je eigen merken voeren. Thomann doet dat met T.bone microfoons als de SC 420 USB Desktop Set. Uiterst betaalbaar, maar heb je er ook wat aan?

Tekst: Jon Musgrave

De T.bone SC 420 USB Desktop-Set is een complete startersbundel voor de podcaster. Hij is verkrijgbaar in zwart of zilver. In de set zit behalve een grootmembraan cardioïde condensatormicrofoon, ook een tafelstatief met spinner, een plopscherm, plopkap en een usb-kabel, allemaal in een compacte flightcase. Software krijg je er ook bij, onder meer Cubase LE, dus je kunt direct aan de slag.
Met een prijs vanaf 49 euro hebben we het natuurlijk over ultra-budget, niettemin ziet alles er goed uit en de mic past ook goed in de spinner en het statief. Er is gedacht aan een laag kunstschuim onder de basis van het statief, zodat je geen krassen op je tafel krijgt. Het geheel staat stevig en hoewel de hoogte van de mic niet in te stellen is, kun je wel de hoek veranderen en de mic roteren.

NET GENOEG WARMTE De SC 420 heeft de usb-b-connector in de bodem – een xlr-connector ontbreekt – en voorop een mini-jack hoofdtelefoonaansluiting en een handige muteknop. Zodra de microfoon aangesloten is, wordt die knop rood en er gaat ook nog een blauw lampje branden. Zodra je de muteknop indrukt worden mic-output en hoofdtelefoonuitgang uitgeschakeld, maar de output van je computer blijft hoorbaar. Tegelijkertijd knippert de rode led, zodat duidelijk is dat de microfoon op mute staat.

De SC 420 USB is plug & play zonder drivers en levert een 24bit/48kHz output. Toch lukte het me onder MacOS om te schakelen naar 44,1kHz. Hoe je de gain van de microfoon en het outputlevel instelt, is afhankelijk van hoe je computer OS omgaat met plug & play apparaten. Met Logic Pro en MacOS is er een gainregeling op Logic's channelstrip én in de MacOS AudioMidi driver-pagina. Het outputlevel volgt de instelling van de computer OS. Op de microfoon zelf valt geen input- of outputlevel in te stellen, dus je bent helemaal afhankelijk van wat er op je computer te regelen is.

Bij de specs wordt melding gemaakt van een 'supercardioïde' richtingskarakteristiek,

maar in mijn ervaring is die vrij wijd. Voordeel daarvan is dat de sound bruikbaar blijft als je niet pal voor de microfoon zit, maar de onderdrukking van bijgeluiden in de opnameruimte is minder efficiënt. Van achter de microfoon hoorde ik nogal wat overspraak van hoge frequenties.
Deze T.bone klinkt helder waardoor s'en een probleem kunnen vormen als je dichtbij

komt. Zolang je de afstand beperkt tot 10-15cm komt er een aardig gebalanceerde, pittige sound uit, met net genoeg warmte door het proximity effect. Het plopscherm met zijn dubbele laag slaagt er gelukkig goed in om plopgeluiden de nek om te draaien.

CONCLUSIE Zolang je je bewust bent van de beperkingen die de SC 420 USB desktop set met zich meebrengt, kun je er uitstekende resultaten mee bereiken. Dat alles voor een zeer bescheiden bedrag, dat voor niemand een probleem hoeft te zijn.

T.BONE SC 420

Type: condensatormicrofoon, 16bit, 48kHz usb-converter. supercardioïde richtingskarakteristiek
Met: koptelefoonuitgang voor direct monitoring, muteknop
Afmetingen (dxh): 51x187mm
Gewicht: 258gr
Incl.: pvc koffer, spin, usb-kabel, schuimstof windscherm, popkiller en tafelstatief
Prijs: € 59,- (zilverkleurige versie € 49,-)
Distributeur: Thomann (thomann.de)

PRIJSKONING

Deze koninklijke Fender dreadnought is een ode aan het eigen verleden.

Tekst: Daryl Robertson

Als het gaat om legendarische gitaarklanken van begin jaren zestig, spelen de elektrische Fenders steevast de hoofdrol. Natuurlijk zijn de iconische modellen als de Telecaster, Stratocaster en Jazzmaster al die aandacht waard, maar ze zetten in hun glorie de akoestische gitaren van Fender in de schaduw. Fender heeft daarom besloten haar eerste akoestische modellen eens flink in het zonnetje te zetten door de introductie van de California Vintage Series met heruitgaves.
Deze retro-geïnspireerde reeks bevat drie modellen: de Malibu, Palomino en onze testgitaar de King. Deze van massief hout gefabriceerde dreadnought komt in een bijpassende vintage-aandoende koffer. Hij ziet er net zo retro uit als zijn voorganger, maar dan gelukkig zonder de onhandig geschroefde slagplaat en het schreeuwerige halsplaatje van het origineel. Deze gitaar ziet er goed uit. De verouderde, transparante lak van het bovenblad kleurt mooi bij de fraaie, afgeronde klankkast terwijl de exotische tekening van de ovangkol achter- en zijkant goed te zien is. De elegante okoumé hals is versierd met ingelegde positieblokken van namaak parelmoer en wordt bekroond door de periode-correcte kop met zes stemmechanieken op rij.
In lijn met de vintage en tegelijkertijd moderne aanpak, heeft Fender voor de hals een gemoderniseerd V-profiel gekozen. Die is verrassend comfortabel en ligt perfect in de hand. De bespeelbaarheid is erg goed, dankzij de indrukwekkend lage actie. Een kijkje in het binnenwerk van de gitaar toont de zogenaamde Performance X-bracing. Dit voorwaarts geschoven ontwerp met scalloped zangbalkjes laat meer beweging van het bovenblad toe, wat zou moeten resulteren in een vollere klank.

LUID EN DUIDELIJK De King klinkt helderder dan we hadden verwacht van een dreadnought. De glans van de hoge frequenties van deze gitaar hoor je alleen bij Fender. Ook is er voldoende midden in het geluid. Reken maar dat deze gitaar ook bij een druk bezochte akoestische avond luid en duidelijk te horen zal zijn. Daarbij heeft de King een karakteristieke klank. We vinden dat er voor een dreadnought onvoldoende laag in zit; de diepe bas die bij het model hoort, zit er gewoon niet in. Niet dat deze gitaar helemaal geen laag heeft, want de klank heeft voldoende body en misschien houd jij juist van een wat lichtere variant; wij horen graag wat meer fundament in een dreadnought.
Gelukkig is de King op zijn best als je hem op een versterker aansluit. De ingebouwde Fishman Presys VT Plus elektronica met piëzo onder het brugzadel en transducer in de klankkast doet zijn werk uitstekend en produceert een natuurlijk klinkend gitaargeluid.

CONCLUSIE Deze serie gitaren geeft een vrijwel vergeten model de kans op een nieuw leven, in een gemoderniseerde vorm voor de gitarist van nu. De bespeelbaarheid is voortreffelijk en daarbij ziet de King er ook nog eens heel goed uit. Je vraagt je af hoe Fender het voor dit geld kan doen. Voor deze prijs is de King werkelijk een koninklijke aanbieding!

FENDER CALIFORNIA KING VINTAGE

Achter/zijkant: massief ovangkol
Bovenblad: massief sitka sparrenhout
Afwerking klankkast: hoogglans polyesterlak
Hals: okoumé
Halsprofiel: modern V
Mensuur: 25,5 inch
Frets: 20
Topkambreedte: 43 mm
Elektronica: Fender/ Fishman Presys VT Plus
Koffer: vintage-stijl (meegeleverd)
Kleur: Aged Natural en Mojave
Richtprijs: € 775,-
Distributeur: Fender Europe (fender.com)

PRETTIG INTUÏTIEF

Blackstar vernieuwt zijn lijn met oefenversterkers met de vierde versie van de ID:CORE. Wij testen hier de middelste uit de lijn van 10-, 20- en 40-watt stereo versterkers.

Tekst: Steven Faber

Een kleine modelingversterker, eigenlijk kan iedereen er wel een gebruiken. Heel handig voor beginners omdat je gelijk toegang hebt tot veel verschillende sounds. Maar ook als je een buizenversterker hebt met een pedalboard, kan het handig zijn voor als je gewoon even thuis wilt spelen of partijen wilt oefenen, al dan niet met hoofdtelefoon. En kan je dan ook nog direct ideeën opnemen, dan wordt het wel heel aantrekkelijk. Zeker als de prijs niet al te hoog ligt. In dat segment ligt de ID:CORE-serie van Blackstar, die bestaat uit een 2x5-, 2x10- en 2x20-watt versie. Allemaal stereo modellen, dus, waarvan wij de 2x10-versie testen.
De ID:CORE V4 Stereo 20 ziet er met zijn zwarte kast en zilvergrijze speakerdoek uit als een klassieke versterker. De kast is helemaal dicht en aan de achterkant zit een handige handgreep, waarmee je de combo - die toch al niet zwaar is - heel eenvoudig kunt optillen.
De meegeleverde voedingsadapter sluit je aan de achterkant aan en verder zijn er aansluitingen voor hoofdtelefoon, line-in (ook geschikt voor streaming), footswitch (deze is niet meegeleverd; de ID:CORE 10 heeft deze aansluiting niet) en natuurlijk de ingang.

DE STEREO 20 KAN EEN GOEDE OPSTAP ZIJN OM OPNAMES TE MAKEN

Je kunt kiezen uit zes basissounds die je kunt aanpassen met een gain-, volume- en ISF-regelaar (gaat van een Amerikaanse naar een Britse klank). Die zes geluiden zijn clean warm, clean bright, crunch, super crunch, od1 en od2. Vanaf de crunch-stand heeft elk volgende geluid meer gain.
Vervolgens kun je drie effectblokken toevoegen, te weten modulatie, delay en reverb. Binnen elk effectblok kun je kiezen uit vier specifieke effecten. Zo heb je bij modulatie de keus uit phaser, chorus, envelopefilter en tremolo. De effectlevel-regelaar geeft je extra controle samen met de taptempo-drukknop. Ook de effectblokken hebben elk een drukknop met ingebouwd ledje, zodat je in een oogopslag ziet welke blokken aanstaan. Daarnaast geven deze lampjes in tunermodus aan of je zuiver bent of niet.

Naast de klanken die je zo zelf kunt samenstellen, zijn er zes fabriespresets die je selecteert door 'm uit de standaard manual-modus te halen. Hiervoor is een apart drukknopje beschikbaar. De geluiden die je zo krijgt zijn classic clean, boutique clean, classic crunch, modern drive, smooth solo en tight metal rhythm. Je kunt ze overschrijven met eigen klanken en bewaren op de amp of in de gratis Architect software (zie kader). Hiervoor moet je de amp via de usb-c-aansluiting aan je computer koppelen. Een laatste functie is de powerreduction, die de 20 watt terugbrengt naar 1 watt.

SOUNDS De layout van de ID:CORE is overzichtelijk en duidelijk, waardoor je snel het geluid kunt instellen of vinden dat je zoekt. Bij de highgain-sounds werkt de noisegate automatisch mee, maar als je daar niet van houdt kun je 'm in de Architect software uitzetten. De fabriekspresets zijn niet *over the top* zoals je weleens ziet, maar goed bruikbaar. De klanken zijn sowieso goed en de stereo reverb en delay maken het alleen maar mooier.
Sluit je de amp aan op je computer dan ziet hij 'm automatisch als audio-interface en opnames via de usb-aansluiting zijn dus snel

gemaakt. Het inputsignaal voor je daw regel je met de volumeregelaar en dan kan de 1watt-knop wel handig zijn, want deze 2x10 watt zijn heel luid als je 'm open-draait. Een andere optie is om een hoofd-telefoon aan te sluiten, want dan is de speaker ook uitgeschakeld.

CONCLUSIE De ID:CORE V4 Stereo 20 combineert prima modelingklanken met een intuïtieve bediening. Het onderscheid tussen wat je op de versterker en in de software kunt instellen is heel goed gemaakt, waardoor je snel goede sounds kunt maken met de regelaars, maar ook genoeg mogelijkheden hebt om te finetunen in de software. Helemaal mooi dat je die instellingen ook nog op de versterker kunt opslaan. Daarnaast kan de Stereo 20 een goede opstap zijn om zonder veel gedoe opnames te maken.

BLACKSTAR ID:CORE V4 STEREO 20

Type: modelingversterker in combo-uitvoering

Vermogen: 2x10 watt

Afmetingen: 29,2 x 37,5 x 18,5 cm (hxbxd)

Gewicht: 5,2 kg

Speakers: 2x Blackstar 5-inch speaker

Kanalen: zes

Regelaars: gain, volume, EQ, fx type, fx level

Schakelaars: kanaalselectie, manual/preset, 1w/20w, tap, reverb, delay, modulatie, power

Voetschakelaar: niet meegeleverd

Bijbehorende software: Architect voor opslaan van presets en deep editing, Cab Rig Lite voor speakersimulatie

Extra mogelijkheden: line-in/streaming-aansluiting (mini-jack); cabrig/hoofdtelefoonuitgang (mini-jack); de ID:CORE V4 kan ook werken als audio-interface voor direct opnemen en reampen

Land van herkomst: China

Richtprijs: € 200,-

Distributeur: Face (blackstaramps.com)

ARCHITECT VAN JE SOUND

Wellicht was in de beschrijving al opgevallen dat je op de versterker maar beperkte mogelijkheden hebt voor EQ met alleen de ISF-regelaar. Sluit je de versterker aan op je computer en open je de Architect software, dan zie je in real time de veranderingen die je op de amp maakt. Tegelijk krijg je meer mogelijkheden om instellingen te maken, waaronder een drie-bands EQ, extra parameters voor de effecten en controle over de noisegate. Ook kun je voor de line-out en usb-audio de IR's van de speakerkasten en microfoons kiezen en instellingen opslaan en delen.

Huub Reijnders' reis

Huub Reijnders is al jarenlang een grote naam achter de schermen van muziekminnend en -makend Nederland. Sinds kort timmert hij aan de weg met zijn eigen project: Heijmat. Musicmaker wil daar graag het fijne van weten.

Tekst: Gertjan Essenstam

En zo geschiedde… Ondergetekende trotseerde weer, wind en files om in het Haarlemse hoofdkwartier de diepte in te duiken met Huub. Het pand waar zijn studio in is gevestigd wordt gedeeld met een aantal andere muzikanten en producers. Studio Kabaal in Haarlem is een complex van verschillende control rooms die een gezamenlijke opnameruimte delen. Zo heeft drummer Martijn Bosman een plek waar hij zijn partijen kan inspelen, compleet met een heel arsenaal aan prachtige preamps en dito microfoons. Seppl Kretz van Magma bezet een ruimte op de eerste etage waar hij voornamelijk reclamemuziek produceert. En ook Wouter Vingerhoed, de producer/songwriter van onder andere Blanks, Higo en Jet van der Steen, deelt mee in de feestvreugde. Het concept is even simpel als geniaal: je besteedt de meeste tijd van een productie in de control room, de opnameruimte staat vaak leeg. Dus met een eenvoudige planning is het heel makkelijk om die opnameruimte met z'n allen te delen.

Even voor de argeloze lezer die geen idee heeft wie Huub Reijnders nu eigenlijk is, een kleine bloemlezing. De muren in de studio hangen vol met awards en gouden platen. Hij werkte met Bløf, Krezip, Meau, Wies en Oscar and the Wolf. Als opnametechnicus en producer. Hij nam op in Wisseloord, ICP en zat met Bløf in de Real World Studios van Peter Gabriel. En dat is nog maar een hele korte versie van de bijna eindeloze CV van de hoofdpersoon van vandaag… indrukwekkend en bewonderenswaardig!

STEEDS MEER PRODUCER

Huub Reijnders begint op zijn vijftiende als 'bedroom techno-producer' met het maken van elektronische muziek. In 1999 gaat hij bij Codarts in Rotterdam muziekproductie studeren. En vanaf 2001 gaat hij aan de slag als assistent-engineer, langzaam opklimmend tot in-house engineer wat resulteert in zijn eerste nummer 1 album met Krezip. Vanaf dat moment komen de aanvragen van alle kanten binnen. In de jaren erna werkt hij in diverse studio's in binnen- en

naar de Heijmat

'Ik merk, nu ik zelf dingen aan het uitbrengen ben, wat dat met je doet. Alleen al het proces van iets de wereld in slingeren en daar reacties op krijgen… hoe dat voelt.'

buitenland. Met flightcases vol met outboard-gear en eigen speakers reist hij van studio naar studio. Maar met inmiddels een gezin is het prettiger om in de buurt van huis te kunnen werken. Na verschillende plekken, waaronder ook nog een periode in de Wisseloord Studio's, gaat hij vanaf 2015 letterlijk bouwen aan Kabaal in Haarlem. Door de jaren heen is hij ook behalve engineer en mixer, steeds meer producer.

Vandaag richten we ons vooral op zijn eigen werk onder de naam Heijmat. Afgelopen twee jaar is hij terug bij de bedroom techno-producer die hij ooit was.

'Het voelt gewoon logisch om, als je zolang bezig bent geweest om artiesten hun eigen stem of geluid te laten vinden, op zoek te gaan naar je eigen geluid. De balans tussen het heel dienstbaar voor anderen mixen en produceren zodat zij de beste versie van zichzelf zijn, en mijn eigen ding doen geeft enorm veel voldoening. En het is ook heel leerzaam! Ik merk, nu ik zelf dingen aan het uitbrengen ben, wat dat met je doet. Alleen al het proces van iets de wereld in slingeren en daar reacties op krijgen… hoe dat voelt. Daardoor begrijp ik de mensen waarvoor ik werk nu ook veel beter. Dat die soms heel wispelturig kunnen zijn en super onzeker. Ik snap nu beter dan ooit waaróm. Het mes snijdt aan twee kanten. Het is als een begin van de tweede rit voor mij. Ik wil dit zolang mogelijk blijven doen en op deze manier best nog wel even door.'

BEWUST

Volgens Huub is het hele leven een spiraal naar boven waarbij je je kennis en ervaring die je opdoet telkens weer opnieuw kunt inzetten om verder te komen. Je komt steeds in een soort cirkelbeweging terug op punten waar je eerder was. maar dan met meer bagage, die je vervolgens weer kunt inzetten om te groeien.

'Alleen al door te verwoorden wat je aan ervaring hebt, wat je hebt geleerd. Dat probeer ik aan anderen over te brengen. Ik doe dat via masterclasses bij onder andere Abbey Road Institute en het Conservatorium van Amsterdam. Het zorgt ervoor dat je er enorm over moet nadenken, die gasten stellen vragen waarom je iets doet en dat maakt je zó bewust van allerlei dingen. Soms is het gewoon maar op gevoel of zo. Maar soms zit er ook een diepere gedachte achter die voor jou dan zo gewoon is dat je daar helemaal niet meer mee bezig bent. Om dát te verwoorden en over te brengen is wel heel erg leuk.'

Terug naar het Heijmat-project! We weten inmiddels dat het een oprecht logische stap was om (weer) met eigen werk te gaan beginnen. Maar wat heeft ervoor gezorgd dat hij dat ook werkelijk ging doen?

'Het begon thuis. Mijn vrouw draaide thuis vaak Weval. Zij is grafisch ontwerpster en dan werkt elektronische muziek goed als je daarmee bezig bent. Ik merkte het gelijk: dit was echt anders dan ik gewend ben. Die gasten werken veel met analoge synths. Ik ben meer van de liedjes en die jongens van Weval maken eigenlijk een soort indiepop met synths. Daarna kwam ze met John Hopkins, een Engelse artiest die met Brian Eno heeft gewerkt en veel filmmuziek heeft gemaakt. Ik ben daar echt helemaal verloren in geraakt. Het is allemaal heel sferisch maar tóch zijn het liedjes. Er kwam nog meer voorbij, Rival Consoles bijvoorbeeld. Allemaal elektro-

nisch en op sfeer gericht maar toch ook allemaal als song uitgewerkt.’

ULTIEM DOEL

‘Twee jaar geleden was ik in Parijs voor een masterclass met Justice, een Frans duo. Drie dagen lang zaten we met ongeveer vijftien gasten bij elkaar. Je mocht je eigen dingen meenemen waar ze naar gingen luisteren. We konden feedback geven op elkaar, super inspirerend! Daar begon het wel te kriebelen bij mij… vanuit een concept iets maken en dat dan helemaal uitwerken, je hoort bij de eerste toon meteen dat zij het zijn. Zij maken iets wat niemand anders kan maken. En dat is voor mij een soort ultiem doel van een artiest. Dat je je nooit zou kunnen vergissen wanneer je iets hoort, wie het heeft gemaakt. Het gaat erom dat je zó goed je eigen stem of geluid kunt vinden dat je alleen nog maar jezelf kunt zijn.’

Tijdens zijn tijd op het conservatorium moest hij veel klassiek spelen. In die tijd waren de opleidingen nog heel erg rigide in hoe er les werd gegeven. Tegenwoordig zijn er diverse hele goede en ruimdenkende studierichtingen waar er veel meer vanuit de aankomende artiest wordt gewerkt dan vroeger.

‘Ik heb vijftien jaar geen piano meer aangeraakt. Maar op een bepaald moment heb

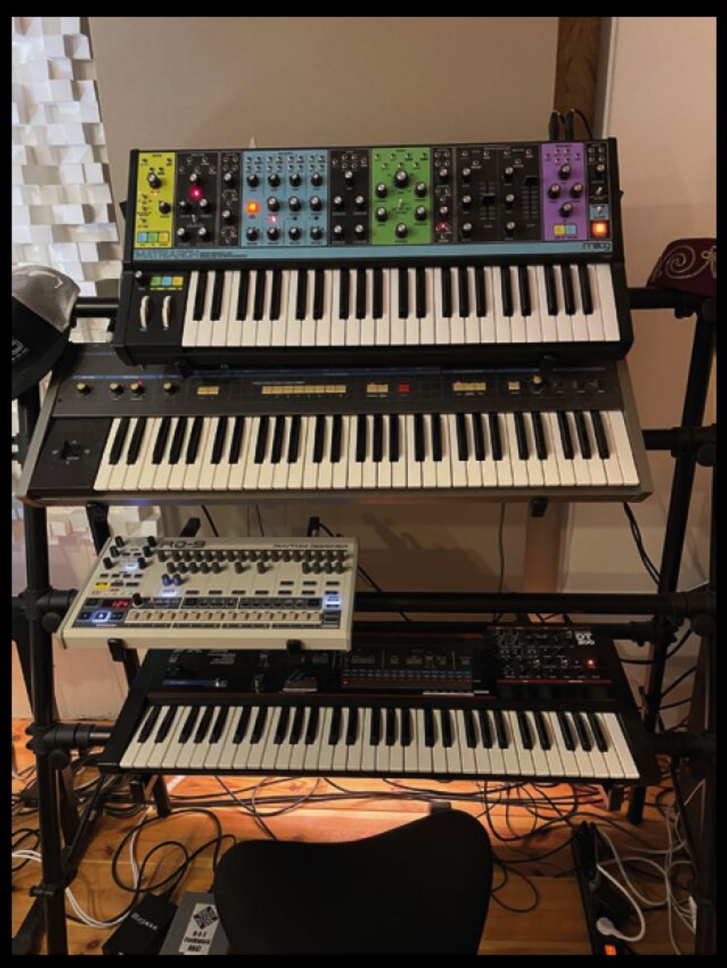

ik dat toch weer opgepakt en heb ik het speelplezier weer helemaal teruggevonden.’

HEIJMAT

Al die invloeden brachten Huub op het punt dat hij vond dat hij maar weer eens iets moest gaan maken.

‘Het gaat erom dat je zó goed je eigen stem of geluid kunt vinden dat je alleen nog maar jezelf kunt zijn.’

‘In de zomer van 2022 heb ik daar een weekje voor vrijgehouden. Ik ben gewoon thuis achter de piano gaan zitten en daar kwam zóveel uit! Ik ben dat allemaal rustig gaan uitwerken. Ik heb de tijd genomen om te bedenken hoe dat dan moest gaan klinken… wat past bij mij? Wat past niet bij mij? En na een paar maanden had ik een paar demo’s. Die heb ik toen opgestuurd naar een aantal labels waarvan ik dacht dat het wel zou kunnen passen. Eigenlijk alleen maar voor wat feedback om te kijken wat ze ervan zouden vinden, of ze zouden denken dat ik op de goede weg zou zitten. Maar terwijl ik de laatste verstuurde kreeg ik een reactie van de eerste: die zeiden dat ze me meteen wilden tekenen. Nou, ik zat dus op de juiste weg! In december ’22 kwam de eerste track uit bij Traum Schalplatten. En dan komt de realisatie dat ‘het is begonnen’ en vraag je je af: wat nu?’

‘Ik zat wat later met Ray Ligthart van Pias en mijn manager. Ik liet vlak voordat hij vertrok die eerste track van Heijmat horen. Hij heeft veel ervaring en heeft hele vette dingen gedaan… die ging er helemaal op aan. We hebben nog drie uur muziek zitten luisteren en twee maanden later heeft hij me getekend. Twee weken geleden kwam de eerste EP uit, Lost & Found.’

Ondertussen wordt er gewerkt aan een live-set. Het is natuurlijk minder leuk om naar te kijken dan naar een band. Dus om

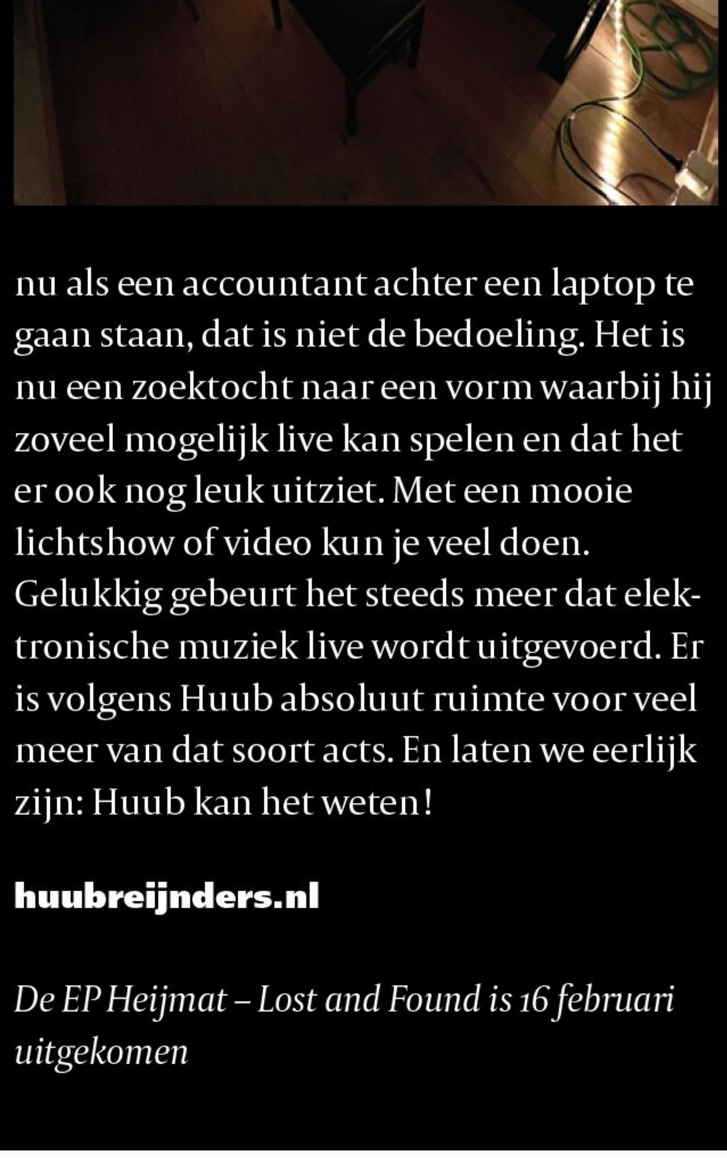

nu als een accountant achter een laptop te gaan staan, dat is niet de bedoeling. Het is nu een zoektocht naar een vorm waarbij hij zoveel mogelijk live kan spelen en dat het er ook nog leuk uitziet. Met een mooie lichtshow of video kun je veel doen. Gelukkig gebeurt het steeds meer dat elektronische muziek live wordt uitgevoerd. Er is volgens Huub absoluut ruimte voor veel meer van dat soort acts. En laten we eerlijk zijn: Huub kan het weten!

huubreijnders.nl

De EP Heijmat – Lost and Found is 16 februari uitgekomen

32-Bit Float Recording For All

INTRODUCING THE NEW 32-BIT FLOAT HANDY RECORDERS

Zoom Handy Recorders, now with 32-bit float recording capabilities and accessibility for the blind and visually impaired.

H1essential: X/Y mic, 2 tracks, stereo mic/line in
H4essential: X/Y mic, 4 tracks, 2 XLR/TRS combo inputs, timecode and App remote control with opt. BTA-1
H6essential: X/Y mic (interchangeable), 6 tracks, 4 XLR/TRS combo inputs, timecode and App remote control with opt. BTA-1

ZOOM® | We're For Creators®

www.zoomcorp.com

Exclusive distribution in D, A, CH, DK, GB, PL, EE, LV, LT, BG, HU, BE, NL, L, GR, CZ, SK:
Sound Service European Music Distribution | www.sound-service.eu | info@sound-service.eu

WARM AUDIO RINGERBRINGER
GROETJES VAN MOOG

De Moogerfooger effectpedalen waren erg populair, maar zijn niet meer verkrijgbaar. Wel als plugins, maar Warm Audio lanceerde RingerBringer, die duidelijk geïnspireerd is door de MoogerFooger MF-102 ring modulator. Een ring modulator is een behoorlijk radicaal effect, maar met de juiste instellingen toch nuttig. De analoge RingerBringer heeft lfo, mod, freq en rate regelaars en het assortiment aan effecten loopt van metalige geknars, via storende vibrato, vocoder-achtige dingen - en meer - tot aan totale chaos. Dankzij de mixknop is alles gelukkig prima te doseren.

ProMedia Connect (warmaudio.com) | Richtprijs: € 294,-

ESP IN 2024
BIJNA 40 NIEUWE MODELLEN!

We zouden de nieuwsrubriek van vijf edities kunnen vullen met uitsluitend ESP en dat zou iets te gortig worden. Maar leve onze website: Daar gaan we alle modellen even langs. Onder de nieuwe modellen vind je onder meer twee neck-through Arrows en zoals de naam al doet vermoeden zijn dit V-modellen. Een er van is een bariton. Wil je een bariton met een wat normalere body, dan kan je ook bij ESP terecht. Verder zien we nieuwe versies van de bijzondere Phoenix, de XJ is terug en we zien signature-modellen voor Gary Holt, George Lynch (foto), Mille Petrozza, Bill Kelliher, Ted Aguilar en Lars Frederiksen.

Sound Service (espguitars.com)
Richtprijs: diverse

YAMAHA HHS9D
VERNUFTIGE HIHAT

Yamaha heeft de designers van de high-end FP-9 pedalen losgelaten op het ontwerp van een hihatpedaal. Het resultaat is de HHS9D, een pedaal met een directe link tussen voetblad en trekstang. Het tweebenige hihatpedaal is extreem verstelbaar, maar heeft ook een interessant trucje voor de dubbele-bassdrumspelers. De benen kunnen namelijk platgeklapt worden aan de zijkant van het hihatpedaal. Daardoor kun je hem beter tegen je tweede bassdrum aan plaatsen.

Yamaha Europe (yamahadrums.com)
Richtprijs: € 549,-

LÂG
ZES NIEUWE SAUVAGE GITAREN

Het Franse Lâg Guitars heeft een serie eco-vriendelijke gitaren geïntroduceerd, de Sauvage- serie (Frans voor wild). De Sauvage-serie is het antwoord van Lâg op de uitdaging om milieuvriendelijkere gitaren te bouwen. De PE is een parlorgitaar, de DCE een dreadnought met een cutaway. Beide gitaren hebben een pre-amp en een piëzo-element aan boord.

De bomen waaruit de gitaren zijn gemaakt komen uit een FSC-gecertificeerd bos, dat op een duurzame manier beheerd wordt. Het hout dat voor de gitaar gebruikt is, noemt Lâg BrankoWood: Een innovatie van Lâg zelf. Branko Hermerscee, een Australische onderzoeker, heeft een procedé ontwikkeld om snelgroeiend hout van pijnbomen kunstmatig te verouderen. Die behandeling maakt de gitaren beter bestand tegen temperatuurschommelingen en vochtigheid, het krijgt de eigenschappen van tropisch hardhout, maar bedreigde bomen worden gespaard.

Algam Benelux (lagguitars.com)
Richtprijs: vanaf ong. € 375,-

LINE 6 POD EXPRESS GUITAR EN BASS
KLEIN MET VEEL EFFECTEN

Line 6 lanceert de ultra-draagbare POD Express Guitar en Bass versterker- en effectprocessor. De twee units bevatten 7 versterkers, 7 cabs en 17 effecten (distortion, modulatie, reverb en delay) plus een looper. Extra functies zijn onder andere stereo-uitgangen, taptempo, een tuner, een noisegate, een hoofdtelefoonuitgang en een usb-c audio-interface voor opnemen en re-amping. Met een expressiepedaal en twee voetschakelaars (apart aan te schaffen) kun je het volume regelen plus presets selecteren en effecten aan/uitzetten.

Yamaha Europe (nl.line6.com)
Richtprijs: € 199,-

YAMAHA PACIFICA
INSTAPKONING VOORBIJ

Yamaha heeft de Pacifica-lijn gitaren uitgebreid met twee Professional- en twee Standard Plus-modellen, beide met palissander of esdoorn toets. Ze hebben features waardoor de Pacifica niet langer de naam van uitsluitend instapmodel zal hebben. Dit zijn onder de Reflectone pickups, ontwikkeld in samenwerking met Rupert Neve Designs, die een goed gedefinieerd laag en levendig hoog leveren. Het klankenpalet is ook veelzijdiger geworden dankzij een HSS-pickup-configuratie in combinatie met een vijfstandenschakelaar en push/pull-coilsplits op elke gitaar. De Professionals kosten elk rond de 2200 euro, terwijl de Standard Plus-modellen op ongeveer 1300 euro uitkomen.

Yamaha Europe (europe.yamaha.com) | Richtprijs: vanaf ong. € 1.300,-

EASTWOOD HOOKY VIKING BASS
EEN NIEUWE VOOR PETER HOOK

Na de Hooky Bass 6, gebaseerd op zijn zessnarige Shergold, komt Eastwood opnieuw met een bas voor Peter Hook. Hooky verzorgde vele iconische baslijnen in de nummers van Joy Division, New Order en Monaco en dat doet hij regelmatig op een van zijn handgebouwde, Britse, halfholle, longscale Eccleshall-bassen. Eastwood maakt een betaalbare versie met onder meer een doorlopende hals, een 3-bands eq (passief schakelbaar) en een element gebaseerd op die van een van zijn andere favorieten: de Yamaha BB1200S. Hij is er in twee kleuren, zwart en rood, en de rode is ook linkshandig verkrijgbaar.

Eastwood (eastwoodguitars.com) | Richtprijs: € 1.426,-

MXR WYLDE AUDIO
20 JAAR MXR/DUNLOP MET ZAKK WYLDE

Het is 20 jaar geleden dat MXR de eerste van hun Zakk Wylde signaturepedalen lanceerde. Om die gelegenheid te markeren brengt het merk opgefriste versies van de MXR Wylde Audio Chorus, Phase en Overdrive uit. Binnenin zitten dezelfde circuits, maar de pedalen hebben vernieuwde graphics gebaseerd op Zakks buzzsaw/bullseye-ontwerpen. De Overdrive is speciaal gemaakt voor Zakks luide, harde en meedogenloze riffs en leads. De Chorus is het geheime wapen van Zakk om distortion dikker te maken en cleane passages vloeiend en met textuur te laten klinken. De Phase voegt dimensie en dynamiek toe aan Zakks vlammende en vlijmscherpe leads - en dat allemaal met één enkele Speed-knop.

Algam Benelux (jimdunlop.com)
Richtprijs: vanaf ong. € 170,-

ID:CORE V4

SUPER

WIDESTEREO

IMMERSE YOURSELF.

CABRIG SIMULATOR LITE

USB-C RECORDING INTERFACE

POWER REDUCTION TO 1W

@blackstarbenelux

Blackstar AMPLIFICATION

the sound in your head

LEARN MORE

Find your nearest dealer at
www.blackstaramps.com

Designed & Engineered
by Blackstar Amplification UK
Gedistribueerd door FACE - face.be

IZOTOPE TRASH 3
OLDTIMER IN VERVORMING

Izotope komt met een nieuwe versie van het aloude Trash. De distortionplugin Trash bestaat al enorm lang maar omdat soundtrends veranderen, is de plugin helemaal up to date gebracht met talloze nieuwe features èn een fraaie nieuwe user interface. Er zijn maar liefst 60 soorten distortion, waarvan je er 4 tegelijk kunt blenden middels een X/Y pad, en behalve distortion kun je ook met 600 impulse responses de input op een unieke manier te lijf gaan, ook weer met X/Y pad. Je kunt zelfs je eigen audio file laden als IR. De Lite-version is helemaal gratis. Wil je alle mogelijkheden van deze vst3, au, aax gebruiken dien je 99 dollar te betalen. Er is ook Trash for iPad voor 20 dollar.

Izotope (izotope.com) | Richtprijs: gratis tot € 99,-

IK MULTIMEDIA ARC STUDIO
ROOM CORRECTION ZONDER PLUGIN

Systemen om de vervelende akoestische eigenschappen van je studio te compenseren worden steeds populairder. Bijna allemaal werken ze met een plugin maar ARC Studio is helemaal hardware. Het meten en corrigeren van studioakoestiek gebeurt vrijwel altijd met een plugin en dat heeft een aantal nadelen. Reden genoeg voor IK Multimedia om hun bekende ARC software systeem in hardwarevorm uit te brengen. Het kleine latencyvrije kastje heeft analoge in- en outputs en wordt middels xlr connectors tussen audio interface en monitors geplaatst. Met de bijgeleverde meetmicrofoon analyseer je de ruimte, waarna de ARC software een correctieprofile maakt dat via usb naar de hardware wordt gestuurd.

ProMedia Connect (ikmultimedia.com)
Richtprijs: € 363,- (hardware + mic + software)
€ 238,- (mic + software)

NEKTAR CS12
OPTIMAAL VOOR LOGIC PRO

Zoek je een goede controller voor je daw? Met de CS12 hebben vooral Logicgebruikers die intens met plugins werken er een interessante optie bij. De Nektar CS 12 is ruim en overzichtelijk opgezet en ziet er ook nog mooi uit. Het heeft links een 100 mm motorfader met channel trip knoppen, transportknoppen inclusief springen naar 10 markers en diverse verlichte knoppen, waaronder een voor zoom. Een flink display zorgt voor extra informatie. Op het blok rechts zitten 4 drukknoppen en 12 draaiknoppen voor toewijsbare parameters via de Nektarine software. Dan is er nog een dubbele connector voor twee footswitches.
De CS12 werkt optimaal met Apple Logic Pro. Later komen andere daw's aan de beurt.

Nektar (nektartech.com) | Richtprijs: € 399,-

AKAI MPC KEY 37 DRIE-OCTAAFS GROOVEBOX

Na de MPC Key 61 is er ook een versie met 37 toetsen: Compacter, maar vrijwel net zo krachtig. de tweede toetsenbordversie van het favoriete gereedschap van beatmakers, dj's, engineers en non-muzikanten, is knalrood met drie octaven aan toetsen met velocity en aftertouch. Natuurlijk zijn er ook de 4x4 triggerpads, een ruim touchscreen en 4 encoders. Er zit 32GB geheugen in waarvan 8GB gevuld is met factory samples en kits. Hij heeft midi i/o, usb a en usb b, 4 CV/gate outs en daarnaast stereo i/o en 3 pedaalconnectors. Er is een sd-card reader voor data en de wifi en bluetooth voor draadloze dataoverdracht. Je krijgt er de MPC2 DESKTOP software bij, waaraan binnenkort ook een stem separation-functie wordt toegevoegd.

InMusic (akaipro.com) | Richtprijs: € 899,-

SENNHEISER HD 490 PRO
BREED EN COMFORTABEL

Sennheiser heeft alle techniek en ervaring in een comfortabele hoofdtelefoon gestopt met wat mooie extra's. Dit lichtgewicht model heeft een open achterkant en ondanks dat het over je oren gaat, worden er twee types kussens meegeleverd. Dit voorkomt vermoeidheid en deze zijn wasbaar! Deze over-ear is prima te dragen met bril, je kan het snoer links of rechts inpluggen en volgens Sennheiser krijg je een zeer breed en precies geluid, met prachtig gedefinieerd laag door het eigen cilindersysteem voor lage frequenties. De hoofdtelefoon wordt geleverd met de Dear Reality dearVR MIX-SE plugin, die je DAW verandert in een ultieme virtuele mixomgeving via geavanceerde ruimtelijke audiotechnologie.
Sennheiser (sennheiser.com) | Richtprijs: € 399,-

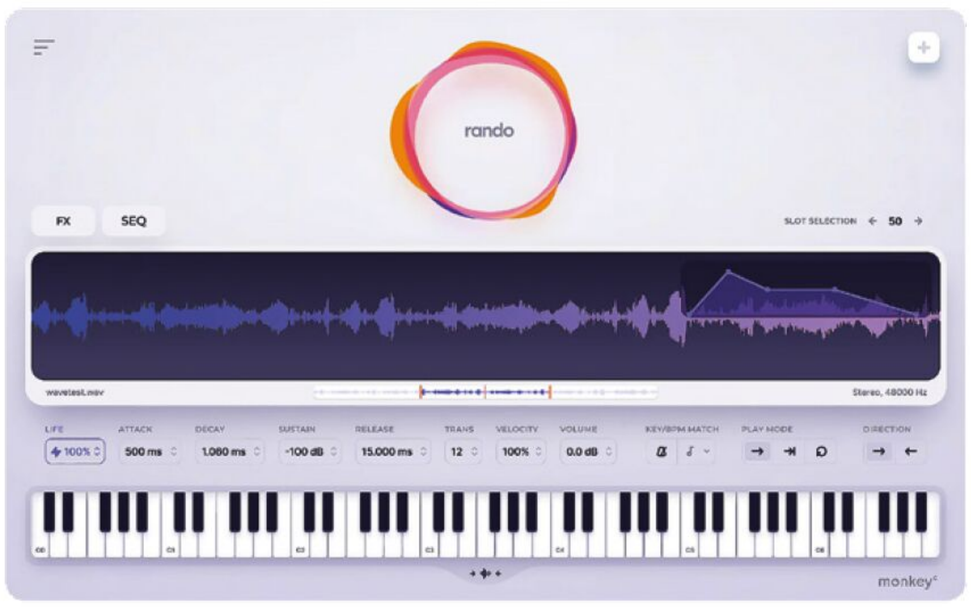

MONKEYC RANDO
RANDOM SAMPLEKIEZER

Niets is dodelijker voor de creativiteit dan al je harde schijven te doorzoeken voor inspirerende samples, Gelukkig kan het Nederlandse Rando je hier behulpzaam zijn en voor de afwisseling een keer zonder A.I.! Je vertelt de plugin eerst welke map je wilt gebruiken waarna Rando at random een aantal samples laadt en deze mooi over je keyboard verdeelt en mapped. Op zich heel simpel maar het scheelt je een hoop tijd en gepieker. Het stemt samples automatisch op toonhoogte en ritmische samples worden op de juiste timing gebracht. Rando is zeker geen geavanceerde sample editor maar biedt wel diverse essentiële editingopties; start- en eindpunt, afspeelrichting, loudness envelope, pitch plus trigger, gate en loop. Verder zijn er een paar aardige fx modules aan boord, een random sequencer en een nuttig pakket samples.
monkey c (monkeyc.audio) | Richtprijs: € 69,-

KORG KINGKORG NEO
NU MET ZWANENHALS

De vernieuwde Kingkorg – nu met de zwanenhals - is een ambitieuze synth. De NEO heeft minder toetsen (37) als het origineel, maar daarvoor krijg je diverse extra's terug. Programmeren verloopt sneller en er zijn 32 vintage waves plus 65 pcm en 40 dwgs basissounds. Je krijgt 18 verschillende filters, waaronder natuurlijk flink wat vintage synths.Het meest opvallend is de zwanenhalsmicrofoon en de ingebouwde 16-bands vocoder waarbij behalve de ingebouwde mic ook een externe microfoon en zelfs Timbre B uit de Neo zelf als modulator kan dienen. Er zijn 3 slots met elk 6 effecten.
Voerman Amersfoort (korg.com) | Richtprijs: € 1.099,-

Het absurdisme van

De wereld draait soms iets te snel voor de noiserockers van Library Card. En dat is natuurlijk ook niet zo gek. De Rotterdammers bevinden zich middenin een bizarre doorbraak van Tramhaus-achtige proporties, met shows op Motel Mozaique, Best Kept Secret en het Amerikaanse SXSW in het vooruitzicht.

Tekst: Stijn Gruisen

Verwonderd en geamuseerd kijken de bandleden naar de chaos om hen heen. Chaos die ze af en toe vangen in een liedje. Hun fonkelnieuwe debuut-EP Nothing, Interesting staat vol intense, poëtische post-punk met ratelende spoken word over grote thema's als rouw, angsten, en mansplainende eikels die je na een show bestoken met ongevraagde tips. We zochten Lot van Teylingen (vocals), Emre Karayalçin (drums) en Kat Kalkman (bas) op in Roodkapje om te praten over de nieuwe plaat Well, Actually.

Ongeveer een jaar geleden doken jullie de studio in om een EP op te nemen. Nu is 'ie uit. Zijn jullie nog steeds blij met het resultaat?

Lot: 'Ja! Ook al is er intussen wel weer het een en ander aan de nummers veranderd.'

Emre: 'Een nummer is pas definitief af nadat we het een tijdje live hebben gespeeld. Dat is een soort 'testperiode' waarin er nog best veel aan de arrangementen verandert. De nummers op de EP bestonden wel al eventjes voordat we naar de studio gingen, dus dat ontwikkelproces lag grotendeels al achter ons.'

Kat: 'Ik zag laatst een filmpje terug van de eerste keer dat we Well, Actually - de opener van de EP - live speelden. Toen dacht ik wel: "Huh? Wat spélen we hier in godsnaam!?"'

Emre: 'De hele gitaarpartij was anders, en het tempo is omhoog gegaan. Dat gebeurt bij ons altijd.'

Lot: 'Live spelen we echt snel!'

Kat: 'We spelen de nummers steeds sneller, maar tegelijkertijd klinkt het rustiger, omdat we ze steeds beter beheersen. Sommige liedjes op de EP bestaan al sinds onze eerste repetitie. Nu die allemaal op plaat staan, voelt het alsof we een hoofdstuk afgesloten hebben. Alsof we een nieuwe fase ingaan.'

Waar merk je dat aan, dat er een nieuwe fase aanbreekt?

Lot: 'Ik merk het vooral aan hoe we spelen. We klinken live veel beter dan in het begin. Op het gebied van songwriting weet ik eigenlijk niet of er heel veel veranderd is. Wat denken jullie?'

Emre: 'Ik denk dat we nog steeds op zoek zijn naar wat voor ons het beste werkt. Het schrijven van songs gebeurt bij ons op twee verschillende manieren. Eén: Mitchell, onze gitarist, komt binnen met een idee en dat werken we met z'n allen uit. Als we dan eindelijk een vorm gevonden hebben, gooien we alles weg en beginnen we praktisch opnieuw. Dat proces duurt gemiddeld zo'n twee tot drie maanden - Of, de tweede manier: er ontstaat iets heel spontaans in

'Ik vind het belangrijk dat de teksten kloppen, er moet een sluitend verhaal liggen.'

Library Card

de oefenruimte, en er rolt meteen een heel nummer uit.'
Kat: 'Dat is mijn favoriet!'

En de vocals en teksten, wanneer komen die in het spel?
Lot: 'Dat hangt er heel erg van af. Soms gebruiken we een tekst die ik al heb liggen, maar de laatste tijd durf ik ook steeds meer te schetsen - door *on the spot* te zingen wat goed voelt. Nog zonder echte woorden. De tekst en de betekenis komen dan later pas.'

Waarom durfde je dat eerst niet?
Lot: 'Ik houd niet van schetsen. Dat merk ik ook in m'n werk als illustrator: ik wil dat dingen gewoon meteen af en mooi zijn. Ook was ik altijd bang om mezelf voor schut te zetten, gekke geluiden te maken. Door die angst kon ik heel erg in m'n hoofd komen te zitten, waardoor ik blokkeerde. Tegenwoordig kan ik die angst steeds beter loslaten. Ik schrijf nu alles op wat ik mooi vind klinken, zonder mezelf af te vragen of het direct ergens op slaat. Een collage-achtige manier van schrijven. Uiteindelijk vallen de puzzelstukjes dan altijd op hun plek. Het komt allemaal uit mijn gedachten, dus er zit vanzelf al een lijn in. Een soort verborgen betekenis.'

Hoe heb je die angst om te schetsen overwonnen?
Lot: 'Soms zat ik tijdens gezamenlijke schrijfsessies best lang zonder ideeën. Ik wilde de boel niet vertragen, dus ik begon mezelf over die drempel van angst heen te duwen. Zo van: Oké, ik moet nu gewoon iets gaan doen, dan kijk ik later wel of het past. Door jezelf minder bedenktijd te geven, raak je minder geblokkeerd. Dat helpt wel.'

Heeft het gevoel van een nieuwe fase ingaan ook met jullie plotselinge succes te maken? Er zijn opeens duizenden mensen die iets van jullie muziek vinden.
Kat: 'Het is dubbel. Natuurlijk krijgen we het mee. We zien die artikelen allemaal voorbijkomen, maar we proberen ook heel erg te onthouden waar het écht om gaat: muziek maken. Het meest merkte ik dat op Noorderslag - zo'n beetje het meest prestigieuze festival van Nederland. Ik had het daar zó naar mijn zin. Ik was gewoon heel blij om met deze mensen op het podium te staan, om te doen wat ik het allerliefst doe. Zolang je dat beseft, is er niks aan de hand. Wanneer er zoveel verwachtingen zijn van het publiek, loop je het gevaar dat je die allemaal wilt waarmaken. Als je dat pad opgaat, ben je zoek.'

Jullie teksten zijn een belangrijk onderdeel van de muziek. Nu jullie bekender worden, krijgen de teksten natuurlijk ook nóg meer aandacht. Vind je dat spannend, Lot?
Lot: 'Soms maakt dat het wel spannender. Als zoveel mensen luisteren, moet het natuurlijk goed zijn. Ik vind het belangrijk dat de teksten kloppen, er moet een sluitend verhaal liggen. Aan de andere kant is het ook heel fijn dat mensen mijn teksten horen. Ik vind het zelf heel gaaf als ik een lyric ontdek waarin ik mezelf kan vinden, of wanneer ik iemands taalgebruik mooi vind. Ik krijg nu terug van mensen dat ze zich in míjn muziek herkennen. Dat vind ik heel mooi.'

De tekst van openingsnummer Well, Actually gaat over irritante mansplainers die ongevraagd advies geven na afloop van jullie shows. Hoe autobiografisch is dit?
Emre: 'Nou, Lot. Take it away!'
Lot: 'Nogal, haha. Zo ongeveer alles wat je in de tekst hoort, is een keer tegen me gezegd, of geschreven in een recensie. In het begin waren er best een paar recensies waarin het vooral ging over wat ik aan had, in plaats van de muziek. Ik spreek veel niet-mannelijke muzikanten die last hebben van dit soort dingen. Zo wordt iedere noisy band met een niet-man als frontpersoon bijvoorbeeld meteen vergeleken met Sonic Youth en Kim Gordon. En matige vergelijkingen zijn tot daaraan toe, maar als je ▶

me meteen na een optreden komt vertellen wat ik beter had kunnen doen, of dat ik wel wat vriendelijker mag kijken… Dan denk ik wel: Waar bemoei je je mee!?'
Kat: 'Er zijn altijd mensen die denken dat ze

het beter weten, ik laat ze meestal maar gewoon praten. Dan lach ik vriendelijk en wacht tot ze klaar zijn. Die luchtigheid zit ook wel in het nummer. Het is geen harde kritiek, meer een observatie.'
Lot: 'Ja. Het is een grapje, met een kern van waarheid!'
Kat: 'De dingen die we bespreken in Well, Actually bevinden zich aan de onschuldige kant van het spectrum. Maar in de muziek-industrie is natuurlijk ook veel sprake van intimidatie en grensoverschrijdend gedrag, vooral gericht op niet-mannen. Dat willen we totaal niet wegwuiven.'

Een ander thema dat veel voorbijkomt is de absurditeit van het bestaan. In het nummer Kierkegaard heb je het over 'the dizziness of freedom' - de eindeloze hoeveelheid mogelijkheden die het leven biedt, en het overweldigende, beangstigende effect daarvan. Worstel je hier zelf mee?
Lot: 'Absoluut. Een groot gedeelte van onze teksten schreef ik in coronatijd, een periode waarin ik nogal werd geconfronteerd met de snelheid waarop we leven. Normaal staan we daar nooit bij stil, totdat de hele wereld tot stilstand kwam en we wel moesten. Toen realiseerde ik me wat we onszelf normaal gesproken aandoen, wat we allemaal van onszelf vragen en wat er van ons gevraagd wordt.'

Gaat Local Newspaper daar ook over? Daar lijk je de luisteraar in een soort vreemde stream of consciousness mee te nemen door het dagelijkse nieuws.

Lot: 'Die tekst is ontstaan toen ik in zo'n gratis minibiebje een lesboek vond om Welsh te leren. Daarin stond het hoofdstuk 'Local Newspaper', met allemaal woorden die je in een lokale krant kan aantreffen. Woorden als murder, rape, flasher en grapes, die ik letterlijk heb overgenomen in de songtekst. Best maf dat juist die woorden aan het nieuws gekoppeld worden. Dat zegt wel iets over de wereld waarin we leven.'

Hoe zorg je voor houvast in die chaotische wereld?
Lot: 'Heel hard in de microfoon schreeuwen, haha! Dat helpt. Het is heel fijn om zo'n uitlaatklep te hebben. Schrijven heeft voor mij ook een therapeutische werking. Het helpt me om orde te scheppen in dingen die anders helemaal niet logisch zijn.'

Over gekte gesproken: hoe onwerkelijk is het om al die grote boekingen binnen te zien komen?
Emre: 'Wel en niet. Aan de ene kant denk je: "Wauw! Amerika! Motel Mozaique! Onze eigen Paradiso-show!" en aan de andere kant zie je Tramhaus geboekt worden voor Lowlands en denk je: "Wanneer komt dat aanbod nou voor ons?" We zitten nu in een bepaald traject, en daarbij ga je dingen verwachten.'
Kat: 'Mitchell en ik doen de afhandeling van de boekingen, dus we zien al die toffe aanbiedingen binnenkomen. Op zo'n moment voel ik die *hype* nog niet. Dan ben ik vooral veel dingen aan het regelen, riders opsturen en zo. Ik denk dat het allemaal pas echt tot me doordringt wanneer we voor SXSW uit dat vliegtuig stappen in Houston.'
Lot: 'Nou, ik vind het wél gewoon vrij bizar allemaal.'

Op musicmaker.nl lees je deel II van het interview, waarin de band vertelt over het al dan niet rauwe van Rotterdam, de 010-bandscene en de sound van Library Card.

HD 490 PRO

The perfect mix of clarity, comfort, and reliability.

HD 490 PRO studio headphones are built to handle all the complexities of today's music production. The open-back design delivers an extremely wide, dimensional sound stage and ultra-precise sound reproduction, eliminating audio blind spots and ensuring you're in full control of every detail.

sennheiser.com

SENNHEISER

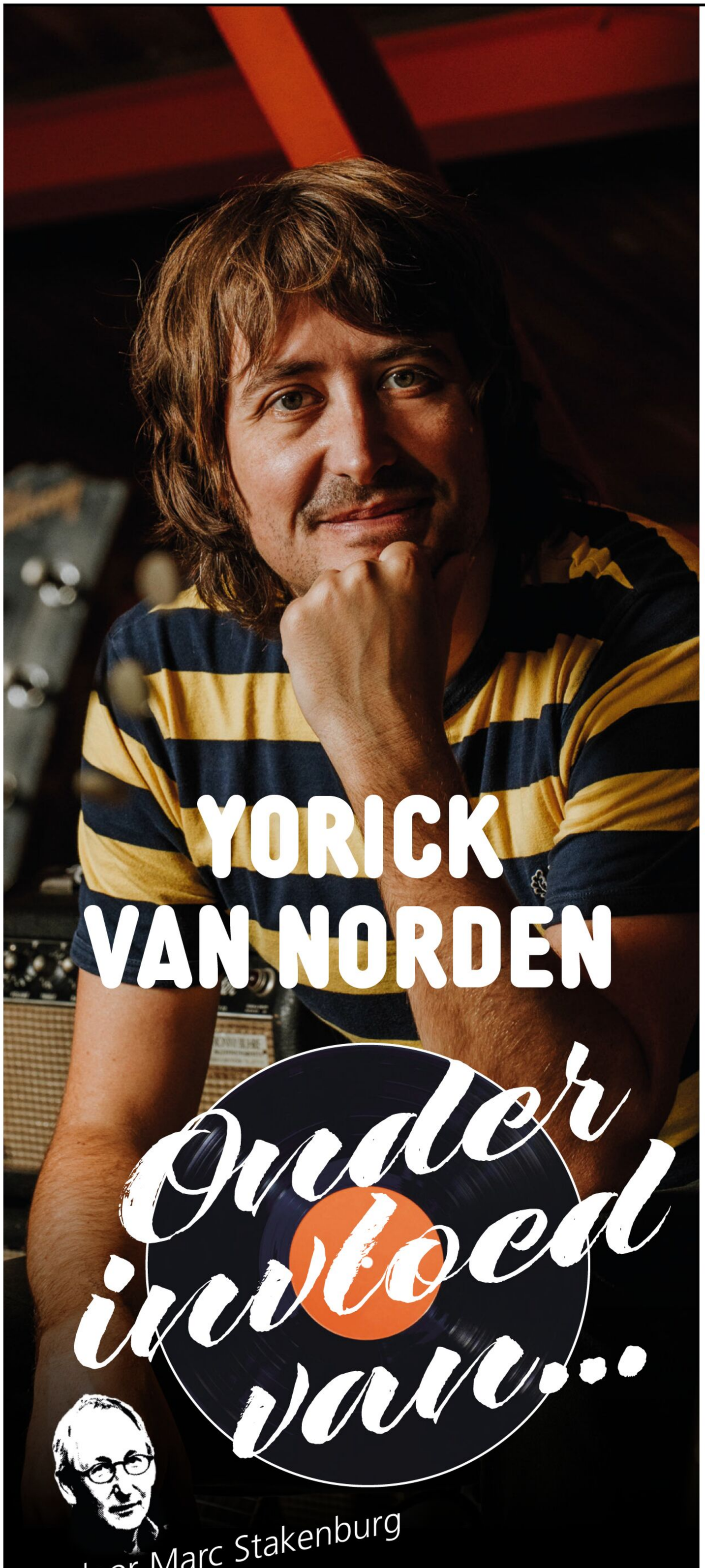

Hij is drukker dan ooit. Op het moment legt Yorick van Norden de laatste hand aan het album dat hij gedeeltelijk opnam in de Abbey Road Studio en in het najaar verschijnt. Hij bouwt daar een theatershow omheen, is bezig met zijn boek over Paul McCartney, doet optredens met Leo Blokhuis en geeft les op het conservatorium in Haarlem. Dit zijn de albums die de Haarlemse muzikant door de jaren het meest heb-ben geïnspireerd.

The Beatles

Rubber Soul (1965)

‘Voor mij begon mijn hele muzikale ontwaking met The Beatles. Ik was 9 toen ik met mijn ouders in de auto zat en Free As A Bird van The Beatles voorbijkwam. Ik vond dat zo mooi en ik begrijp nog steeds waarom. Het nummer zit zo vol met interessante modulaties, mooie koortjes, slidegitaar, mooie melodie en die betoverende stem. Mijn ouders hadden best wel wat elpees. En daar vond ik toen een paar Beatles-albums tussen. Vooral Rubber Soul greep me meteen, het is ook de plaat waar ik de meeste nostalgische gevoelens bij heb. Ik

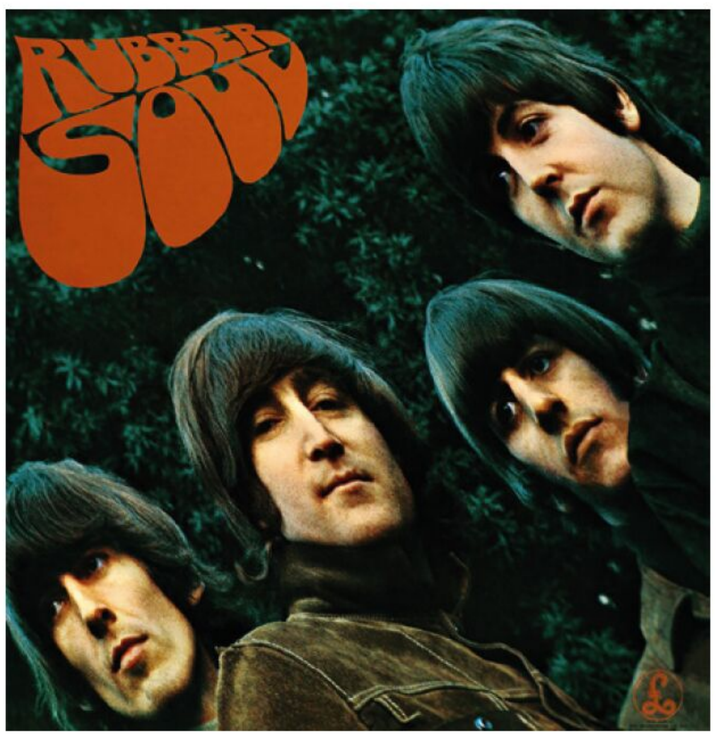

waardeer het nog net zo als toen ik dat 9-jarige jongetje was die op zijn kamer het voor het eerst hoorde. Het heeft alleen maar aan diepgang gewonnen. Ik weet nu meer van opnametechnieken en snap beter hoe de nummers in elkaar zitten, weet van zingen, dus het is alleen maar dieper gegaan. Daarbij is het natuurlijk de over-gangsplaat tussen de oude en de nieuwe

Beatles. Het zorgde ervoor dat ik muzikant ben geworden.'

The Beach Boys

Sunflower (1970)

'Toen ik een jaar of 15, 16 was raakte ik helemaal in de ban van The Beach Boys. Hier in Haarlem was een platenwinkel en die heette het Schijfhuis. Een heel bijzondere plek, niet verlicht, donker met in de verte een toonbank en daar zat dan eigenaar Menno als een soort serene Boedha. In

tandartsstoelen lagen junkies met koptelefoons op er hun roes uit te slapen in een walm van hasjwolken. Die eigenaar vond het superleuk dat er zo'n tienerjongetje kwam die heel erg hield van sixties muziek. Ik kreeg van hem kinderkorting op platen. Hij ging me ook tassenvol platen uitlenen, gewoon om mij muziek te laten ontdekken. Omdat Paul McCartney zei dat hij Pet Sounds de beste plaat ooit vond, ging ik die luisteren. Maar Menno van de platenzaak zei: "Sunflower vind ik de beste". Dus die ben ik toen gaan beluisteren. Het was destijds een plaat die flopte. Maar het is zo'n speciaal album, het klinkt zo goed en speciaal. En dan de harmonieën, de koortjes. Brian Wilson's invloed is nog heel groot, maar ook de andere leden beginnen zich te ontwikkelen.'

The Strokes

Is This It? (2001)

'Tot die tijd luisterde ik dus voornamelijk naar sixties en seventies muziek. Op de middelbare school ging ik puberen en daar past dan muziek bij die meer resoneert met Teenage Angst en die ook stoer is. Ik ontdekte de oude punkplaten van The Sex Pistols en The Jam en stevige dingen van Hendrix en Led Zeppelin en zo kwam ik uiteindelijk bij Britpop uit en Oasis. Ik ging meer de muziek van het moment beluisteren, ik ging Oor en blogs lezen, muziek downloaden. Toen deze van The Strokes uitkwam schreef Oor dat het klonk alsof The Rutles elf liedjes van The Velvet Underground hadden gecovered. Ik dacht

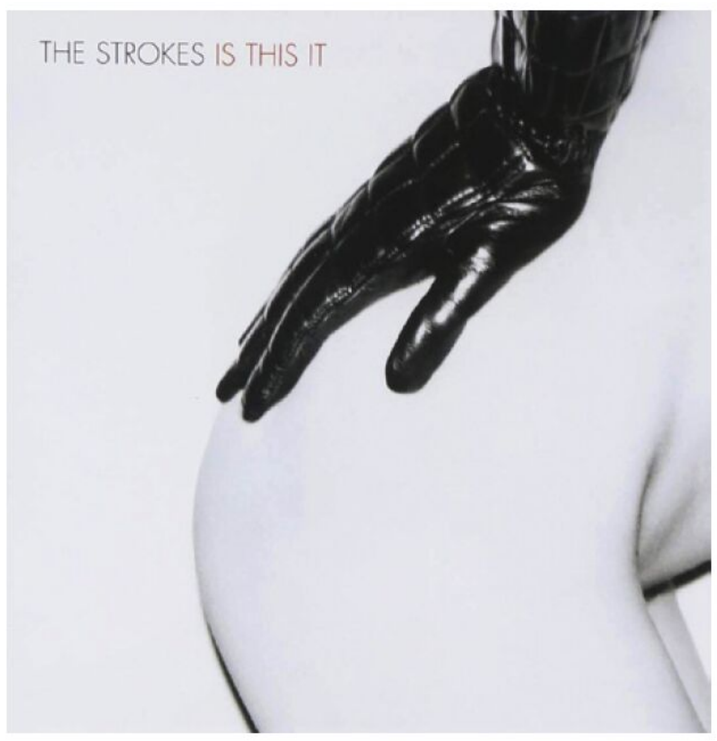

dat is echt iets voor mij. Het was zo'n openbaring die hele golf nieuwe Engelse bands, de eerste twee platen van Coldplay, Travis, Arctic Monkeys en Franz Ferdinand. Dat liet mij heel erg zien: Oh, het kan nog steeds. Tot die tijd dacht ik dat ik van muziek hield waar mensen van mijn leeftijd niet van hielden. The Strokes lieten me zien dat je nog steeds melodische popliedjes kon maken en met vrienden een band kan beginnen, spelen met veel attitude en daarmee de wereld veroveren. Dat hele idee dat ik vanaf mijn tiende liedjes ging schrijven, kon nog steeds een uitlaatklep vinden. Ik had vrienden die ook van die muziek hielden, ik vond aansluiting en een gemene deler.'

Beck

Sea Change (2002)

'Het is duidelijk waar hij de mosterd vandaan haalt. Het staat heel erg in een traditie, je kan ook Nick Drake opzetten of Serge Gainsbourg. Toch vind ik Sea Change wel een meesterwerk. Al eerder kon ik zijn Odelay waarderen. Hij smeedt al die stijlen aaneen en tegelijkertijd heeft ie ook een folky kant. Neil Young heeft dat ook; aan de ene kant die melodieuze luisterliedjes maar ook die rockige band met dat groepsgevoel. Dat is een pad dat ik zelf ook probeer te bewandelen, op mijn eigen kleine bescheiden manier. Toen ik met de band The Hype speelde kon ik niet aan de lopende band alleen maar die rockliedjes schrijven, ik schreef ook heel rustige liedjes. Die kon ik met de band niet altijd kwijt, die had een high energy powerpop benadering. Zo'n plaat als Sea Change liet me zien dat je vandaag de dag daar ook mooie dingen mee kan doen. Dit is een heel beschaafde plaat voor zijn doen, maar wel heel gefocust. Het werd me duidelijk dat de rustige liedjes die ik schreef ook een plek konden krijgen.'

The Coral

Sea of Mirrors (2023)

'Dit is een heel nieuwe, maar ik heb een bewuste keuze gemaakt om niet alleen maar oude dingen er in te zetten. Het is

voor mij de beste plaat van afgelopen jaar. Eigenlijk een plaat die kwam en ging, in stilte voorbij. Is het een van de vijf beste platen ooit gemaakt? Nee zeker niet. Het is een heel traditionele plaat, ze hebben niet geprobeerd het wiel opnieuw uit te vinden. Het zijn mooie sterke liedjes, goed en smaakvol uitgevoerd. De klank van de plaat is heel prettig. Warm, integer en authentiek, eigenlijk alles waar je naar op zoek bent in muziek. Het album is geproduceerd door Sean O'Hagan van The High Llamas, ook een favoriete band van mij. Hij heeft ook de arrangementen gemaakt voor de strijkers en blazers. Hij is zo'n geweldige arrangeur, wat hij hier heeft gedaan is echt wonderschoon. Ik wil hem eigenlijk voor mijn volgende plaat vragen. Het is zo smaakvol wat hij doet, zo subtiel en niet over de top. Een perfecte popplaat.'

VINTAGE UITSTRALING, ORIGINELE TWISTS

Vintage haalde de ingrediënten voor hun REVO Vision uit verschillende iconische modellen. Leverde het ook een goede gitaar op?

Tekst: Kevin van der Meijden

Het Britse Vintage kwam in 1995 op de markt als eigen merk van distributeur John Hornby Skewes (JHS). JHS importeerde sinds 1965 betaalbare maar kwalitatief goede gitaren en was daarmee een voorloper. Volgens dezelfde filosofie ontwikkelde JHS de eerste lijn Vintage gitaren, die positief werd onthaald als budgetvriendelijk alternatief voor de gevestigde gitaarmerken, met kwalitatief goed gebouwde, speelbare en klinkende gitaren. Sindsdien heeft de gitaarmarkt niet stilgestaan, en beweegt Vintage op zijn manier mee met de stroom.

Om hun filosofie in de praktijk te brengen werkt Vintage samen met partners als Wilkinson en Grover voor hardware van kwaliteit in hun gitaren. Voor de nieuwe REVO Series (REtro Vintage Originals) gaat Vintage een stap verder door de handen ineen te slaan met gitaarbouwer en -ontwerper Alan Entwistle. Het resultaat is een reeks gitaren die afwijkt van de norm qua ontwerp, constructie en elementkeuze. Tegelijk zijn er voldoende aanknopingspunten om een breed publiek te bereiken. Voor de REVO Vision heeft het team een specifieke visie aangehouden met de nodige eigen toevoegingen.

JUNIOR Op het eerste gezicht is de gitaar een interessante combinatie van Tele-achtige cutaways, regelpaneel en kop met een ronde body en hals die doen denken aan een Les Paul Junior. De drie evenwijdige geplaatste Astrosonic elementen van Alan Entwistle geven bij nader inzien weg dat er ook inspiratie is gehaald uit een zekere rode, speciale gitaar. De toets met parelmoer ogende blokinleg en witte binding geeft de Vision in tandem met de tortoise slagplaat een eigen flair, die tevens de opvallende oranje kleur benadrukt. Leuk detail is de zichtbare houtnerf van de okoumé body, evenals de kleine afdekplaat achterop de body in dezelfde stijl als de slagplaat.

Achter deze afdekplaat zit de Transonic Spring Cavity: een uitsparing schuin onder de brug met twee grote veren om de gitaar extra sustain te geven. Hoeveel effect dit heeft is moeilijk te zeggen zonder direct vergelijkingsmateriaal. Dat de gitaar meer dan voldoende sustain heeft dankzij zijn constructie is na de eerste minuten spelen wel duidelijk. Waarom ik begin over zo'n detail in de constructie? Simpel: de gitaar zit gewoon goed in elkaar.
De Wilkinson Deluxe Vintage stemmechanieken doen hun werk boven verwachting in combinatie met de WTBS-brug, een stabielere variant van de klassieke Tele driezadelbrug. De regelaars, schakelaar en jackuitgang zijn kraakvrij en zitten ferm op hun plaats. De glad gelakte C-hals is goed afgesteld, ligt comfortabel in de hand, zonder scherpe fretranden, en speelt verbazingwekkend snel zonder neiging tot plakken.
Het enige wat opvalt zijn een paar kleine schuurplekjes op de hals die een andere kleur hebben onder de laklaag. Het is duidelijk dat het team aan alle facetten van het gitaarbouwen de nodige aandacht heeft besteed. Er is echter nog één facet om te bespreken.

BURNS Voornoemde zaken maken niets uit als de gitaar ondermaats klinkt. De Astrosonic elementen vallen gelukkig zowel visueel als klankmatig op. De Vision heeft een resonant, warm geluid dat de hoge

VINTAGE HEEFT AAN ALLE FACETTEN VAN HET GITAARBOUWEN DE NODIGE AANDACHT BESTEED

midden- en hoge frequenties intact laat. Ten opzichte van andere enkelspoelselementen heeft dit Burns-geïnspireerde trio een breder klankspectrum, waardoor de lage frequenties sterker naar voren komen dan in typische Strats. In vergelijking met humbuckers hebben de Astrosonics juist meer hoog en helderheid. Dankzij deze balans hebben de elementen een zangerige kwaliteit die uitnodigt tot het afwisselend spelen van akkoorden en melodielijnen.

Dit karakter komt het beste naar voren door het hoog van je versterker een (flinke) zet omhoog te geven of een boostpedaal te gebruiken dat het hoog benadrukt. De klank van de gitaar opent zich dan prachtig en beloont je met een rijk, vol karakter dat zich leent voor grote soundscapes. Met een transparante oversturing in de keten brengen de Astrosonics een grom naar voren die onverwacht robuust klinkt voor enkelspoelselementen. Hierdoor leent de gitaar zich voor klassieke (prog)rock en zijn jarentachtigstijl arpeggio's met veel chorus prima op hun plaats. Maar ook voor mathrock en shoegaze kun je prima uit de voeten met de Vision. Wanneer je een heldere klank wilt met het nodige gewicht erachter, dan is deze gitaar precies wat je zoekt.

CONCLUSIE Het is lastig onderscheidend te zijn in een verzadigde markt met veel concurrentie in het middensegment. Met de REVO Series Vision brengen Vintage en Alan Entwistle hun eigen visie op een wereldberoemde gitaar met de nodige twists. Het team slaagt in het afleveren van een inspirerend instrument dat binnen handbereik van vele gitaristen ligt, met een uiterlijk en geluidsprofiel dat zich onderscheidt van de norm.

VINTAGE REVO VISION

Type: massieve elektrische gitaar met dubbele cutaway
Body: okoumé met witte binding
Brug: Wilkinson WTBS hardtail, 3 zadels
Toets: jatoba, blokinleg, 9,5-inch radius
Hals: esdoorn
Frets: 22 medium jumbo
Mensuur: 25,5 inch
Topkam/breedte: Graph Tech / 42mm
Elektronica: 3x Alan Entwistle ETS2 Astrosonic enkelspoelselement, 1x volume- en 1x toonregelaar, 5-weg elementschakelaar
Hardware: Wilkinson WJ05 Deluxe Vintage Style stemmechanieken, Transonic Spring Cavity
Lak: hoogglans
Afwerking: See Thru Orange (testmodel), Boulevard Black, 2 Tone Sunburst
Land van herkomst: ontworpen in de VK door Alan Entwistle en Vintage, gemaakt in China
Richtprijs: € 500,-
Distributeur: John Hornby Skewes (jhs.co.uk)

ALASKA STUDIOS

DE TOTAALOPLOSSING IN LOKEREN

Meer samenhang creëren tussen alle verschillende facetten van het muzikantenvak. Dat is het doel dat Frank Voet en Peter Philips zich hebben gesteld met het uit de grond stampen van Alaska Studios in Lokeren. We kregen een rondleiding door dit gloednieuwe, inspirerende complex.

door Gertjan Essenstam

Tussen Antwerpen en Gent ligt, langs de E17, het stadje Lokeren. Tot voor kort was dat zo'n beetje alles wat erover te melden viel vanuit het perspectief van de gemiddelde muziekminnende medemens, maar sinds een tijdje is dat veranderd! Als je vanaf de snelweg tussen de landerijen door rijdt doemt er een splinternieuw gebouw op, het hoofdkwartier van Alaska Studios.

Alaska Studios is opgezet door Frank Voet, een ervaren geluidstechnicus en oprichter van het geluidsbedrijf Mono, en Peter Philips, een gerenommeerde Dolby Atmos-engineer. Beiden zijn grote namen in de Belgische muziekwereld en werkten met grote namen als Stromae, Oscar And The Wolf en Lost Frequencies. Het hele idee achter dit gebeuren is ontstaan uit de gedachte dat er meer samenhang moet komen tussen alle verschillende facetten van het muzikantenvak. Een liedje bedenken is één, maar om er uit te halen wat erin zit heb je nogal wat nodig. Denk daarbij aan oefenruimtes, opnamestudio's, geluidsmensen, merchandise, booking agencies, show- en lichtontwerp, etcetera. Rondom iedere succesvolle productie zit een heel leger aan faciliteiten. En dat is nou precies waarmee Alaska Studios zich wil onderscheiden van de massa.

FOCUSSEN Wat zeker ook het vermelden waard is, is dat er buiten het gebouw stroom- en wateraansluitingen zijn zodat ook de welbekende tourbussen kunnen

worden voorzien. Binnen kun je douchen en er zijn voldoende toiletten om met grotere groepen te bivakkeren. Er staat nog een ruimte leeg op de eerste etage waar een gastenverblijf is gepland. Wanneer dat klaar is kun je met een hele productie neerstrijken in het Vlaamse land en je zo helemaal focussen op de muziek.

Na de koffie - die meer dan uitstekend was, niet onbelangrijk! - ben ik met office manager Stijn Declerq het hele pand rond gegaan. Om te beginnen in de gezellige relax-ruimte op de eerste verdieping. Daar kun je heerlijk bijkomen van het harde werken. Maar het is ook een prima plek om te kunnen werken. Het hoogtepunt: er is een soort 'gat' boven de ingang waar je op een gespannen net kunt liggen, alsof je zweeft. Absoluut sfeerverhogend! Je moet het wel durven, op een meter of vier boven de grond! Daarbij komt nog een volledig uitgeruste keuken en de mogelijkheid om catering in te huren. De koffiemachine is bij de prijs inbegrepen!

Mono

Daarna waren de kantoren aan de beurt. Het hele bedrijf bevindt zich nog in de opstartfase maar er is al aardig wat bedrijvigheid te bekennen. Zo zit geluidsverhuurbedrijf Mono in het pand (waarover later meer) en het beheer van het complex heeft er een kantoor. Maar er komen nog meer bedrijven bij. Platenlabels, boekingskantoren, juridische adviesbureaus, alles wat je nodig hebt om een succesvolle act te ondersteunen gedurende een hele carrière. Op de benedenverdieping vind je allereerst een bedrijf dat gespecialiseerd is in merchandise. Dus ook

de band T-shirts en mokken zijn intern te regelen. En meteen daarnaast zit de opslag van geluidsverhuurder Mono; zij leveren complete toursets die samen met de technici

Studio 1

toegespitst op een specifieke band een hele tour kunnen ondersteunen. Opvallend detail: geen speakers! Tegenwoordig zijn vrijwel alle zalen voorzien van uitstekende geluidssets. Dus Mono levert zowel de monitor- als de FOH-mixers en alle randapparatuur. In de zaal is het dan een kwestie van inprikken en klaar.

De andere kant op gedacht en gelopen brengt ons bij de studio's zelf. Allereerst is er Studio 3. Het is een ruime plek van 90 vierkante meter met een 3,80m hoog plafond waar je fijn kunt opnemen en schrijven. Bijzonder detail is dat er in alle studio's ramen zitten waar daglicht door naar binnen komt. Dat houdt je hoofd fris en geeft een mooi gevoel van ruimte om je heen. Maar ook de volledig geruisloze luchtbehandelingsinstallatie levert een belangrijke bijdrage aan het comfort van de ruimtes. In de studio zien we een JBL geluidsinstallatie van zeer hoge kwaliteit en een indrukwekkend arsenaal aan microfoons, DI's en andere randapparatuur. Er is een bijna onuitputtelijke hoeveelheid versterkers, drumkits en andere spullen beschikbaar. Deze eerste kleine studio is al indrukwekkend… we gaan door naar de volgende!

BOX-IN-A-BOX Studio 2 is beduidend ruimer dan de eerste. Wat meteen opvalt is dat er geen raam naar de controlroom is. Via een put in de vloer, die overigens deel uitmaakt van een totale box-in-a-box constructie, kun je bekabeling naar de andere ruimtes trekken. En in de muur zitten alle benodigde aansluitingen om je geluid op allerlei manieren de opnameruimte uit te krijgen. Naar 'gewone' audio zitten er ook

Stijn Declerq

ALLES IS TOTAAL 'OPEN' EN FLEXIBEL.

aansluitingen voor fiber en ethernet bij. Zo kun je Studio 1 en 2 zowel digitaal als analoog met elkaar verbinden. Neem zaken los van elkaar op, of maak van een van de twee ruimtes een controlroom… alles is totaal 'open' en flexibel. En ook hier is er een hoog plafond en zijn er ramen waardoor je verbonden bent met de buitenwereld. En ook de backline laat weinig te wensen over. Gretsch, SWR, Orange, Roland, Marshall, een prima set om meteen mee aan de slag te kunnen. Deze spullen worden geleverd door Kick Backline, één van de meewerkende bedrijven. Er staat standaard een Doutreligne upright piano in. En op verzoek kan er ook een vleugel worden neergezet.

Weer een stukje verder komen we bij het 'piece de la resistance', Studio 1. Een indrukwekkende ruimte van 140 vierkante meter waar je meteen verliefd op wordt. De akoestiek is verbluffend. De ruimte is groot en ruim, en dat hoor je ook wel. Maar alles is prachtig in balans. De verhoudingen tussen demping en reflectie zijn perfect. Hier kun je opnames maken op het allerhoogste niveau. De ruimtes zijn ontworpen door Pinna Acoustics uit het Nederlandse Lekkerkerk. Ook hier vind je een complete setup voor zowel opname als backline. Een DW drumkit, versterkers, DI's, microfoons, een L-Acoustic speakerset en Allen & Heath SQ8 mixer met bijbehorend Allen & Heath personal monitoring-systeem voor zes personen.

DOLBY ATMOS Dan weer naar de volgende deur… en daar wacht een werkelijk Walhalla voor de geluidsfreaks onder ons! Een 11.7 Dolby Atmos mix- en masteringroom. Dit is het neusje van de zalm als het gaat om 3D-audio. Sterker nog: ▶

Studio 2

dit was een van de triggers om überhaupt aan het project te beginnen. Want sinds Apple aankondigde om compatibel te worden met diverse meerkanaals audio-formats, waaronder Dolby Atmos, ontstond de vraag of er in België al een faciliteit bestond om daarmee te kunnen produceren. Nu dus wel! De monitoring is geheel opgebouwd uit PMC-speakers en is gebouwd in samenwerking met Joystick Audio en het eerder genoemde Pinna Acoustics. De term 'immersive audio' betekent letterlijk: meeslepend geluid. En daar is niets op af te dingen. Wat er met je gebeurt als je daar zit en de track start is echt indrukwekkend. Het geluid zit helemaal om je heen, je zit er letterlijk IN. En het mooie is dus dat dit compleet te manipuleren is. Deze techniek is vrij nieuw maar zal in de komende jaren absoluut de nieuwe standaard gaan worden en daarmee zal Alaska Studios zeker een

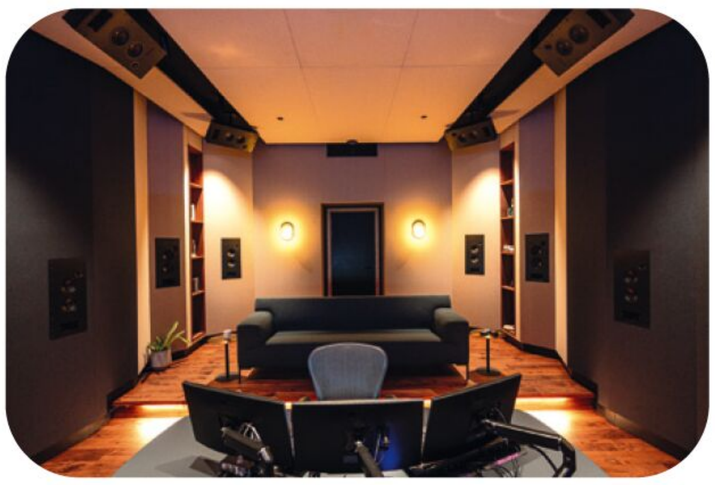

De 11.7 Dolby Atmos mix- en masteringroom (boven en onder)

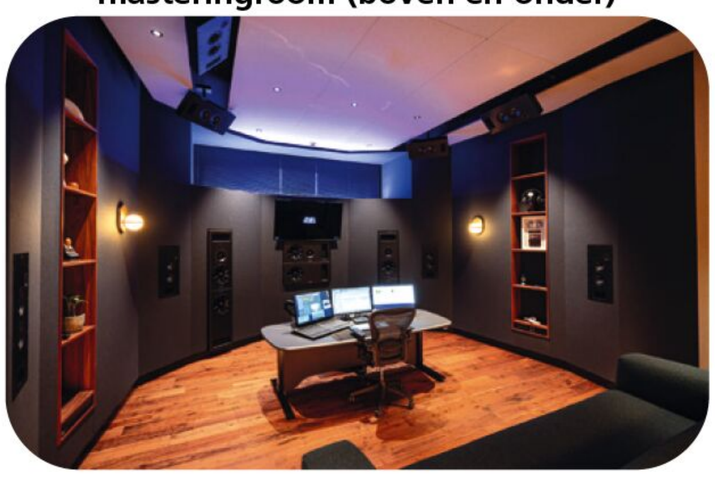

van die internationale hotspots gaan zijn waar 'het' gaat gebeuren.

De andere controlroom is een 'gewone' stereo mix en master-ruimte. Na de beschrijving van de Dolby Atmos-ruimte lijkt alles wat simpel maar vergis je niet! Dit is ook een state-of-the-art controlroom waar dezelfde knappe koppen hun best voor hebben gedaan. Akoestisch en technisch valt er niets af te dingen op het resultaat. Dit is geen zolderkamerstudiootje, mensen. Dit is het échte werk!

TOUREN En dan nog even terug naar de benedenverdieping. Als eerste komen we in het magazijn van Mono geluidstechniek. Daar vind je een enorme hoeveelheid mixers en randapparatuur voor live-geluid. Vooral complete dedicated sets voor tourende acts. Dat is ook de specialisatie van het bedrijf. Ze nemen het hele geluidsvraagstuk voor hun rekening zodat de muzikanten nog maar één taak overhouden: muziek maken. Eigenlijk een soort Alaska Studios in het klein. Want dát is waar ze het verschil mee maken.

Naast de opslag van Mono zit de ruimte van Andrea, een bedrijf dat is gespecialiseerd in merchandise. Vanuit deze ruimte worden de spullen verzonden over de hele wereld.

Studio 3

BIJZONDER DETAIL IS DAT ER IN ALLE STUDIO'S RAMEN ZITTEN WAAR DAGLICHT DOOR NAAR BINNEN KOMT.

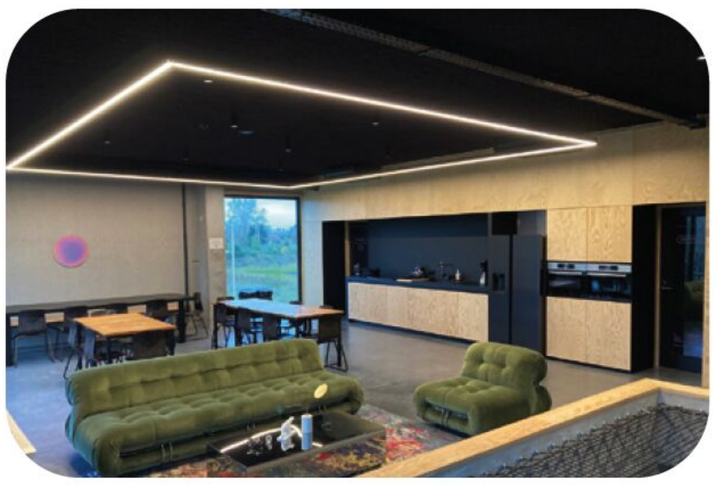

Ze kunnen tijdens je tour voorzien van alles wat je maar kunt bedenken om je fans van een mooi aandenken te voorzien.

Weer een deur verder kom je in een ruimte met twee grote garagedeuren. Daar kun je een individueel opslagpunt huren. Dus tijdens je clubtour staat bijvoorbeeld je hele bus met backline en decor daar gestald. Of je hebt daar een ruimte om je decor op te slaan als je even niet aan het touren bent. Veelzijdigheid troef bij Alaska Studios!

alaskastudios.be
@alaska_studios

HAMMOND

Wherever your music takes you

SK PRO-73

SK PRO

We'll meet you there!

SKX PRO

Sk PRO HAMMOND

HAMMOND SUZUKI EUROPE BV Parmentierstraat 8, 4143 HA Leerdam, The Netherlands Tel. +31-347-370594 www.hammond.eu

MENTOS GROTE PRIJS VAN NEDERLAND

Tijdens ESNS werden de dertig geselecteerde artiesten van de Mentos Grote Prijs van Nederland bekendgemaakt. In mei volgen de halve finales en de finale, maar ondertussen worden de acts klaargestoomd om nog professioneler te worden. Zo namen alle artiesten onlangs een video op in Wisseloord. Musicmaker volgde de Gelderse deelname Boter bij de Vis bij de opnames. tekst Chris Dekker

In de bossen bij Hilversum liggen de Wisseloord Studios. Het studiocomplex is in 1978 door Philips gebouwd en Bowie, Stones, Foo Fighters, Iron Maiden, U2 en Elton John namen er op. Het was de tijd dat bands met bakken geld, maandenlang in studio's vertoefden en er – als ze zin hadden – ook wel eens wat opnamen. Heilige grond. Wisseloord is nog steeds high tech en met een nieuwe eigenaar is er een frisse wind gaan waaien. En is dat geen mooi bruggetje naar de Mentos Grote Prijs Van Nederland? Mede door de hoofdsponsor – de koning van de frisse adem – is vorig de legendarische contest nieuw leven ingeblazen. Waar begin jaren tachtig waarschijnlijk andere middelen in de studio lagen, zien we vandaag vooral potjes en rolletjes Mentos in Wisseloord. De popwereld is iets braver geworden en dat is maar goed ook.

Voor deze eerste selectie kozen de provincies elk een deelnemer en de Nederlandse popprofessionals kozen er vijftien. Drie wildcards werden door het publiek via de Sounders-app geselecteerd en alle dertig acts kwamen in vijf dagen tijd bij Wisseloord langs voor een fotoshoot en de opnames van een nummer met video. Daarna is het aan het publiek om acts voor de halve finales te kiezen.

Bij binnenkomst in Wisseloord zie ik een klein groepje met gigbags, koffers en tassen staan. Het is het Arnhemse poprockduo Boter bij de Vis, mét band: 'Dit eigenzinnige duo stond eerder al in de Popronde (2022, cd), bracht afgelopen jaar een sterk debuutalbum uit en staat bekend om haar intense en memorabele liveshows. Een unieke act die met haar dwingende beats en Nederlandstalige teksten zeker nieuw publiek zal verrassen', vertelde Imke Loeffen namens Poppunt Gelderland en de Gelderse podia, die de band naar voren schoven als de deelname van deze provincie.

BOTER BIJ DE VIS

Het tweetal – Mariam Tempelman (zang, drums) en Anne-Roos van der Meijden (zang, toetsen) - staat klaar om de fotoshoot in te gaan. De opnames zijn meteen daarna, dus het lijkt me perfect om deze act vandaag te volgen. Een medewerker stelt zich voor aan het duo en antwoordt: 'Hoi Marjan,' als Mariam haar naam noemt. Het valt me direct op, maar op dat moment weet ik nog niet hoe profetisch die vergissing is. Terwijl de twee op de foto gaan, pakt de rest van de band de instrumenten alvast uit en er worden coördinerende outfits aangetrokken. We ontmoeten Emma van Wijngaarden op zang, toetsen en gitaar (met twee dubbele uitlaten, echt waar), Marcel Liefting op toetsen en – nu we het toch over namen verkeerd verstaan hebben - Kalle Ordelman op bas en zang. Ik dacht even dat ze 'Colour Ordelman' zei, maar zo zweverig zijn haar ouders gelukkig niet. Wel Scandofiel, waarschijnlijk.

'We hadden ons opgegeven via het Sonarplatform en eind december hoorden we dat we geselecteerd waren,' vertelt Mariam. 'Dat was natuurlijk een geweldige afsluiting van het jaar, maar het gaf ook meteen een goede start. We zijn met nieuwe nummers en een nieuwe sound bezig en we kunnen nu meteen dingen laten horen. En het was qua timing gewoon goed voor het traject waar we nu inzitten. Het lijkt alsof alles perfect samenvalt.'
Boter bij de Vis wil verrassen en er is een missie. Mariam: 'We kijken per speellocatie en per nummer wat we willen neerzetten. We hebben soms een drummer mee, maar vandaag drum ik bewust. We willen als personen en als band een bepaalde ruimte innemen. Dat ik drum is bewust die ruimte in durven te nemen op het instrument waar ik op begonnen ben. Tijdens optredens dragen we dat ook uit. We willen niet alleen een groot publiek bereiken, maar we willen ook een innig moment met ze kunnen beleven. We vieren dat je er als individu mag zijn. We vinden het belangrijk om ruimte in te nemen, ook als vrouw. In de maatschappij is het voor vrouwen vaak lastig die ruimte in te nemen, daarom doen we het nadrukkelijk wel.'

SCHRIJF HET OP JE HAND ALSJEBLIEFT

Ondertussen heeft de band opgebouwd in de enorme Studio 1. Mics worden geplaatst, in-ears worden afgesteld en gecheckt en zo'n dag is een beetje als bij radio of tv spelen: binnenkomen, opstellen, een snelle soundcheck en gaan, met ook nog een stel cameramensen om je heen. Mede door de enthousiaste mensen van de Mentos Grote Prijs en de technici van Wisseloord loopt

WE VOLGEN **BOTER BIJ DE VIS** IN WISSELOORD

alles gesmeerd. Ondertussen loopt er een buitenlandse engineer langs en zegt in het Engels: ‘Ik kan de tekst niet verstaan, maar dit is echt het leukste liedje tot nu toe!’
De opnames van de superpakkende, frisse popsong gaan gesmeerd en soepel en na afloop zegt Mariam: ‘Het is fijn om zo pro een nummer op te nemen, ook al gaat het op deze manier net even anders dan je zelf zou doen. Het is ook nieuw voor deze samenstelling van de band. Zo’n dag is altijd even spannend, leerzaam, maar we hebben het toch weer geflikt met zijn allen en dat geeft een trots gevoel!’

In de controleruimte luistert de band tevreden terug, na zo’n intensieve dag voel ik me een beetje het zesde bandlid, dus ik luister trots mee. En opeens schiet het Marjan-moment me weer te binnen. Dat was duidelijk geen incident. De engineer schuift de faders van de zangsporen van Kijk Naar Mijn Naam omhoog en Boter bij de Vis schalt uit de zeer dure studiomonitors: ‘Meri mirianne miriam is het niet, meri miri schrijf het op je hand alsjeblieft. Meri mirianne miriam is het niet, schrijf het op je hand alsjeblieft, en… ….Kijk naar m’n naam!’
boterbijdevis.nu

Boter bij de Vis in Halve Finale
Van 25 maart t/m 5 april 12:00 is er gestemd op de videoaudities in de Sounders app. Boter bij de Vis is door naar de Halve Finales! Bij het ter perse gaan van deze Musicmaker was nog niet bekend in welke van de twee Halve Finales ze spelen, 3 mei of 18 mei, en of ze door zijn naar de finale op 8 juni. Check ***Musicmaker.nl****!*
Finale, 8 juni, TivoliVredenburg, Utrecht.
mentosgroteprijsvan.nl

BLOED, ZWEET EN TRANEN

SJAKO!
MEGALITHS
Eigen Beheer | sjako.eu

Legendarische rockband terug in aloude triobezetting

De handen gingen anderhalf jaar geleden bij schrijver dezes de lucht in, toen Sjako! bekendmaakte weer in de oorspronkelijke triobezetting te gaan spelen. Wouter Planteijdt (gitaar/zang), Thijs Vermeulen (bas) en Jaap Vrenegoor (drums) zetten vanaf eind jaren 80 het Nederlandse clubcircuit op stelten met hun vette, geoliede en soms ontregelende geluid, waar menig bandje jaloers op was. Sjako! staat voor hoog spelniveau en toegankelijke songs die bij iedere luisterbeurt weer iets nieuws tevoorschijn toveren. Op hun nieuwe album Megaliths herleven oude tijden. Sterker nog, de groep krijgt het voor elkaar om in die negen nieuwe uiterst dynamische stukken het beste uit zichzelf te halen en voegt daar een fijne Zappa cover aan toe. Abraham en de mosterd? Geen sprake van. Alhoewel Fripp soms toch om de hoek komt kijken. En waag het niet om ze rockveteranen te noemen. Sjako! is nog altijd even spannend, opzwepend en energiek als tevoren. Kom maar op met die nieuwe reeks optredens.

Wouter Bessels

BLUAI
SAVE IT FOR LATER
AT EASE | bluai.band

Vrolijke zomerse indiepop-roadtrip

Een roadtrip, noemen ze Save It For Later zelf. BLUAI, de driekoppige indiefolk-countrypopband rond Catherine Smet, bracht in maart hun debuutalbum uit.
Na een paar singles die al flink op de Belgische radio te horen waren, laat de band met dit album zien wat voor roadtrip ze precies bedoelen. Blauwe luchten, felle zon, groene bomen; de sfeer is meteen duidelijk. De tien nummers op het album zijn momentopnames; als luisteraar krijg je heel even de kans om in dat veel te korte halfuurtje op de achterbank bij BLUAI te zitten en mee te luisteren naar hun fantastische muzikaliteit. Ze zijn altijd gecontroleerd en goudeerlijk. Alles zit erin: zo is 'Ceiling Stars' meer mellow en mijmerend, en is 'Keep Up With The Boys' scherper en verhalender, waarmee het absoluut een van de vetste nummers op het album is. Kortom: 'Save It For Later' is een prachtalbum, en net op tijd voor de zon.
Iris Bouman

BRUUT!
MACHINE
Excelsior Recordings | bruutmusic.com

Meer lucht, meer lol, meer zee

De Amsterdammers van BRUUT! zijn na hun vorige plaat uit 2022 weer teruggegaan naar waar het ooit allemaal om draaide: deels geïmproviseerde, verrekte goed gespeelde jazz met invloeden overal en nergens. Dergelijke keuzes pakken voor een band vaak goed uit en dat is bij BRUUT! niet anders. Machine klinkt als een plaat waarbij het viertal vooral plezier heeft gemaakt. Een groot deel van dit album werd geschreven op Vlieland en die leegte, vrijheid en zeelucht is te horen. Machine klinkt open, helder en luchtig. Mooiste verrassing is de bijdrage van de fantastische dichter Joost Oomen, die op Brief de perfecte toevoeging is aan een toch al goeie plaat. Het blijft lastig om de sfeer en impact van geïmproviseerde muziek vast te leggen op opnames, dus ga BRUUT! vooral ook live zien.

Hidde Roorda

JAN HENK DE GROOT
FIENE
Eigen beheer | janhenkdegroot.nl

Groningse troubadour is na vijf jaar terug

Dialectmuziek is meestal geen groot publiek beschoren. Op enkele uitzonderingen na (denk aan De Kast en Rowwen Hèze) komen dergelijke artiesten vaak hun eigen regio maar moeilijk uit. Dat is zonde, want er zijn zo ontzettend veel leuke, interessante en mooie artiesten die in hun eigen streektaal zingen. Jan Henk de Groot is er zo eentje, uit het Groningse ditmaal. Zijn vijfde album heeft vijf jaar op zich laten wachten, was het geduld meer dan waard. De folky popmuziek met elektronische inslag laat zich het best omschrijven als een mengeling tussen het solomateriaal van Henny Vrienten en het recentere materiaal van Spinvis. Voeg hier het gevoel voor melodie van Daniël Lohues aan toe en je hebt echt een heel fijne plaat. Laten we hopen dat

PINGUIN RADIO.COM Musicmaker Radio op Pinguin Radio — elke donderdag 21.00-22.00u PINGUIN RADIO.COM Musicmaker Radio

Fiene de plaat is die Jan Henk de Groot aan een landelijk publiek helpt.
Hidde Roorda

MICHELLE DAVID & THE TRUE TONES
BROTHERS & SISTERS

Records Kicks I michelledavidandthetruetones.com

Seventies soul en gospel pur sang

Michelle David is terug met haar zevende album en de eerste op het Italiaanse label Record Kicks. Die overstap lijkt te hebben geresulteerd in een rauwer, energieker en authentieker geluid dan ooit tevoren.

Brothers & Sisters is een seventies soul- en gospelplaat pur sang, inclusief opzwepende grooves, funky basloopjes, strakke drumpartijen, sterke melodielijnen en krachtige vocalen. De blazerssectie voegt een extra dimensie aan het geheel toe. Dat de voltallige band tegelijkertijd in één ruimte is opgenomen in de studio, draagt ook bij aan de organische sound. Deze opnametechniek is een uitdaging voor engineers en producers, maar het is gelukt om de van nature aanwezige chemie en het bandgevoel te vangen. Het lijkt alsof Michelle en consorten nu echt hun ware identiteit gevonden hebben, en die klinkt authentiek en diepgaand. Brothers & Sisters lijkt een belangrijke mijlpaal te worden voor de band en zal haar definitief op de kaart zetten.
Ella-Milou Quist

THE KIK
BAL POPULAIRE

Excelsior | showcase.fm/thekik

Het levenslied met nieuwe spirit

The Kik begon als nedersixties-pastiche, deed geweldig Boudewijn de Groot en maakte hiervoor een aantal sterke albums. 'Wat nu?' Zal frontman Dave Von Raven zich afgevraagd hebben. 'Welk groot genre hebben we nog geen nieuw leven ingeblazen?' En dan ligt het toegankelijke levenslied, de tranentrekkers vol ellende, normaliter gedraaid op zenders als RadioZwarteWeduwe, voor de hand. Echter, je kan je afvragen of ieder genre een nieuw leven verdient. Laat voorop staan; ze doen het met volle passie en overtuiging. Het is Johnny Hoes, Eddy Wally en de Zangeres zonder Naam, maar dan door The Kik. We horen een accordeon, een wals op de snaredrum, een zeurderig orgeltje en teksten met onderwerpen over de simpele zaken des levens (dood, liefde en drank). Kroegmuziek dus, waar je (minstens) een drankje bij nodig hebt. Voor mensen die niet drinken is Bal Populaire een minder lekkere cocktail.
Nico Slagter

DONNA BLUE
INTO THE REALM OF LOVE

Snowstar Records | bluedonnablue.com

Sixtiespop met Frans tintje

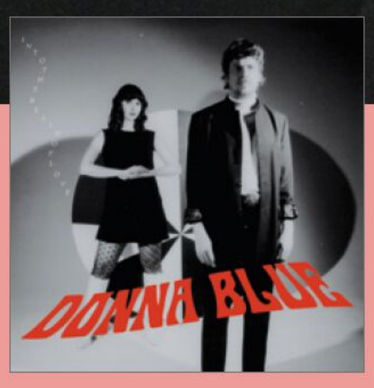

Het tweede album van Donna Blue (Danique van Kesteren en Bart van Dalen) klinkt zoals we van het duo gewend zijn: filmische sixtiespop met een Franse slag. Denk aan een samenwerking van Serge Gainsbourg en Jane Birkin met palweg Burt Bacharach, John Barry en/of Phil Spector. De typisch droge, tikkende sixtiesbassen en spaarzame drums worden op een prachtige manier gekruid met mierzoete strijkers, in reverb (of slapback echo) gedoopte gitaren en dan de mooie, zachte Engelse en Franse vocalen van Danique en Bart. Het is dat het stukken beter klinkt dan een oude mono-single, maar anders had het een pareltje uit de sixties kunnen zijn. Het gevaar van de parodie ligt altijd op de loer, maar daar zijn de nummers veel te goed en pakkend voor. Het is eerder een masterclass Franse '60s pop, maar ook dat dekt de lading niet. Into the Realm of Love is in ieder geval een zeer fijne, goed doordachte popplaat.
Chris Dekker

op Pinguin Radio — elke donderdag 21.00-22.00u PINGUIN RADIO.COM Musicmaker Radio op Pinguin Radio — elke donderd

BLOED ZWEET

ALBUM KLAAR?

Lever DIGITAAL aan naar
stijn@musicmaker.nl
Fysieke exemplaren naar Musicmaker,
Atlantisplein 1, 1093 NE Amsterdam

BOB UIT ZUID

HEILIG

Excelsior Recordings | instagram.com/bobuitzuid

Amsterdamse cult-rapper blijft onnavolgbaar

Bob uit Zuid bekleedt een unieke positie. Hij is namelijk de enige rapper bij het indie-instituut Excelsior Recordings. Met zijn gitaarbeats en bromance met Tim Knol is hij natuurlijk ook verre van een standaard-rapper. Van hiphopclichés moet deze ultieme Amsterdammer niks hebben. Ook op zijn tweede album Heilig niet. Hier gaat Bob vrolijk door met rappen over niet-stoere dingen als tiny houses, Volvo's en ambitieuze bouwplannen voor Mechelen (huh). Spottende teksten vol absurdisme die hij op kenmerkende wijze - vet Amsterdams accent, hoge stem, luie flow - over zijn beats heen kakelt. Die beats klinken op hun beurt wél weer onmiskenbaar oldskool hiphop. Bouncy en stoffig, met veel verknipte polygoonjournaal-samples. Curlen - met een sublieme gastrol voor Brussels rapkanon Zwangere Guy - doet met zijn stuiterende contrabas zelfs een beetje aan A Tribe Called Quest denken. Op Heilig neemt Bob uit Zuid ons mee in zijn onnavolgbare brein, waar satire en kunst moeiteloos in elkaar overlopen.

Stijn Gruisen

LEIF DE LEEUW BAND

MIGHTY FINE

Coast to Coast / VSN | leifdeleeuw.com/

Prachtige southern rock van Nederlandse gitaarheld

De Leif de Leeuw Band staat al jaren bekend als de beste southern rockband van de Lage Landen. Dit jaar werd bandleider en gitarist Leif de Leeuw door ons zusterblad Gitarist maar weer eens verkozen tot beste bluesrockgitarist van de Benelux. Een award die hij voor de achtste keer binnensleept. Aan prijzen geen gebrek dus, maar op nieuw werk was het even wachten. Kortgeleden verscheen al een akoestisch album van Leif èn diens vaste zanger Sem Jansen, en nu is er na vier jaar ook weer een volledig bandalbum. Mighty Fine is daarvoor een toepasselijke titel, want daar is geen woord aan gelogen. Negen prachtige songs met altijd mooie gitaarsolo's van beide mannen en geweldige zang van Sem; en het heerlijke hammondspel is ook zeker de moeite waard. Lone Star is, vanwege de Allman-sound en -sfeer een hoogtepunt, naast de mooie cover van Neil Young's Southern Man, een duet van Sem en Berget Lewis. Prachtplaat!

Harry Pater

BOSKAT

WELCOME TO PLANET URMIT

Suburban Records | instagram.com/boskatofficial

Turbulente ruimtereis langs allerlei genres

De leden van het Vlaamse BOSKAT heten je welkom op een reis naar een nieuwe planeet: planeet Urmit. Tijdens de intro van de plaat wordt je verteld wat je te wachten staat tijdens deze reis, niet lang daarna word je door een beukende meerstemmige gitaarriff meegesleept naar het eerste nummer '9 Angel Lives'. Het doel van het duo was om een plaat te maken die niet verveelt, en dat is zéker gelukt. BOSKAT laat een enorme diversiteit aan invloeden horen en de creativiteit en het vakmanschap spatten ervan af. Als je na een aantal nummers denkt het genre in woorden te kunnen vatten, verrassen ze je weer met een totaal ander geluid zonder hierin hun eigenheid te verliezen. Leuk weetje: het album werd deels in de 'vanbulance' van de band opgenomen. Dit is een omgebouwde ambulance, die ze gebruiken als tourbus en opnamestudio op wielen.

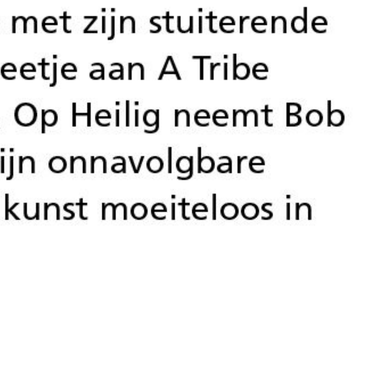

Chinouk de Haan

COMPACT DISK DUMMIES

THE SIGNAL

N.E.W.S. | @compactdiskdummiesofficial

Vertrouwde discofunk doet dansen

Zet je maar schrap voor de zomer, want Compact Disk Dummies is terug met nieuwe muziek. Na vier jaar pauze is het tijd voor hun derde plaat, getiteld The Signal. Echt ver van de gebaande paden gaat het Vlaamse duo qua sound niet, maar dat is in dit geval niet erg. Het klinkt nog altijd even funky met een flinke scheut elektronica, en bovenal: de muziek is uiterst dansbaar! Openingstrack

PINGUIN RADIO.COM Musicmaker Radio op Pinguin Radio — elke donderdag 21.00-22.00u PINGUIN RADIO.COM Musicmaker Radio

Musicmaker Radio Tracks uit deze recensierubriek kun je elke donderdag tussen 9 en 10 's avonds beluisteren op Pinguin Radio tijdens het Musicmaker Radio uur. pinguinradio.com/player/pinguinindie

Solàr ontpopt zich, na een ietwat bescheiden eerste couplet, al snel als heuse discoknaller, gevolgd door het even opzwepende There's No Sex Without You. Op de tweede helft gaat het een tandje terug met iets ingetogenere Where We Go (Calypso) en enkele tracks verder ook het trage, soulvolle Do It Again, dat zich haast in Tame Impala-vaarwateren bevindt. Laten we er verder geen doekjes om winden: The Signal is een uiterst aanstekelijke plaat, waar je deze zomer zeker iets van gaat terughoren op de dansvloer.
Yasmin Roelofs

CLOCKTOPUS
CLOCKTOPUS

The And Scene | instagram.com/clocktopus

Verslavend en veelzijdig alternatief

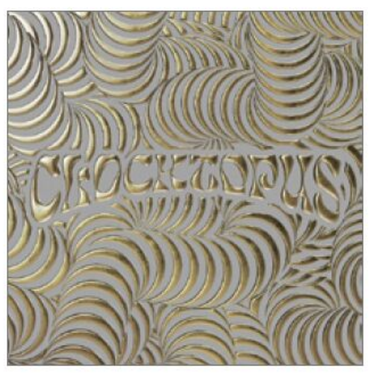

Clocktopus zou je een supergroep kunnen noemen, met leden van Shaking Godspeed, Iron Jinn, De Niemanders, Komodo, Amber Arcades en Alamo Race Track. We kunnen deze recensie volschrijven over het bijzondere verhaal achter de band, maar daarvoor verwijzen we je naar het interview voor in dit magazine. Het resultaat is even zo bijzonder. Wat als een heftige rockplaat begint, wordt een prachtige reis langs pakkende, poppy indie, exotisch, psychedelisch sixties, heftige riffrock, maar ook met mooie akoestische ballads en dat alles vol spanning, avontuur en mooie lagen. Soms geven de nummers een onbehaaglijk gevoel, maar zelfs na die nummers sta je voor een dilemma: meteen op repeat drukken of naar het volgende steengoede nummer. Clocktopus is een album dat blijft groeien en dat blijft geven. Een verslavend album.
Chris Dekker

SUBTERRANEAN STREET SOCIETY
BLEEP

Polymoon | instagram.com/subterraneanstreetsociety

Heftig, bluesy en bijna gospel

Subterranean Street Society was een van de smaakmakers én verrassingen van Popronde 2023. Dat wisten wij al lang al, want de band stond begin '23 al op onze Musicmaker Stage op ESNS. Eeind vorig jaar hadden we al een primeur, nadat het trio drie nieuwe nummers live speelde bij onze Aquarium Sessions. En nu is het hele album verschenen. Bleep begint met een spannend opbouwend en prachtig nummer, waardoor je meteen in de plaat zit. Wat volgt is een reis met zeer diverse nummers, die toch een mooie eenheid vormen. Ballads gaan over in ruige rocksongs, er zijn rootsinvloeden, het is bijna gospel, terwijl een kort, instrumentaal nummer voor een rustpunt op de plaat zorgt. Puntige gitaren van Louis worden ondersteund door lekker heftige drums en de vele geluiden van bassist Ivo, die ook voor een goed en puntig basspel zorgt. En met een zanger/frontman als Louis is alles meteen overtuigend. Dit album brengt ze ongetwijfeld stappen verder.
Chris Dekker

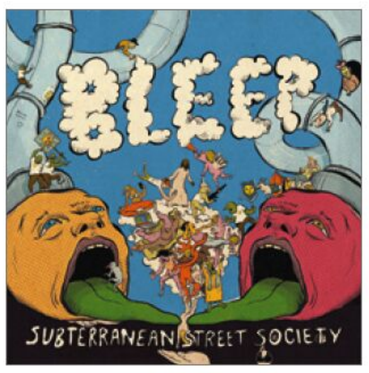

LIBRARY CARD
NOTHING, INTERESTING

AT EASE | instagram.com/thisislibrarycard

Donkere poëzie meets edele noise

Niet meer dan een handjevol singles had Library Card nodig om uit te groeien tot nieuwe Rotterdamse postpunkrevelatie. Nu, daags na een aantal prestigieuze SXSW-shows, is er dan eindelijk meer muziek. Debuut-EP Nothing, Interesting bestaat uit vijfeneenhalf broeierige, explosieve gitaarrocksongs. Gekenmerkt door de filosofische praatzang van Lot van Teylingen, wiens overpeinzingen als een onophoudelijke verbale waterval over de onstuimige, noisy instrumentatie heen kletteren. Die bak herrie kan trouwens allerminst verhullen dat we hier te maken hebben met bijzonder goede muzikanten. Niks 'raggen'. De gelaagde composities op Nothing, Interesting zijn stuk voor stuk, eh… interessant. Hogeschool-Herrie dus, van dezelfde faculteit als English Teacher en soms zelfs black midi, zij het wat minder geflipt. Toch schuwt ook Library Card het experiment zeker niet. We horen proggy gegoochel met maatsoorten op Kierkegaard, een eigenwijze drumpartij op For The World Is Hollow, en hypnotiserende shoegaze op Local Newspaper. Die combinatie van muzikaal vakmanschap, experimenteerdrang en van Teylingens beklemmende poëzie maakt Nothing Interesting een bijzonder geslaagd debuut. Cum Laude zelfs.
Stijn Gruisen

op Pinguin Radio — elke donderdag 21.00-22.00u PINGUIN RADIO.COM Musicmaker Radio op Pinguin Radio — elke donderd

Musicmaker is organisator en partner van tal van events, podcasts en videoseries. We zijn partner van Popronde, Muzikantendag en de Mentos Grote Prijs van Nederland. En natuurlijk is er Musicmaker Radio en de podcast Brood en Spelen.

EVENT OP KOMST

POPRONDE 2024

Als deze Musicmaker verschijnt is de selectie bekend gemaakt voor de Popronde 2024. Check Musicmaker.nl welke bands en artiesten geselecteerd zijn door de jury van 180 experts. Popronde gaar vanaf september weer kriskras door Nederland, te beginnen 14 september in Nijmegen en eindfeest op 30 november in Amsterdam!
Musicmaker is partner van Popronde.
musicmaker.nl/events
popronde.nl

EVENT OP KOMST

MENTOS GROTE PRIJS VAN NEDERLAND

De legendarische competitie keerde vorig jaar terug, en voor het tweede jaar zijn inmiddels de halve finales aan de gang, 3 mei en 18 mei. Daar strijden de volgende bands en artiesten om een plek in de finale op 8 juni. Boter bij de Vis, die we volgde in Wisseloord is bij de halve finalisten, net als Dyde, Maartje, Anna Joan, Bright Minds, Jaïr Faria, IVYVOX, Luna, YRSA, Janet Livv en Cheyenne Toney.

Musicmaker is partner van de Mentos Grote Prijs van Nederland.
musicmaker.nl/events
grotepriJsvan.nl

BROOD EN SPELEN

In de Brood en Spelen podcast neemt presentatrice Amber Roner de hedendaagse muziekwereld onder de loep. Jasper van Vugt en Lars Kelpin belichten in 'Brood en Spelen Backstage' de persoonlijke kant van het muziek maken. Musicmaker is partner van de podcast. Brood en Spelen kan je beluisteren in je favoriete podcast-app.
musicmaker.nl/events

MUSICMAKER RADIO

Elke donderdagavond op Pinguin Radio
Elke donderdag van 21.00-22.00 uur kun je op de Indie-stream van Pinguin Radio Indie een uur lang muziek luisteren die met de lopende editie Musicmaker te maken heeft, of met wat we op onze website en socials publiceren, óf muziek gekoppeld aan de events waar we bij betrokken zijn. Ook lanceren we elke week de Release van de Week die de volgende dag gepubliceerd wordt op onze website. Musicmaker Radio op Pinguin Radio!
Luister alle uitzendingen terug op **musicmaker.nl.** Zoek op 'terugluisteren'!
pinguinradio.com/player/pinguin-indie

LORD OF THE STRINGS
europa's online snarenspecialist
t. +31 (0)33 453 74 16
www.lordofthestrings.com

ADVERTENTIE-INDEX MUSICMAKER 500

AudioXL	02	Sennheiser	47
Face	41	SoundService	37/68
Hammond	55	The Music Alliance	63
Lord of the Strings	62	Thomann	22/23
MusikMeyer	03	Voerman - Meyer	66
Muziekmagazines.nl	64		

MUSICMAKER GIVEAWAY!

WIN!

Hercules Plexi Gitaarstand + Schecter Hercules Tempest Anniversary Gitaar

Samen met distributeur Musik Meyer / Voerman & Meyer geven we een gitaarstand weg... inclusief gitaar! En wat voor een gitaar!

Wij zweren erbij en onlangs raadden we ze nog aan in onze Musicmaker Essentials: de gitaarstands van Hercules. De groten der aarde vertrouwen hun gitaren en bassen al 20 jaar toe aan het merk en dat is niet voor niets.

PLEXIGLAS HERCULES-STAND

Wij geven een van de bekende, normaliter geelzwarte stands weg, maar deze keer in een zwart met plexiglas uitvoering. Je hangt je kostbare instrument in de stand en de hals wordt automatisch vergrendeld door het plexiglas autogrip-systeem. En na gebruik klap je de stand zo weer in. Goed en opvallend op ieder podium om in je (wo)mancave.

MET EEN SCHECTER-GITAAR!

Welke gitaar je er in kan hangen? Dat probleem hebben we al voor je opgelost, want de winnaar krijgt een speciale Schecter Tempest in Hercules-kleuren. De gitaar is er een uit een gelimiteerde oplage van 400 stuks. Naast de opvallende gele Hercules-strepen (20 stuks vanwege het 20-jarig jubileum van Hercules) zien we onder meer een mahonie body, een geschroefde esdoorn hals, een toets van kunst-palissander en twee humbuckers. Een unieke gitaar en een waar collector's item!

MEEDOEN?

Ga naar musicmaker.nl/giveaway en doe mee vóór 17 juni!
We maken de winnaar bekend op 17 juni.

Onze bladen voor muzikanten

Bestel ze los of word abonnee
Dat gaat heel gemakkelijk via

muziekmagazines.**nl**

Proefabonnementen
€ 12,50

Jaarabonnementen
vanaf € 20,90

Losse edities
vanaf € 5,-

We sturen alles op zonder verzendkosten

Keijser 18 MEDIAPRODUCTIES | de INZET uitgeverij | Interface voor muzikanten en producers www.interface.nl

+31 (0)20 6755308 | info@k18.nl | www.muziekmagazines.nl

Muzikant & Klaar!

Het tourleven. Als we met Emmelie bellen heeft ze net gedoucht bij een tankstation. De dag ervoor speelde ze in Rome, ze is onderweg naar Lyon: ‘Het zal dus een beetje bij de uitgang van Italië zijn,’ gokt de bassende gitarist. Terwijl Sisters of Suffocation even op pauze staat, valt ze namelijk in als bassist bij Nervosa.

Tekst: Chris Dekker

Wie is je grootste voorbeeld qua bassist of gitarist?

‘Chuck Schuldiner van Death. Hij was een legendarische gitarist. Ik vind de muziek van zijn band Death gaaf, intens en creatief. Het is deathmetal maar er zit ook jazz in’

De metalwereld lijkt een mannenwereld. Voel je je als een strijder voor meer vrouwen in de metal?

‘Dat was het van origine, maar dat is aan het veranderen. Ik denk dat internet een grote rol heeft gespeeld. Daardoor kregen vrouwen makkelijk een podium en hoe meer idolen er zijn hoe makkelijker het voor jonge meiden is om die muziek te gaan maken. Ik vind het ongemakkelijk om mezelf een strijder te noemen, maar ik heb zeker het streven om iets bij te dragen. Ik hoop dat ik dat kan. Ik ben wel trots op een compliment van een bezoeker die ons bedankte omdat wij een sfeer creëren waarin je helemaal jezelf kan zijn. ’

Je valt nu in bij Nervosa. Welke band mag je altijd bellen?

‘Nervosa! Ik dacht altijd: als die band me ooit belt, zeg ik meteen ja. Ik had nog nooit een bas aangeraakt, maar ik moest het doen en ik heb me drie dagen opgesloten om de nummers te leren. Ik ben dolgelukkig! Ik hou van hun thrashmetal.’

Wat is je meest memorabele concert?

‘Iron Maiden in het Gelredome met mijn zusje en zwager. We zijn alle drie fan en dan is het bijzonder om te delen. Ik heb veel concerten meegemaakt, maar het leukste is als je het kan delen met familie, zoals mijn vriend of mijn vader. Oh ja, voor de eerste keer crowdsurfen bij Death DTA op Into The Grave was ook bijzonder. Ze speelden Zombie Ritual en toen moest ik!’

Je hebt bijzondere instrumenten? Waarom juist die?

‘Mijn vader Peter Herwegh heeft het merk Brandin Guitars en ik help soms met bouwen. Paul Speckmann van Master heeft een Brandin-bas, mijn vriend speelt ook op zo’n bas en die leende ik toen ik voor het eerst inviel bij Nervosa. Toen ze me belden voor deze tour heeft mijn vader een bas gebouwd in mijn favoriete crackle-finish die mijn gitaren ook hebben. En een bedankje voor Pierre van Wanrooij die hielp met de afbouw en elektronica.’

En ben je nu meer gitarist of bassist?

‘Ik maakte altijd grappen over bassisten, maar ik vind het boven verwachting leuk. Uiteindelijk wil ik gewoon optreden, of het nu met gitaar of bas is. Sisters of Suffocation krijgt een doorstart, met nieuwe muziek en nieuwe leden en dan speel ik weer gitaar.’

Insta: @emmelieherwegh

Keystage

POLY AT MIDI KEYBOARD

Creatieve inspiratie ontmoet
expressieve innovatie

MIDI 2.0
ontketend - de ultieme
Poly Aftertouch-controller

KORG

www.korg.com/nl www.voerman.nl

Voerman & Meyer

NAWOORD – Musicmaker gaat stoppen als magazine

Beste lezer,

Anders dan normaal gebruiken wij deze laatste pagina deze keer voor een bijzondere mededeling, die ook echt alleen op deze pagina kan staan. Musicmaker is 500 keer uitgekomen sinds 1977, maar nummer 500 is helaas tevens de laatste die als gedrukt magazine verschijnt. Het laatste woord op de laatste pagina.

Toen ik het stokje als hoofdredacteur overnam speelde het helaas al in mijn achterhoofd: het magazine werd ooit gestart door een bassist – Jaap van Eik – en de kans is groot dat het ook eindigt met een bassist aan het roer. Ironie!

Ondanks vele zeer trouwe abonnees, partners als Popronde, Muzikantendag, No Man's Land, Pinguin Radio, Mentos Grote Prijs van Nederland, Amsterdam Guitar Heaven en nog veel meer, en liefde voor het magazine van vele kanten, was het al jaren een strijd om het magazine draaiende te houden. Wij moeten het voor onze inkomsten vooral hebben van de advertenties. De pandemie – met ingrijpende effecten op de muziekmarkt – leidde tot een daling van de advertentieinkomsten en hebben nog steeds niet het niveau van 2019 bereikt, waardoor dat het gewoon niet meer haalbaar was om dit magazine te maken. We gingen van tien naar zes keer en er werd geschrapt in het personeelsbestand, maar het bleek niet genoeg.

Wat is er dan mooier om er met een knal uit te gaan met dit jubileumnummer, waarin we de vaderlandse muziekmakers nog eenmaal in het zonnetje zetten? Aan iedereen met hart voor het blad, alle artiesten en bands die meewerkten, alle medewerkers en alle voormalige medewerkers, de uitgeverij en haar mensen, drukkerij Veldhuis en Q-Factory: een zeer groot en emotioneel dank je wel. Een magazine als Musicmaker maken is geen werk, het is passie en natuurlijk doet deze beslissing pijn. Het was prachtig dat we ook opkomende Nederlandse en Belgische bands een podium konden bieden in een magazine en niet alleen de grote namen.

Maar…

Maar… Musicmaker is onderdeel van een prachtige tijdschriftengroep met Slagwerkkrant, Interface, Gitarist en De Bassist. Natuurlijk blijf ik me vol op De Bassist - waar ik ook hoofdredacteur van ben - storten, ik werk nog altijd mee in het hoofdredactieteam van Gitarist en jij als lezer krijgt van ons de mogelijkheid om je openstaande abonnement voort te zetten met een van de andere magazines. Je vindt een voorstel in de brief in bijlage bij dit blad.

Musicmaker.nl

Musicmaker is er niet meer als tijdschrift, maar musicmaker.nl is er natuurlijk nog wel! Site en socials blijven in de lucht, dus blijf ons vooral volgen! Voor nu, bedankt voor al die jaren dat jullie Musicmaker gelezen hebben!

Tot snel,
Chris Dekker
Hoofdredacteur Musicmaker

LTD DELUXE EC-01FT

DOELGERICHT GEBOUWD

De nieuwe EC-01FT is speciaal ontworpen om tegen een stootje te kunnen en biedt de perfecte balans tussen ingetogen eenvoud en moderne features. Met een speciale keramische humbucker van Seymour Duncan, een verzonken brug voor perfect speelcomfort en nog veel meer is de EC-01FT klaar voor wat je vanavond ook van plan bent. Van pure rock tot de zwaarste metal, de EC-01FT is je ultieme all-weather tool. Ga voor meer informatie naar **espguitar.com**.

ESP®

ESPGUITARS.COM

sound-service.eu